

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.

காருட புராணமென்று வழங்குகிற

ஸ்ரீகருடபுராணவசனம்.

இஃது

லெத்திராப் சித்திர படங்கள் அயிரிகபடி.
நாதனமாகச்செய்து.

க வி த் த ல ம்.

ஸ்ரீமாந் துரைசாமிமுப்பநாவர்

மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பிரதிககிணங்க.

காஞ்சீபுரம்,

செங்காவேலுமுதலியார் அவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு

புதுவை

நாராயணசாமிநாயுடு

அவர்களால்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1894.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமமயம்

ஸ்ரீமந்திகமார்த குரவேகம்:

ஸ்ரீ ம தே ரா மா து ஜா ய ந ம:

ஸ்ரீகருடபுராண சாரசங்கிரகம்.

அகிலமங்களகுண சொரூபனாகிய ஸ்ரீசர்வேசன் கருடபக
வானுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய இப்புராணம், பின்னர்ச்சூ
தாமாமுனிவரால்நைமிசாரணிய வாசிகளுக்குச்சொல்லப்பட்டது
ஸ்ரீ கருடபகவான் கேட்டமைபால் ஸ்ரீ கருடபுராண மென்னும்
பெயராயிற்று. ஜீவனிற்க்கும்விதத்தையும், இறந்தவுடனே வா
யுசரீரம் பெற்று யமதூதர்எனோடு யமலோகஞ்சார்ந்து, கணப்
பொழிதில் மீண்டு. சுவத்தின் அறுகேவந்து, இடம்பையடைத
லையும், கிருத்தியம்செய்யவேண்டியவிதத்தையும்பத்து நாட்பிண்
டங்களால்ஜீவன்சரீரம்பெறுதலையும், பதினமூன்றாண்டு யமதூ
தர் பிண்டசரீரம்பெற்ற ஜீவனைப்பாசத்தால்பிணித்துநாளொன்
றுக்கு இருதூற்றுநாற்பத்தேழுதவழிதூரம் ஓராண்டுவரை
யிலும் நடத்திச்செல்லுதலையும், பூலோகத்துக்கும் யமபுரிக்கும்
இடையிலுள்ளஎண்பத்து நான்காயிரங்காதவழியில் அகிபத்திர
வன்ம் அதாவது சூரியனீபோன்ற இலைகளுடையவளமும், உரு
க்கிவிட்ட செம்புபோலக் காந்தும்இடமும் அதிகஉஷ்ணமும், கு
ளிநுமுள்ளஇடங்களும்இருளுள்ள இடமும் ; சிலாவருடமுடை
ய இடமும் ! இருத்தலையும், சீயாலும்இரத்தத்தாலும் நிறைந்து
பாபிகளுக்கும் அப்பாபிகளை ஊறுசெய்யப்பலவகைச்சந்துக்களு
க்கும்ஸ்தானமாய்வைதாணிநகுகிடத்தலையும், யாமியம், செளரி,
கந்தருவநகரம், குரூரம்கிளாஞ்சம், வித்திரம். பக்வாபதம். துக்
கதம், நானாக்கிரந்தம், சுதப்தம், சீதாப்தம் என்றப்பட்டணங்களி
ல்யமதூதர் கட்டினையால் ஜீவன் சிறிதுபொழுது தங்கிமாசிக
பிண்டங்களை யுண்ணுதலையும், மேற்சொன்னவற்றிலிவிசித்திரம்
என்றநகரம் சார்ந்து ஊனஷாண்மாசிக பிண்டத்தை யுண்டு, ஏ

முமாசிபிண்டத்தை புண்ணுங்காலை சிலபிசாசங்கள் வந்து அப்பிண்டத்தைக்கவர்த்து கொள்ளுதலையும், ஜீவன் யமபுரிக்கருகில் சாரலும், பிண்டசரிசம் நீங்கி அங்குஷ்டப்பிரமாணமாய் ஒருவன்னி மரத்தில் சற்றுதங்கிக் கருமத்தாலாகிய சரிசம் பெற்று யமன் முன்புபோதலையும் யமபுரியின்தன்மையையும் யமனுடைய அரண்மனையும் யமன்வீற்றிருக்கின்றமண்டபமும், சித்ரகுப்தன் அரண்மனையும் மகாரோகங்களின் கிருகங்களும் நரகங்களின் பெயரும், ஆகிய இவற்றின் பெற்றிமையையும், பாபம்செய்தஜீவர உலக்கையால் மொத்துண்டும், ஆயுதங்களால் சிதைக்கப்பட்டிம். சுரிகையால் சிலப்பட்டிம். செக்கால் அரைக்கப்பட்டிம் நெருப்பில் வாட்டப்பட்டிம் செம்பினுல் செய்யப்பட்டித்தத்தமாயிருக்கின்ற ஆண்பாவை பெண்பாவைகளோடு சேர்க்கப்பட்டிம்கரும்பைப்போல ஆலையில் கொடுக்கப்பட்டிம் நரகங்களில் தள்ளி அழுத்தப்பட்டிம் துன்பப்படுத்தலாயும் இன்ன பாபம்செய்தவன் இன்ன சன்மமடைகின்றனன் என்பதையும் இன்ன பாபம்செய்தவன் நரகம் அனுபவித்து இன்ன குறிப்போடு பிறப்பான் என்பதையும் இன்ன தீவினையால் கொடிய தாடிய பிரேதசன்மம்வரும் என்பதையும் நித்தியசிரார்த்தமும் வருடசிரார்த்தமும் செய்யவேண்டிய விதியையும் கருமம்செய்யாவிடின் மரித்த ஜீவன் துன்பப்பட்டுப் பிரேதசன்மமடைந்து குலநாசம்செய்தலையும் கருமம்செய்யப்பட்டால் ஜீவன் இனிதாய்ச்சென்று இன்புற்றுச்சுவர்க்கவாசம்செய்து குலத்தோரை ஆசர்வதித்தலையும், நல்லவினையெய்த ஜீவன் உத்தமஉலகு அடைதலையும் ஜீவன் நல்லுலகடைய ஏதுவாகிய பூதானம் சொன்னதானம் கோதானம் பருத்தித் தானம் சய்யாதானம் இரும்புத்தானம் திலதானம் தீபதானம் உப்புத்தானம் கடதானம் பததானம் விருஷோற் சர்க்கம் நாராயணபலி முதலியவை செய்யவேண்டிய விதியையும் - பிறத்தலுக்கும் இறத்தலுக்கும்- ஆசௌசமுள்ள விதத்தையும் துன்மாணம் அடைந்தவனுக்கு இன்னகாலத்தில் இவ்விதம் கருமம்செய்யவேண்டும் என்பதையும் சந்திபாசமும் பிராயோபவேசமும் சக்கமனமும் ஆகிய இவற்றின் மேன்மையையும் பின்னும் ஜீவனுக்கு உறுதியாய் வற்றையும் விடபேற்றிற்கு நிமித்தமாயவற்றையும் இப்புராணம் புகலான்றது.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்

கவித்தலம் கலவிசசாலைத் தமிழிப்புலவர்

மு வை ஐயாதுரை ஐயாவர்கள்.

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவீருத்தம்.

—[0]—

புகளும்புவிமகளும்புகழ்மகளும்கலாதபுணர்ச்சினாககி, நாமகளுநோற்றவரினனிபுரியப்பெற்றதுரைசாமிநாமன், தூமகளுநறுந்துளவத்தொனிடயலுஞ்சேரகலத்தான் றாயவன்பன், பாமகளுங்கிளிசிறப்பப்பைந்தமிழிற்காருடத்தைப்பகர்ந்தான்பாரீர்

உலசனிக்ஞுந்ருமார்பனுவந்துவணப்புள்ளாசுக்குரைத்தநூலை, பலகலையுநன்குணர்ந்தசவுனகாதியர் கேட்பப்பகர்ந்தான்ருதன், அலகில்புகழ்குவித்தலத்திலவதரித்ததுரைசாமியருளிற்றந்தான், நிலவலயத்தோருவப்பக்கருடபுராணந்தமிழினிகழ்த்திமன்னே

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாதுஜாயநம:

சென்னைச் சருவகலாசாலைத்தமிழ்த்தலைமைப் புலவர்

கோமளபுரம்

இராசகோபால பிள்ளையவர்கள் செய்த

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவீருத்தம்

பொன்னுரிதழிப்புரிசடையோன்புண்டரிகவானவன்முதல்

அன்னாராகிழைமலலராழியினென்றறையுண்மை

இந்நானிலமீயிசையாருமினிதுணர்ந்துய்வானிபுழன்

பன்னுவழைப்பவந்தவன்கண்படைகொள்வதுவண்கவித்தலமே

கன்னற்கமுகவேலிகனிததழும்பண்ணைக்கருமேதி
உன்னக்குழவிமுல்வழித்தாஒழுகுதீம்பாலொண்டிலை
கன்னாக்கதிர்வெண்டாளமெனநாகுநன்குதெருளாமே
முன்னிமருண்மாலின்னவன்மொக்குநாகிவித்தலமே.

இறந்துபாடிபிறந்தையனுமிடர்வெம்பவத்தினுலையாமே
சிறந்துபாடிருமறையாற்சிவனவ்விநிஞ்சிதேவரொலாம்
துறந்துபாடிதூயர்பலர்துவன்றிவழிபாடியற்றியுளம்
மறந்துபாடிபடாதேத்துவளமாநாடொண்கனித்தலமே.

இந்தத்தொனமாணகர்க்கேலினியகருணையன்புனடமை
உந்தக்கறியவாய்மைபொரையுணரவாசியற்குணனெருங்குயான்
வந்துற்றொருமானிடப்படிவம்வாய்ந்தாங்கமைந்தபெருந்தகை
சிந்தைத்தூயனெனலென்னேசெயலுந்தூயன்றெரிக்கினம்மா.

இறுதிவேலைத்தனிமுதல்வயினிதுபுக்குக்குக்கியிடை
அறுதியாகவோர்புடைபினங்கிமற்றுமுமிழமையத்
துறுதியெய்வெச்சின்பிழம்புச்சிரிதும்பேணுமே [பான்
பெறிதின்பேறித்தெனத் திருமாற்பேணிப்பாராய் வாழ்பேரியல்

பொய்மைதினைக்கும்புறச்சமயப் பொருலெம்முரட்கார்மதக்களி
வெம்மைதணந்துவிற்றமுங்கியிரியல்போகவெகுண்டடர்த்து [ரு
மெய்மைதெரித்தநிறற்சீயமுக்கோர்பகவரவேந்தென்னம்
எம்மையுடையானுணையின்நீழியையவொழுமும்பெற்றிபான்

தெனாதுகுமரிவடாதுவரைதிருவேங்கடமென்சிலம்பூடி
தனாதுபுகழ்மைநிறுவியுயர்தம்முமாப்புணரிவாய்மடுத்தோன்
பிணையின்பென்றுறுபொருளைப்பெட்டிற்கரப்போருகங்கிழ
மனாதுமனதென்றிரவலர்க்குவாய்ந்துபுரவுசெயும்வள்ளல்.

என்னஞ்சிமாநதுகாசாய்யெந்தலிருநீர்நிலவரைப்பில
மன்னமுயிச்சென்முருமைக்குவகுக்குங்கருமற்றில்லை
இன்னபுரிகமன்றவெனவியம்புகருடபுராணமுரை [யார்க்கே
தென்னன்னொல்லிற் செய்தனித்தான் வறளிசொல்வசனந்தெரி

ஸ்ரீ

ஸ்ரீவம்ஷ்ணுமயம்ஜகத்

ஸ்ரீ ம தே ரா ம ஈ னு ஜா ய ந ம:

ஸ்ரீமதே வேதாந்த குரவேநம:

ஸ்ரீகருடபுராணவசனம்.

முதலாம் அத்தியாயம்

நா ன் மு க ம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்

திருவடிகள்.

கைம்மமுமுவிளையெஃகங்கதிர் டிலாச்செஞ்சடைகார்க்கள
ன்காந்து, மைம்மலிகார்க்குமுலியஞ்சஞ தேவிமணிவயிறுவந்த
தோன்றல், தெம்மலிமுப்புரமெரித்தசெயலெற்றென்றும்பருமே
செப்பிவாழ்த்த, விம்முறகீளிலிங்கையிற்பல்புரமெரித்தவிநலெந
ன்றாள் விரும்பிவாழ்வாம்.

பெரிய திருவடிகள்

வரிய திருவடிபுடையும் விழியுடைய விந்தையணிவயிறுவந்து
கரிய திருவடிவுடைய மறைமுதலியிவரும் வாகனமாயேன் [சே
உரிய திருவடியவன்றான்கணவன் சீர்த்தியென உரைத்தேநெஞ்
பெரிய திருவடி பையினிப்பேனுதியேர்ப்பிறவாதபேறுற்றாயே.

ஸ்ரீமத வேதாந்தாசாரியா

திருமான்மெயப்பரனேனோ திறனிலாவுயிர்களைச் செய்
யவேதும், ஒருவாமலுரையெவு மஃதுணராதிமுதையர்செய்குறு
வாதத்துப், பெருவாதமுன்படுமா தயற்றிவயம் பெறுநங்கள் பி
ராநெப்பிலாக, கருமாதவன்சமயங் கழுமவரு தூப்பிலம்மாந்
சருதிவாழ்வாம்

ஸ்ரீமத பாஷ்யகாரா

முதுமறைநீனையோடு முரணியிகன்மொய்ச்சமய முர
ணீத்தேக, மதுவிரிபைந்துழாயலவசன் மணிவண்ணன்சமயநெ
றிமலிந்திட்டோங்க, ஏறுபொருளுமுணராருஞ் செப்பொருளை
யினிதினுணர் துய்யயாணர்ப், புதுவெயில்கூழ் மணிமாடப் பூக
புரி புங்கவன்றான்போற்றியெய்வாம்

ஸ்ரீமத பராங்குசர்.

விண்ணவாக்குஞ்செவியூற நாலுறவிநிதமிழ் மாமறைவிரித்
து, மண்ணவாக்குவதுத்தவம்மான்மலிபொருந்நிறுக்குரு கூர்
வந்தவள்ளல், எண்ணவற்குந் தந்தபிற பெண்ணனைத்துமிழ்க்
குறவாணிமையோர்க்குந் தீக, கண்ணவற்குமெட்டாதகதி பெற
யாமவன்கழல்கள் கருதிவாழ்வாம்.

ஸ்ரீமத் தெய்வநாயகியார்

நய்யாத நான்மறைகணவீற்றுமொருசெழுமுத்தனன்னிற
த்துவைகிமெய்யாய், தவம்புரிந்தோர் விதுவணிவோன விரிமல
ரோன் விண்ணோராகப், பொய்யாதுப்புரிந்தவரைப் புரந்தளிங்
குங் கடைக்கணருளமொழிந்துபுண்கண், செய்யாளையெழில்பி
ந்திரபுரத்திலுமர்செய்யாளைச் சிந்தித்துய்வாம்.

ஸ்ரீமத்தெய்வநாயகப் பெருமான்.

நயந்தரிக்குட்படைக்குமளிக்குந் தொழில் புணற்குணக்கு
க்கடலாய், நல்குவியந்தரிக்கு முக்கணைண்க னூயிரங்கணுடை
யார்க்கும்விபுதராகுந்தன், சயந்தரிக்குந் திகிரிசுரம்பொரிக்கிம
யிர்திரபுகத்துத் தலத்தின்மேய, வயந்தரிக்குந் தெய்வநாயகப்
பெருமானடிவைவழுதல்செய்வாம்.

பெரியாஅருளிச்சேயல்.

வாணிலாமுறுவற் சிறுறுதற்பெருந்தோண மாதாரவன
முலைப்பயனே, பேணினேனதனைபிழையெனக்கருகிப்பேதை
யேனீ பிறவீநோயறுப்பான், ஏணிலேனிருந்தே னெண்ணினே
னெண்ணியளவர்கல்விபின்றிறுத்தை, நாணினேன்வந்துன்றி
ருவடியடைந்தேனமிசாரணிங்கத்திலெந்தாய்.

ஏதம்வந்தணுகா வண்ணநாமெண்ணியமும்னோ தொழு
துமென்றிமையோர், நாதன்வந்திறைஞ்சு கைமிசாரணியத்தே
ந்தையைச் சிந்தையுள்வைத்துக், காதலேமிருந்த கலியன் வா
யொல்செய் மாலைதான் சுற்றவல்லார்கள், ஓதநீர்வைய மாண்டு
வேண்குடைக்கீழும்பருமாகுவந்தாமே.

நா ல்.

திருவுறையும் திருமார்பனாகிய திருமாலினது உத்தியில் தோன்றியநான் முக்ககடவுள் படைத்த இடம் அகன்ற இப்புவியின் கண்ணே தவம்புரிதற்குத்தகுந்த தானமாய்புராணங்களென்னும் பைங்கூழ்விளையும் நல்லச் சய்க்கிலனாய், அடவிசனாககெல்லாம் அரசெனற்பலதாய், விளங்காவின்ற 0 கைமீசாரணியத்தில்தவர்களும், வேதவேதாந்தங்களை ஐயந்தீற உணர்த்தவர்களும், பிரபருத்திரேந்திராதிதேவர்களை நேரானவர்களும், சோருபத்தியானமசெய்கின்றவர்களும், புதிதருடபுராணத்தன சிலர்களும் ஆகிய செளனகாதிமகருஷிகளைச்சேவிக்கவிரும்பிப் புராணம்புகல்வோரிடத்திலைமைபெற்றவராகிய சூதமாமுனிவர் அந்நைமீசவணம்வந்து அச்செளனகாதி அருந்தவர்களைக்கண்டு தண்டஞ் சமரப்பித்து, அம்மாமுனிவர்கள் உகந்து ஈந்த ஆசனத்தில்தவத்தோடி வீற்றிருந்தனா.

பின்னர் ஆங்கிருந்தருஷிகளெல்லாரும் சூதபுராணிகளைப் பார்த்து அஞ்சலீசெய்து சூதமாமுனிவரே! தேவரீர முகமாய் வைணவத்தசைவ புராணங்களைக்கேட்டு மிக்கனித்தோம். பிரம்மனைக்குறித்தவை இராசதபுராணமாகலாலும் சிவனைக்குறித்தவை தாமதபுராணமாகலாலும். முகற்கடவுளைக் குறித்தவை சாத்துவிக புராணமாகலாலும் அவ்விஷ்ணுபுராணமே தத்துவம் சொல்லுமாகலாலும் விஷ்ணுபுராணம் ஒன்றனை இன்னும்பேட்க விரும்புகின்றோம், தேவரீரோபகவதமீசராகிய வேதவியாச பகவானுடைய மாணக்கராயினீர் அல்லதூஉம் அப்பகவான் யாவற்றையும் ஒதுவித்தருளத்தெளிந்திராயினீர். நீர் அறியாதது ஒன்றும் இஃது. தர்மார்த்த காமமோகங்களைக் கொடுப்பதாகிய ஒருசாத்துவிகபுராணத்தை எங்கட்குச் சொல்லும்படிக குணக்கோ ரில்லமாய் எழுந்தருளி யிராவின்ற தேவரீரைப் பிரார்த்திக்கின்றோம். ஒ சூதமாமுனிவரே! உலகில் ஜீவர்களுக்குச் சனனமும் மாணமும் எக்காரணத்தால் உண்டா கின்றன?

0 கைமீசாரணியம் நூற்றெட்டுத்திருப்பதியில் ஒன்று.

எந்தச் செய்கையால் நாகம்சுவர்க்கமும் வருகின்றன? எக்காரணத்தால் தீராப்பிணிவரும்? எப்போது)(பிரேதசன்மம்வரும்? எதனால் அச்சன்மம்நீங்கும்? எதனால் முத்திகிடைக்கும்? இவற்றை எல்லாம் எங்கட்குத் தெளிவுற்சாற்றவேண்டும் என்று வேண்டினர்.

உடனே சூதமாமுனிவர் வியாசபகவானுடைய சீர்பாதங்களைத் திருவுளத்தில் தியானித்து உச்சமேல் கரங்குவித்துச் சர்வஜகத்காரணஞ்சிய ஸ்ரீமந்நாராயணனைத் தொழுது செளனகாதி முனிவர்களை நோக்கி அந்தணர்களே! யாவற்றையும்முற்றும் உணர்ந்தநீர் நன்குவினவினர் உங்களுடைய வினாவிற்கு விடையாக ஒருநல்லகதை சொல்லுகின்றேன். மனத்தை ஒருவழிபடுத்திக்கேட்பீராக. ஓமகாருஷிகளே! அயனரனுதிதேவர்கட்கும் தேவனும்கர்வார்த்தாயாபியும் சிருஷ்டிஸ்திதி சங்காரங்களை லீலையாகச் செய்கின்றவனும்த், புருஷோத்தமனும்த், பரமபதவாசியும் ஆகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனை முன்னொருசாலத்தில் கருடபகவான் பணிந்துநீர் இப்போது வினவியதுபோலவே உலகநன்மையின் பொருட்டிவினவி விடைபெற்றனன் அவற்றைச் சொல்லுகின்றேன் கேண்மன் அக்கருடபகவான் பரமனை நோக்கி ஐகநாதா! பரந்தாமா! எள்ளினுள் எண்ணையே பாலஎங்கும் நிறைந்தவனே! அயனரனுதியரும் இன்ன தன்மைபென்று அறியாத ஸ்ரீஹரியே! ஜீவா உலகிலயாது சாரணத்தால் பிறந்து இறந்து சுவர்க்கநாகங்களை அடைகின்றனா? எந்தப்பாபத்தால் பிரேதசன்மம் அடைந்து எந்தப்புண்ணியத்தால் அதுநீங்குகின்றனர்? எக்கருமத்தால் நிரதசிய இன்பவிடாய நினது உலகை எய்துவர்? முன் செய்தபாவங்களை மாணகாலத்தில் எதனால் நீக்கி நல்லவகுபெருவர். பாபங்களெல்லாம் எக்கருமத்தால் நிவர்த்தியாகும்? ஓபரந்தாமனே! மரிக்குங் சாலத்தில் யாவனாநினைத்தால் நகத்திகிடைக்கும் இவற்றையெல்லாம் அடியேனுக்குச் சாற்றியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்ததிக்க, பிரபுவும், நாகத்தில் அயனம் செய்கின்றவனும்த் நாரசமுதம் கொள்கின்றவனும்த், எல்லாருடைய மனத்திலும் உறைந்துயாவற்றையும் பார்க்கின்றவனும்த், சகலசெயல்செய்க்கும் காரணமாகியவனும்த் ஆகிய அவ்வர்பகவான் கருணைபு

)(பிரேதசன்மம் பூதப்பிரேத பைசாசாதி சன்மங்களிலென்று

நிந்து வைனதேயனைப்பார்த்து மகாபாக்கிரமசாலியாகிய கருடா! நன்குகேட்டனை. நீகேட்டவையெல்லாம் உலகில் இராகசிய மாபுள்ளன. அவற்றைக்கூறுகின்றம்கேண்மோ. பஸ்நாள்வாழ்ந்தாலும் ஒருநாளில் இறப்பது சத்தியம் என்பதை ஒரு சேதனனாகியினும்நீனைக்கின்றான் இலன். பிறத்த லுற்றபின்பு இறத்தல் உண்மை என்று நீனைக்கின்றவன் கோடியில் ஒருவன் உளனோ? இலனோ? உயிர்கவரும் கூற்றவன் ஒருவனுளன். இறுதிக்காலத்தில அவன்கையில் அகப்படவே வேண்டும் என்று அடுத்திடுத்து நீனைத்துத்திடுக்கிடுக்கின்றவன்யாவனோ அவன் ஒருவனேயின்று போயிற்று நாளைபோயிற்று என்றுவாணன் வீணளாய்க் கழிக்கின்றதே, நமன்வந்து விடுவனே. ஐயோஎன்செய்வோம் என்று அஞ்சிநல்லறம்செய்வான். ஒருவன் தனக்கு உரியகருமங்களைச் செய்வானேல் அக்கருமங்களே அவனைகூப்பாற்றும். இன்ன மாயிப்பிறந்தவனுக்கு இன்னகருமங்கள் தாம்உளவென்றுவேத சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. கலுழனே! அவற்றை யுணர்ந்து தான்பிறந்தகுலத்திற்கு ஏற்பனவாகிய கருமங்களைத்தவிர்த்து மேலிலும் கீழிலும்செல்லாமல் உரியகருமங்களையே யாவன்புரி கின்றானோ அவனே எவ்விடத்திலும் மேன்மைபெறுவன்.

பிரமஷத்திரியவையிய சூத்திரர் என்றுநான்குவருணத்தார்உளர். அவர்களில் பிராமணருக்குத்தானம்கொடுத்தலும், வாங்கலும், யாகம் செய்தலும், செய்ய உரியவர்கட்குச் செய்வித்தலும், வேதமோதலும், ஓதஉரியவர்களுக்கு ஓதுவித்தலும்ஆகிய ஆறுகருமங்கள் உளவாம், ஷத்திரியருக்கும் வைசியருக்கும் தானம்கொடுத்தலும் யாகம்செய்தலும் வேதம் ஓதலும் ஆகிய மூன்று கருமங்கள் உரியவாம். சூத்திரருக்கு முதல் வருணத்தோர் ஏவும்தொழில்களைப்பணிந்துசெய்தலே உரியதாகும் ஓகருடா! அவரவர் மறபிற்குரிய ஒழுக்கத்தில் நின்றனே அவரவருக்குப்பெரியதவமாகும். அத்தவத்தில் வழுது ஒழுகுவார் யாவரோ அவரோ மோகமுப்யோகமும் ஒருங்கெய்திநெடுநாள் வாழ்ந்தஇறுதியில் நல்லுலகடைவர். ஆகையால் யாவரும், தத்தமக்குரிய ஒழுக்கத்தில், நிற்பதுவே சிறப்பாகும். யாவராயினும் எப்

பொருளையும் விழையலாகாது எத்தன்மைத்தாய மாதவத்தையும் அந்த இச்சைகெடுத்து விடும் அவாயையொழித்தவரே பேரறிஞராகுவர் என்றருளிப்பின்னும் அருளிச்செய்கின்றனன்.

முதலாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம் அத்தியாயம்

சூதம்காமுனிவர் நைம்காரணிய வாசிகளே! பின்னர் வாசுதேவன் பறவைக்கரசே! உலகில் எண்பத்துநாலுலட்சம்யோனி பேதங்களுண்டு. அவாவை அண்டசம், உற்பிசம், சராயுசம், சுலேதகம் என்றநான்குபிரகாரமாயுள். அந்தநான்குவகுப்பிசமுட்டையினின்று இருபத்தொறு லட்சம்பறவை முதலியவைகளும், பூமியினின்று இருபத்தொரு லட்சம்மரம்முதலியவைகளும் கருப்பையினின்று இருபத்தொரு லட்சம் மனிதர் முதலானவீர்களும், வேர்வையினின்று மிருபத்தொரு லட்சம்கொசு முதலியவைகளுந் தோன்றுவனவாகும். கலுழனே? சன்மங்களில்மானிட சன்மம் கிடைப்பது அரிதினும் அரிது. அச்சன்மமே புண்ணியசன்மமாம். ஒருபொருளைப்பார்க்கக் கண்ணும், கேட்கச்செவியும், இனிமையையுணரநாவும் நாற்றமறியநாசியும், காமவிற்பத்துக்குமெய்யும், நன்மைதிமைகளைப்பகுத்துணர உணரவுமுளவாயிபடிபாடல், மானிடசன்மமே சிறப்புடையதாகும் அம்மானிட சன்மத்தில் பிராமணர் சுத்தத்திரியர் வைசியர் சூத் திரர் என்று நான்குசாதியாருளர் ஆடையொலிக்கும் வண்ணரு ம்தோல் தைப்போரும் நாட்டிய மாடுவோரும் ஓடும் விடுவோ

மும் கம்மானும் (1) துணையரும் வேடரும் ஆகியவர்கள் அச் சூத்திரசாதிபாரிதும் தாழ்ந்தசாதிபாராவர். உணவும் உறக்கமு ம் அசசமும் புணர்புமாகியவைகள் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் இயற்கையாயுள்ளனவாகும் ஞானமாத் திரம் எல்லாவுயிர்களுக் கும் பொதுவன்று. சிலதேசங்களில் மானிடர் ஒகோகாலுடைய வராயும், இரண்டிகார்களுடையவராயும், அநேககால்களுடைய வராயும் இருக்கின்றனர். கிருஷ்ணசாரமென்ற மான் எந்தப்பூமி யி லிருக்கின்றதோ அப்பூமியே புண்ணியபூமியாகும் அப்பூமியி ல் தேவர்களையும், மகருஷ்களையும், பிதிரர்களையும் பூசப்போ ருக்கு அதிக நன்மையுண்டாகும், அப்புண்ணிய பூமியில் முப்ப த்து முககோடிதேவர்களும் எப்போதும் சந்திதிகொண் டிருக் கின்றார்கள்.

கலுழனே! பூதப்பிரோத பைராசாதிபுள்தேகம்பெற்றசேவர் சிரேஷ்டர், அசசுவருள் பசுபட்சசன்மமடைந்து சிறிதுஅறிவி னுல சிவிப்போர் சிரோஷ்டர் அவருள் மனிதர் சிரோஷ்டர். அம் மானிடருள் பிராமணா மிகச்சிரோஷ்டர், அப்பிராமணருள்வேத சாஸ்திரமுணர்ந்தவா சிரேஷ்டர். அவருள் அப்படியோ இப்ப டியேவென் றையப்படாது உபசாரவழக்கை நீக்கிவேதார்த்தங் களை உளளபடி உணர்ந்தவர்கிரோஷ்டர் உணர்ந்தவழியிலேயே நிற்பவர் உணர்ந்தவரினும் சிரோஷ்டர், அவருள் பிரம்மஞான ம டைந்தவரோ மிகச்சிரோஷ்டராவர் ஓ கருடா! அநேககோடிசன் மங்களாலே பெறப்படுவனவாகிய சுவர்க்கமோட்சங்களைஅடை வதற்குமானிட ஜன்மமே காரணமாகியது அச்சன்மத்தை அ டைந்தும் நல்வினை செய்து நல்லுலகுபெறாமல் நரகம்புகத் தி வினையேபுரிந்து அச்சன்மத்தை வியர்த்தமாக்குவோரோ உலகி ல்பலருளர் புண்ணியத்தா லடைந்த அம்மானிட சன்மத்தால் பேறுபெறுதோர் தமக்குத்தாமேவஞ்சனைபுரிவோராவர். மண் ணுசை, பெண்ணுசை, பொருளாசையாகிய இவற்றிலேயே துலை ப்பட்டுத்தன்மங்களையறியாது உழல்பவன்யாவனோ அவன்மிரு கங்களோடொப்பாவனையன்றி நன்மக்களோடுசேரான். அல னுந்தியன் ஒருவனுமின் னுசைப்பெருக்கத்தினாலே பிணிககப்

(1) துணையர் - நெய்தலிலமாக்கன்..

ட்டமனமுடையான் இவ்வளவு அவ்வளவென்பதில்லாமல்யாவும்
 நிறம்பக்கிடைத்தாலும் இன்னும் வேண்டும்தேண்டு மென்றே அலை
 வானே யல்லாமல்கிடைத்தமட்டில்சாலுமென்று திர்ப்தியடை
 யான் தூறுபொன்பெற்றானேல் அவன்திருப்தியடையாது ஆயி
 ரம்பொன்னையிச்சிக்கின்றான் ஆயிரம்பொன்னடைந்தவன்லட்ச
 ம்பொன்னையிச்சிக்கின்றான் லட்சம்பொன்னடைந்தவன் கோடி
 ப்பொன்னையிரும்புகிறான் கோடிப்பொன்னையடைந்தவன் ஒரு
 தேயத்தைவிடும்புகிறான், தேசமடைந்து அரசனுபின்வன் புவி
 முழுதுக்குஞ்சுக்கரவர்த்தியாக விடும்புகிறான்சுக்கரவர்த்தி தே
 வனாக விழைகின்றானேவர்களோ இந்நிரனாகவிரும்புகின்றார்க
 ள் அவ்விதம் இச்சைமேல் மேல்பெருகுமே யன்றி ஒருவர்க்கும்
 அதுஒழியாதுஇந்தஇச்சையை பொழிக்காதவன்கண்டவரையெ
 ல்லாங் கரங்குவித்து இரந்து அவாகளால் இகழப்பட்டு நரகத்
 துக்கே ஆளாவன் கொடுங்கேடுயாவும் ஒருமகய்தவதற்கு அ
 வாவே-கூர்ணமென்று அத்தனை யோறுத்த மகான் களையாவா லு
 ம்போற்றப்பட்டு அந்நியகாலத்தில் சுவர்க்கலோகம்சார்வார்கள்
 புலன்சென்றவழி மனத்தைவிடாது அடக்கிசுதந்தராய்யாவ
 ன் இருக்கிறானே அவனே எல்லா கலங்களுக்கும் உரியனானவன்
 சுதந்தரமில்லான் பாலியபருவத்தில் தந்தைதாயரது சொற்கே
 ட்பான் யெளவனபருவத்தில் மோக்ஷபுரிக்குழுதேவியாகியதன்
 தேவியினது கட்டளையித்தலைபணிந்து தலைமேற்கொள்வன்வா
 ர்த்தியபருவத்தில் புத்திரபெளத்திரர்சினந்து கிழப்பினயே
 வாய்புதைத்து வெறுமனேகிடப்பாயென்று அதட்டிச்சொல்லு
 மொழியைக்கேட்டுப் பொருமிக் கிடப்பன் ஆதலால் கற்றுணர்
 ந்த ஞானமில்லான் பெண்களைப்போலவே என்றுஞ் சுதந்தரமி
 ல்லாதவனே யாவன்

கலுழனே ! கலைமான் புள்ளாங்குழலின், இசையை கேட்டு
 இருப்பிடம்விட்டுப்பேராதுஇருந்துவேடநாற் பிடிக்கப்படுதலா
 ல் அக்கலைமான் காதல்கெடுவதாகும், யானேபுணர்ச்சியை விழை
 ந்துபெண்யானையைத்தொடர்ந்துகொள்ளுயானைப்பாகர்கள்தோ,
 ண்டியகுழியில் விழுதலால் அவ்வானை பரிசினுள்புத்தால்கெடுவ

தாரும் விட்டிற் பூச்சி விளக்கைக்கண்டு நல்லகனியென்று நினைத்துவிழ்த்து அவ்விளக்கில் சாகின்றமையால், அப்பூச்சிகண்ணால் கெடுவதாகும் வண்டு உண்ணக்கருகிற்றூலில் தேனைச்சேர்த்து அதிலிருக்கும் போது நறுந்தேன்கொள்பவன் தியால்கொளுத்துகின்றமையால் அவ்வண்டுநாவல் கெடுவதாகும் மீன் தூண்டிலின் முனையில்கோத்த இறைச்சியின்றாற்றத்தைவிரும்பி உயிர் நீப்பதால் அம்மீன் நாசியால்கெடுவதாகும் ஓகருளே! அவ்வுணம் ஓர் இத்திரியத்தாலேயே அவைகள் நாசமடையுமேல்பஞ்சேந்திரிய வாஞ்சைகளையுமுடைய மனிதன் அருங்கேடுற ஐயமுளதோ. இலவாழ்க்கையில் சுகதுக்கங்களில் எதுமிருதியானாலும், பெண்பிள்ளைகளாகிய வங்கியிற்றால் கட்டுண்ட மனிதன் என்றும் நற்கதியடையான் பாலியனாயினும் யுவவாயினும், விருத்தனாயினும், நாள்கழிதலை எண்ணும்மிருத்தியுருவன் உளனென்றுணர்ந்து நடப்பானிலன் உலகிஃபிறந்துபிறந்தே இறக்கின்றான் கேளாதே வந்துபிறப்பது போலவே பெண்பிள்ளை மனைகளிவிட்டி யாவரும் பார்த்திருக்கசொல்லாமலே போகின்றான் தாய் தந்தையர் பெண்பிள்ளைகள் ஒருவரும் துணையின்றித் தானொருவனாகவே எப்படி வந்தானோ அப்படி அவன் மாத்திரம் ஒருதனியேபோகின்றான் ஒருவன் மரித்தவுடனே அவன் தேகத்தைக்காஷ்டம் போலப் புவியில்கிடத்தி உறவின சொல்லாரும் ஆ! ஆவென்று அறற்றுகின்றனர், அவரமுகின்றமையால் இறந்தவனடையும்பயன்யா துளது, பொய்பத்திரமெழுதுதல்பொய்க்கரிசுதுதல் வழிப்பரித்தல் கொலைபுரிதல் முதலிய தீத்தொழில்களைப் புரிந்துஒருவனபொருள் சம்பாதிக்கஅப்பொருளை, அவனைச்சார்ந்த எல்லாரும் அனுபவிப்பார், பொய்யோலையெழுதுதல் முதலிய அத்தியவினைகளைச் செய்ததால் வரும்கொடியபாபத்தில் அப்பொருளை யனுபவிக்கிறவர்களுக்கும் பங்குண்டோ வெனில் ஒரு சிறிதும் அவர்களுக் கில்லை அப்பாபச் செயலைச் செய்து பிறர்பொருளைக் கவர்ந்தவன் யாவனோ அவனொருவருள்வனோபாவம்முழுதுக்கும் பாத்தியனாகித்தீவாய்நாகமெய்துபின் அவ்வுணம் தீத்தொழில் புரிந்து ஈட்டிய பொருள் இறந்த அவனோடு செல்லுமோ வென்றால் ஒரு சிறிதுஞ் செல்லாமல் அவனைவிட்டி மனைக்கண்ணே யிருப்பதாகும் உறவினர் முதலி

யோரே சலத்தேரடி மயானம் வுசையிலேசென்று உடனெய்து
வர் இறக்குமுன்னமே அவன்செய்த பாபபுண்ணியங்களே அவ
னுடன் செல்வனவாகும் எந்தப்பொருளானது எமக்குத்தொண்
டனாகிய ஒருபிராமணன்கையில் கொடுக்கப்படவில்லைபோ அப்
பொருள் உடையவனது பொருளுள்ளது உலோபநிடத்திலிரு
ப்பதாகியபெறும்பொருள் ஐயோநாப்பிராமணர் கையில் கொடு
க்கப் படவில்லையே, திருவணை முதலிய யாததிரைகளிலும் செ
லவுசெய்யப் படவில்லையேபுழுமலக் கூடாகியதேசம அநித்திய
மாயிற்றே ! நம்மைபுடையான் அதனையறிவானிலனே ! அவனி
றந்தபின்பு நம்மையாவன் கவர்ந்து கொள்வனே ? ஒருங்குகவர்
ந்து அவன்எந்தவிடமகள் கையில்லொதிப்பானே வென்று கத
றுவதாகும் பூர்வஜன்மத்தில் தானதர்மங்கள் செய்தவனே மறு
சன்மத்திலும்காபாக்கியவானாகின்றமைபால் அச்சன்மத்திலும்அ
ப்படியே செய்தால் மறுசன்மத்தில் அதிக தனவானுவான் ? யா
வன் அத்தானதருமங்களைப் பத்தி சிரத்தையோடு செய்கின்றா
னே அவனே தர்மார்த்த காமமோகஷங்களைப்பெறுவன் பத்தி
சிரத்தையின்றி அவற்றைச் செய்தவன்செய்யாதவனே யாவன்,
தர்மதானங்களைச் செய்கின்றமைபாலே எண்ணி யவற்றையெல்
லாம்எண்ணியப்படிப் பெறலாகும் அரும்பெறலாகியமோட்சமு
ங்கிடைக்கும் பக்தியோடுசெய்யுந தருமத்தினையினுஞ் சிறிதாயி
னும் மலையினும் பெரிதாரும் ஒருபொருளும்ல்லாத நலிகளெல்
லாம்ஓம்மனச் செய்கையாலேயே விதிசி வேந்திராதி யருக்கும்
அரிய பிரகிசயஇன்பவிடாகிய எம்முலகு பெருகின்றனர்ஆதலால்
ம்னத் தூய்மையும் பத்தியும் இல்லாமல்தானம் தருமத்தவம்மு
தலிய வற்றைச் செய்தால் அவைசிறிதும் பயன்தாரா,முத்திசா
தனங்களாகிய பத்தியேனும் பிரபத்தியேனும் செய்தலும் பத்
தியோடு தரும தானங்களைச் செய்தலுமேஉத்தமமாம் என்றோ
தியருளினன்.

இரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

புரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்,

மூன்றாம் அத்தியாயம்

பூகருடபுராணிகர் மாமுனிவர்களே! பின்னர் ப் பெரிய திருவடி
பூமிநக்கராயணனைத் தொழுது எ நாதா ! மனிதர்களுக்கும் கா
கொடியதாகிய பிரேத சன்மம் எதனால் வராமல் ஒழியும் அகளை
அருளிச்செயவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தாலும், சாவாந்திரியா
மியாகியபகவான் ஓ கருடா. மனிதாஇறந்தவுடனே செய்யவே
ண்டிய கருமங்களைச் சிறிதுநவிக் கினாரும் கேண்மோ, பிரேதசன்
மத்தை நிவர்த்திக்க விருப்பியயாவரும் இறக்குமுன்னமேதமது
கரத்தாலே விருஷோச்சரம் செய்தலவேண்டும் ஸ்திரீகுத்திரா
பினும் தவிராது அதனைச் செய்தலவேண்டும் ஐந்துவயதுக்குமே
ற்பட்ட வயதுடையாரில் ஆண்பெணயா மரித்தாலும் அவருக்
குப் பிரேதசனம் வராமையினபொருட்டுக் கருமம் செய்கின்ற
வன் விருஷோச்சரம் செய்தலவேண்டும் பிரேதசனம் அடையா
மைக்கு விருஷோச்சரம் செய்யவேண்டியதன் விவரென்றுமி
லது உயிரோடிருக்கும் காலையினும் இறந்தபின்பாயினும் யா
வனுக்கு விருஷோச்சரம் செய்யப்பட்டதோ அவனுக்குப் பிரே
த சன்மம் வருவதிலது இந்தவிருஷோச்சரம் செய்யாமலேவேறு
எவ்வித தானம் கொடுத்தாலும் விரதங்கள் செய்தாலும், யாகம்
இயற்றினாலும் அப்பிரேதசனம் பீடியாமய ஒழியாது என்று தி
ருவாயமொந்தருளினன்

பெரிய திருவடி சாவேசனை வணங்கி ஓ தேவதேவ, விரு
ஷோச்சரம் இறக்காத முன்னர் எசகாலத்தில் செய்ய வேண்டி
யது ? இறந்த பின்னர் எச்சமயத்தில் செய்ய வேண்டியது,
அதற்கு இன்னும் பலன் யாது அவற்றைக் கூறி யருளவேண்
டும் எனலும் அயனர னாதியாககு அரியனும் நம்போலிய அடியா
ருக்கு எளியனும் ஆகிய கருணையங் கூடவுள், கலுழனே, இறந்
தவனைக் குறித்து, விருஷோச்சரம் செய்யாமல் கிராத்த முதலி
ய யாவும் செய்தாலும் சிறிதும் அவனுக்குப் பயனில்லை மரித்த
பதி னென்று நாள் எவனுக்கு, விருஷோச்சரம் செய்யப்படவில்

லையோ அவனுக்குப் பிரேதசன்மம் உறுதியாகும். விருஷோச்சரம் செய்யப்பட்டால் இறந்தவன்பிரேதசன்மம் அடையாதுபெரியோர்கள்சேரும் உலோகம் சேர்வன், முத்திசேத்திரங்களில் மாந்தவன் எமனால் பிடிக்கப்படாமல் நல்லுலகு சேர்வன். விருஷோச்சரம் யாவனுக்குச் செய்யப்பட்டதோ, அவனும் அவ்வுலகுசேர்வன். புத்திரஸூயினும், மனைவியாயினும், பெண்வயிற்றுப் பிள்ளையாயினும், பெண்ணாயினும், விருஷோச்சரம்செய்யலாம். புத்திரன் இருப்பானால் வேறுபாரும் செய்யலாகாது என்றருளினன். வேதவுறுவனாகிய பறவைக்கரசன் ஓ வாகதேவா ? புத்திரன் முதலிய ஒருவரும் இல்லாதவனும், இல்லாதவனும், இறப்பின் அவர்களுக்கு உத்தராகிரை யாவர் செய்ய வேண்டியது, அருளுகவெனலும், எம்பெருமான் ஓ கருடா ? பிள்ளையில்லாதவன் நரகமன்றி நல்லுலகடையான், ஆதலின் எவ்வித அரிதாகிய கருமம் செய்தேனும் ஆண்மகவுபெறுதல் வேண்டும். ஒருவன் தனக்கு நல்லவினைஒன்றும் செய்துக்கொள்ளாமல் இறந்தாலும் அப்படி மரித்தவனுக்கு அவனுடைய புத்திரர் திருந்தியம்செய்யாவிட்டாலும், அவன் இராப் பகல் பசிதாகத்தோடி ஐய்யோ ? ஐய்யோ ? என்று இரைந்து உலகெங்கும் நெடுங்காலம்அலைந்து பின்பு புழுமுதலிய சன்மமெடுத்து மீண்டும்னிதருள்கடையோன் வயிற்றில பிறந்து பிறந்துமறிப்பன், ஆதலால்ரோகத்தால் பிடிக்கப்படுவதற்கு முன்னரும், வயோத்திகம்வருவதற்குமுன்னரும், செயல்ஒடுங்குவதற்கு முன்னரும், ஆபுசுகுறைவதற்கு முன்னரும், தெரிந்தவன்தான் அந்நிபகாலத்தில்நல்லுலகுஅடைய வேண்டியதற்கு நல்வினைகளைச் செய்யக்கடவன் அப்படிச்செய்யாமல பிண்ணிட்டுச் சேய்வோமென்று ஆலோசிப்பது தீப்பற்றி இல்லம் எரியும் காலேஅதனை அவிப்பதற்குக் கூபம்தோண்ட எத்தனிப்பதை ஒப்பாகுமென்றருளினன்.

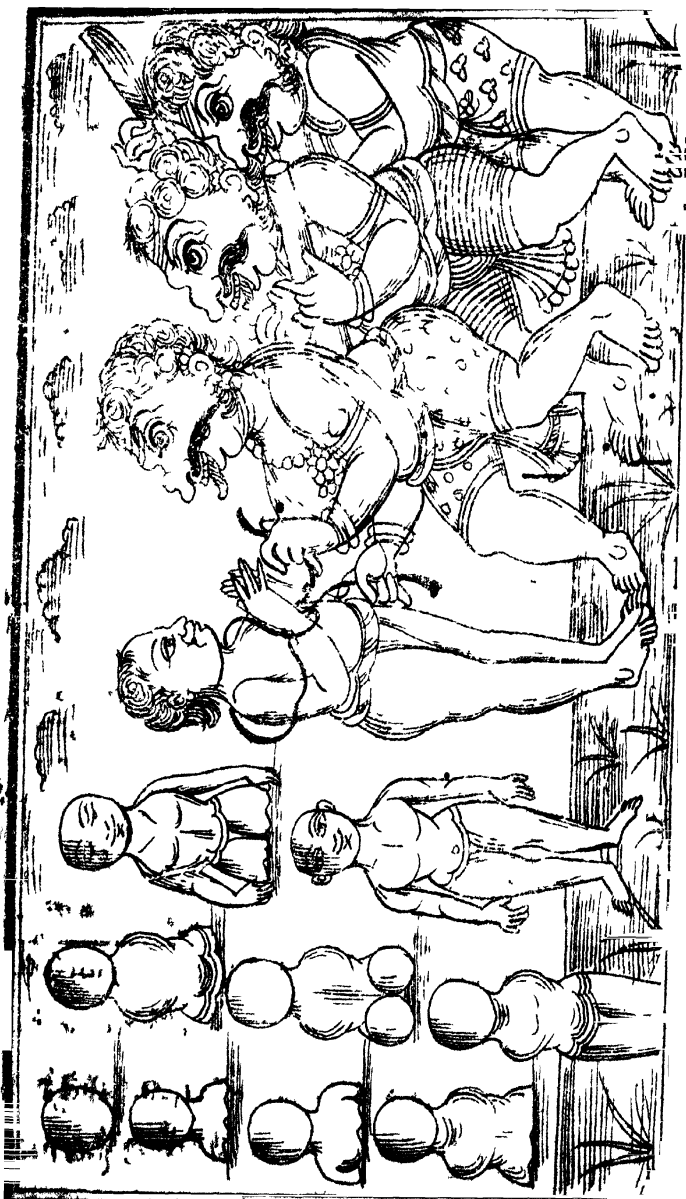
மூன்றாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஸ்ரீ ராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காம் அத்தியாயம்

—0—

சூதர், அருந்தவர்களே ? வேதவுருவனாகிய கருடன் சர்வ
 லோக நாதனைவணங்கி, ஏ பரந்தாமா ? தானதருமங்களை ஒரு
 வன்மனத்தாய்மையோடு தன்கையாலேசெய்யின், பயன்யாது ?
 அவனுக்காக அவன்புத்திரன் முதலியோர் செய்யின்பலன் என்
 னை ? செய்யும்முறைபிறழ்ந்து செய்யின்பலன்என்னை இவற்றை
 மொழிந்தருளுக எனலும், பாப்பனைப்பரமன் கலுழனே ? முன
 த்தாய்மையில்லாமலும் உறுதியில்லாமலும்செய்யப்படும் நூறு
 கோதானங்கட்கு எவ்வளவு பலனுளதோ அவ்வளவுபலன்சித்த
 பரி சுத்தத்தோடு சாஸ்திரத்தில்துதித்த வண்ணம்ஒருகோதா
 னஞ்செய்யின் அதற்குளதாகும். ஒருவன்மரித்தபின்புஅவனைக்
 குறித்துச் செய்யும் லட்சம் கோதானங்கட்கு எவ்வளவு பலனோ
 அவ்வளவுபலன் அவன்இறக்குங்காலத்தில் ஆயிரங்கோதானஞ்
 செய்யின் உளதாகும் கலுழனேஅங்ஙனமாதலால், மரணகால
 த்திலேயே கோதானம்முதலிய யாவற்றும் செய்தல் மிகநன்றெ
 ன்று தெளிக, நல்லதானமும் நல்லபாத்திங்முமநல்லசேத்திர
 மும் கொடுப்போனுடைய தூயமனமும்ஒருங்குறினஒன்றுகோ
 டியாகும். சுற்றுணர்ந்த பெரியோர்களிடத்தில் கொடுக்கப்படும்
 தானம் நாள்தோறும்நிரத்தியடையும், வாங்குவோர் உத்தமரா
 னைக்கொடுப்போனுக்கு அதிகபுண்ணியமுளது விஷத்தைப்போ
 க்கும்மந்திரமும், குளிரைப்போககும் அக்கினியும்தம்சத்தினி
 ன்று குறைவுபடாத வாறுபோலத் தானம்வாங்கும் அவ்வுத்தமரு
 ம், அவருடையநற்கருமத்தால் குற்றமிலராவர். உத்தமபலனைய
 டையவேண்டிமென்றுவிரும்புவோன் கோதானமுதலியலற்றை
 வேதசாஸ்திரங்களைபுணர்ந்த உத்தம்பிராமணனுக்குக் கொடுத்த
 ல்வேண்டும் அவ்வேதசாஸ்திரங்களை ஓதாமலும் ஒழுக்கத்தில்நி
 ல்லாமலும் பிராமணன் என்றபெயரைமாத்திரம் உடையவனுக்
 குக்கொடுத்தால்அக்கோதானமே கொடுத்தவனுக்குநரகம்கொ
 டிக்கும். அன்றியும் தகுதியில்லான் வாங்குவானேல் அவன் இரு
 புத்தகொரு தலைமுறையுள்ளவர்களோடுநரகம்புகவன். ஒருகோ

(36)

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

வைஒருவனுக்கே கொடுத்தல் வேண்டும், எக்காலத்திலும் ஒரே வினைப்பலருக்குக் கொடுக்கலாகாது, அப்படிக்கொடுத்துத்தான் ம் வாங்கினோர் விற்றுத்தொகையைப்பங்குசெய்துக் கொண்டாலும், ஒருவர் ஒருமாதம், மற்றொருவர் ஒருமாதம் அதுபவித்துக் கொள்ளுகிறதென்றுவிதித்துக்கொண்டாலும் தானங்கொடுத்தவன் அவனுடைய ஏழுதலைமுறையோடு நெடுங்காலம்நரகவாசஞ்செய்வன். சாதுக்கள் கரத்தில்பொருள் முதலியவற்றைப்பத்தி சிரத்தையோடு கொடுப்போன் அசசன்மத்திலேயோமறுசன்மத்திலேயோபயனை ஐயமின்றிஅடைதலால் அவைபெட்டியில்வைத்துப் பூட்டியபொருளே யென்றுவினைக்கத்தக்கது, அதிகதனமுடையோன் இறந்தபின்னர் அவனுடையமக்கள் அப்பனுக்கென்று பத்தி சிரத்தையோடு செய்யும் கிருத்தியங்களால் அவன் அடையும் நல்லுலகினும் மேலாகியஉலகைப் புத்திரனில்லாதவனும் தரித்திரம்சொற்ப தருமத்தை ஆர்த்தியோடுதமது கரத்தால் செய்வாரானால் ஐயமின்றியடைவர்.

கருளா? அயலாருக்குப் போவோன் கட்டமுது கையிற் கொண்டு செல்வானேல் வழியில்வருத்தமின்றி இனிதாய்ச்செல்வானல்லனோ? அவயனம் உயிரொடிருக்குங்கால் அன்னதானமுதலியவற்றைத்தனது கையால்செய்தவன் இறந்துசெல்லும்போது பசிதாகத்தால் வருந்தாதுநல்லுலகைடைவன்.கையில்கட்டமுது இன்றிவழிச்செல்வோன் பசிதாகத்தால் வருந்துவதுபோலத்தான் தருமங்களைத் தானே செய்யாதவன் இறந்துசெல்லும்போது அதிகமும்துன்பப்படுவன் புண்ணிய சேஷத்திரத்தில்புண்ணியகாலத்தில் செய்த நல்வினை நெய்யினால் அங்கு ஒங்குதல் போல வளர்வதாகும். புண்ணியசேஷத்திர மல்லாதவனிடத்திலேனும் புண்ணியகாலமல்லாத எக்காலத்திலேனும் விருஷோச்சநம் செய்து நற்சீவனல்லாய் பார்ப்பானுக்குத்தானம்கொடுப்பினும் அவ்விருஷோச்சநத்தின் மகிமையால் உத்தம சேஷத்திரத்தில் உத்தம காலத்தில் உத்தம பிராமணனுக்குக் கொடுப்பின் எப்பலனோஅப்பலன் தவிராதுகைகூடும்மானிடன்நற்கதியடைவதற்கு முதற்காரணம் விருஷோச்சநமே யென்றுணர்க. கருடனே! தேகம் அபித்தியமாதலால் நல்வினைகளைநாளைச்செய்வோ

மென்று நினையாமல் நாளும் ஒல்லும்கையாலேசெய்தல் வேண்
 மும், புத்திரனுடையோன் தன்கையால் ஒருதருமமுஞ்செயாமல்
 இறப்பானேல் நற்குடியடையான். புத்திரனிலாதவன் நல்வினை
 களைச்செய்து மரித்தானேல் நற்கதிபை அடைவன் மகம்இயற்
 றுதலினும், கோதான முதலிய மகாதானம் செய்தலினும் விரு
 ஷோச்சநம்செய்தல்மிகவுத்தமமாம். கார்த்திகைமாதத்தின்பெள
 ர்ணமியலாயினும் உத்தராயணத்தில் சுக்கிலபட்சத்திலாயினும்
 கிருஷ்ணபட்சத்திலாயினும், துவாதசியிலாயினும் மற்றெந்தப்
 புண்ணியதினத்திலாயினும், தூயமனத்தோடு உத்தமசேஷத்தி
 ரத்தில் நல்லநட்சத்திரத்தில் நல்ல இலக்கினம்வேதசாஸ்திரங்
 களை யுணர்ந்து ஒழுக்கமுடையதெய்வப் பிராமணங்களை வருந்
 தியழைத்து சபம், ஓமம் முதலியவைசெய்து தன்னைப்பரிசுத்த
 ளுக்கிக்கொண்டு, நவக்கிரகபூசை செய்து மாதூர் தேவதைகளை
 அருச்சித்துப் பூர்ணவுதிசெய்து மகாவிஷ்ணுவைக் குறித்துச்
 சிரார்த்தம்செய்து மந்திரநீரால் இடபக்கன்றை மஞ்சனமாட்டி
 வஸ்திரம்சந்தனம் புஷ்பம் ஆபரணம் ஆகியவைற்றால் அலங்கரி
 த்து நான்கு ஆன்கன்றுக ளோடு அக்காளைக் கன்றை அக்கினி
 யைவலம்வறச்செய்து வடக்குநோக்கிநின்ற அவிநிடபக் கன்றை
 ப் பார்த்து. தருமமே யிடபமாயினே? பிரமனாலே ஆதியிலே ப
 டைக்கப்பட்டனே என்று சொல்லிஇறந்தவனுக்குச் செய்யின அ
 வனைக்குறித்தும், செய்பலன் தனக்கேசெய்து கொள்வானு னே.
 தன்னைக்குறித்தும், அதன்வாலில் புனல்விடுத்து அந்நீரைக் கா
 த்திலேந்திச் சிரசில் புரோஷிததுக்கொண்டு ஆண்கன்றுகளோ
 டி அவ்விடபக் கன்றை விடுதல்வேண்டும்.

கலுழனே? விருஷோச்சநம் இறந்தவனைக் குறித்துச்செய்
 யப்பட்டதானால், உடனே ஏகோதிஷ்ட சிரார்த்தம் புரிதல் வே
 ண்டும் இறவாதிருப்போன் தனக்குத் தானே செய்துக் கொள்
 வானேல் தனக்கு அதுகுணமானவற்றைப் பிராமணர் களுக்கு
 ஈதல்வேண்டும். விருஷோச்சநம் செய்யாவிடின் பிரோத சன்ம
 ம் பற்றா தொழியா தாதலால் அவ்விருஷோச்சநம் செய்யா
 மலே மற்ற நல்வினைகளைத்தானே தனக்குச் செய்து கொள்ளி
 னும் மரித்த பின்பு புத்திரர் முதலியோர்கள் பல நல்வினை

களை மாத்திரம் செய்பினும் அவைகளால் பயனிலதென்று
ணர்க. மரித்த பதினென்ற நாளிலேனும் பன்னி ரண்டா
நாளிலேனும், ஷோடச சிராத்தம் சபிண்டி கரணத்திற்கு மு
ன்னமேசெய்து சத்பிராமணர்களை எழுந்தருளச்செய்து ததியா
ராதனஞ்செய்து பலதானங்கொடுத்தல்வேண்டும். பருத்தியின்
மேல் செபபின்வட்டில் சாளக்கிராமம்வைத்து வஸ்திரமுதலி
யவற்றால் அலங்காரமும், ஆராதனமும்செய்து, சத்பிராமணனுக்
குக்கொடுத்தல்வேண்டும். வைதாரணி என்னுநததியைஇனிது நட
க்கும்பொருட்டுக் கரும்பினால் ஓடஞ்செய்து, பட்டினால் அதனை
ச்சுற்றி நெய்வார்த்தவெண்கலப்பாத்திரத்தை அதனுள் வைத்
து, ஸ்ரீமந்நாராயணனை அருரலித்து, அவ்வோடத்தைப பிராம
ணனுக்குத்தானங்கொடுத்தல்வேண்டும். கலுழனே? ாள்ளுப்தி
ரும்பும்பொன்னும்பருத்தியும் உப்பும் சப்ததானியங்களும் தவி
ராது பிராமணருக்குக்கொடுத்தல்வேண்டும். செய்வோன் எனி
யனாயின் அவறநில் ஒன்றுகொடுப்பினும் அமைவதாகும் பக்தி
யை யறுசரித்துப்பொருள்கொடுத்துத்தலதானமும், சய்யாதா
னமும்செய்தலவேண்டும். இவ்விரண்டு தானங்களுக்கும் தட்ச
ணையிருதியாப்கொடுத்தலால் பிராமணனை உகந்தருளச் செய்
தலவேண்டும். சய்யாதானம் வாங்கும்பிராமணனை அச்சேக்கை
யிலிருக்கச்செய்து தானம்செய்தல் மிகுவிசேடமாம் புத்திரனில்
லாமல்பரித்தவனுக்குப் பௌத்திரன் முதல்யோர் யாரோனும்
இவவீதம்செய்பின் நற்கதியுளதாகும் தன்சக்தியை யறுசரித்து
புத்தியதானம் செய்கின்றவன்யாவனோ? அவன் இறுதியில்நற்க
திபடைவான், சரிசம்திடமாயிருக்குவ காலத்திலேதிருவணையா
த்திரையும், கங்காயாத்திரையும்செய்தல்வேண்டும். தாய்தந்தை
யா இறந்தபின்பு ஆண்டுகள்தோறும் அவர்களுக்கரசு சிராத்தம்
புரிதல்வேண்டும். மாதாபிதா குருக்களுக்குத்தன்னால் இயன்ற
புண்ணியம்செய்து கொடுத்தல்வேண்டும். கலுழனே? மரித்தவ
ரைக்குறித்துக் கிருத்தியம் செய்யுப்போது பிராமணர்களுக்கு
பாவன்பூரிகொடுக்கிறானே அவன்வேண்டிய நல்லவையாவும்பெ
றுவன். அவன்பிரோதசன்மம் அடையான், சந்தியாசியின்போகி
கள் முதலியோர்கள் எந்தலோக மடைவார்களோ அப்புண்ணி

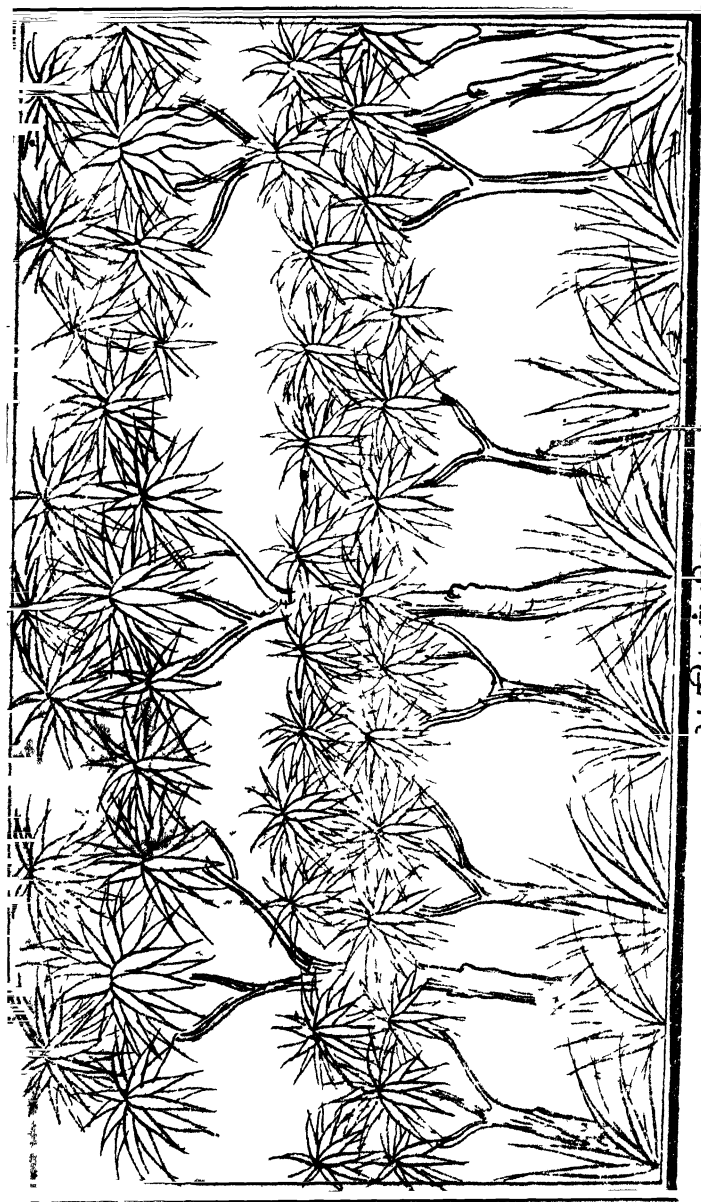
யலோகம் அவன்கைபதாகும். மரித்த பின்புசெய்யவேண்டியவற்றை ஒருவராய் நினைக்கு நவீன்றோம் என்றருளினை.

நான்காம் அத்தியாயம்- முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

ஸ்ரீ வியாசர் மாணாசர் நைமிசாரணியவாசிகளைநோக்கி ஒருணமாண்டோரோ? கருடபகவான் திருமகள்கேள்வினைப்பணிந்து சர்வலோக சரணியா? யமலோகம் எவ்வளவு தூரத்திலிரா நின்றது? அதன்தன்மையாது? அவற்றைப் புகன்றருளவேண்டுமெனலும், நங்கருணையங்கடல் கலுழனே? கேட்ட மனுஷலோகத்திற்கும் யமபுரிக்கும் இடையில் எண்பத்தாறாயிர காதவழியுளது. அப்புலியில்வாழ்மின்ற கூற்றுவன் சீவரால் முடிந்த சீவனைப்பிடித்து வருமாறுயாரும் அஞ்சத்தக்க உருவமுடையவர்களும், கனலையும்காயும் ஏனமுடையவர்களும். பர்சமமுடையவர்களும். காளோக்கருத்த ஆண்டதரித்தவர்களும் ஆகிய மூன்று தூதர்களையாண்டும் ஏவுகின்றான். அம்மூவரும் சென்று ஆயுசுமுடிந்த சீவனைப்பிடித்து, காற்றருவமாகியதேகத்தில் அடைத்துக் கொண்டிபோய் யமபுரிக்குநாயகனாகிய காலனுக்கு முன்னே நிறுத்தி ஓ தருமராஜனோ? தாம்கட்டளை யிட்டாங்கு வாணாளற்றவனைத் தமது சந்திதிமுன்னர்க் கொண்டுவந்தோம். இனி யாங்கள் செய்யவேண்டிய என்னை? கட்டளையிடுவீராயின் பணிந்து செய்கின்றோமென்பர். மகிடவாகனன் அத்தூதரைப் பார்த்து ஓகிங்கரனோ? நன்று, அச்சீவனை மீண்டுங்கொண்டுபோய் அவன்மனையின் மூட்டேவிடுத்துப்பன்னிரண்டாநாள்கழிந்த பின்னர்க்கிரமமாய் அவனை நமக்குமுன் கொண்டுவருக என்பன்

松の枝の図

தூதர் அதனைக்கேட்டு நொடிக்குமுன்னரே அச்சுவனைக் கொண்டு எண்பத்தாராயிர காதவழி கடந்துவந்துசேருவர். இறந்தவுடனே சேவன்யம்புரிசென்று மீண்டிவருகின்றமையால், சரீரத்தை உடனே தகனம்செய்யாமல் சிறிதுபொழுது கழிந்தபின்னரே செய்குல்வேண்டும். பூதூதர்கள் அடைந்த வாயுதேசமுடைய அச்சேவன் சிதைக்குப்பத்துமுழத்துக்குயேவோரின்று தீப்பற்றிக் கொழுந்து விட்டெரிகின்ற தனது மெய்யைப்பார்த்து ஐபோ? ஐபோ என்று ஓலமிடுவன். அச்சேவன் புண்ணியஞ்செய்தவனாயின் இவ்வுடல் கழிந்ததே நன்றென்றுவப்பன் கலுழனே? தலைவேகுங்காரும் சேவனுக்கு அச்சரீரத்தில் ஆசையொழியாது சிரசுமுதலியதேகமெல்லாம் வெந்து சாம்பராயினவுடனே சேவனுக்குப்பிண்டத்தாஹ்தேகமுண்டாகும் புத்திரன்முதல் நாளில் போகும் பிண்டத்தால் சிரசும், இரண்டாநாட் பிண்டத்தால் கழுத்துந்தோளும், மூன்றாநாட் பிண்டத்தால் மார்பும், நான்காநாட்பிண்டத்தால்வயிறும், ஐந்தாநாட் பிண்டத்தால் உந்தியும் ஆறாநாட்பிண்டத்தால் பிட்டமும், ஏழாநாட் பிண்டத்தால் குகியமும் எட்டாநாட்பிண்டத்தால் தொடையும் ஒன்பதாநாட்பிண்டத்தால் காலுமுண்டாகிப் பத்தாநாட் பிண்டத்தால் சரீரமுழுதும் பூரணமாகும். சேவனுக்குமுன்னமே மனைவி மக்களோடுவாழ்ந்தமனைக்கண்வந்து உள்ளேசெல்லாமலே பசிதாகத் தீண்டி ஆ? என்றுகதறிபோவோர் வருவோர்களைப் பார்த்துக் கொண்டு, அவ்விட்டின்வாயிலிலேறிப்பான். பின்பு அச்சேவன்பதினொன்று நாளிலும் பன்னிரண்டா நாளிலும் புத்திரனால் பிராமணமுகமாய்க்கொடுக்கப்படுவனவற்றையுண்டு, பதின்மூன்று நாள் யமபடர்கள் பாசத்தால்பிணித்திழுக்க வீட்டைத்திரும்பிப் ப்திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டு கதறியவண்ணமே யமலோகம் சார ஏகுவன் கருடனே? அக்கிங்கரர்களோடு நாளொன்றுக்கு இருதூற்றுநாற்பத்தேழு காதவழி. இரவிலும்பகலிலும் நடப்பன். அவன்செல்லும்நெறியில் நர்வாள்போன்ற இலைகளைபுடையதாகையால் அசிபத்திரவனமென்று நாமமுள்ள ஓர் கானகம் இருக்கின்றது. ஓ கருடா? மாங்கள்நெருங்கியவனத்தில்செல்வதுயார்க்கும் அரிதாகுமன்றோ? சூரியிலைகளாகிய வனத்தில் எங்

னனஞ்செல்வது? அல்லதூஉம் அக்காட்டினூடு நடக்குங்கால்
 பசி தாசத்தாலும் மிகவருந்துவன் மார்க்கத்தில் சீவன்படுத்து
 ன்பையாவர் சொல்லவல்லார்? அஃது நிற்கவெவசு பட்டணம்
 உயர்ந்தமானிகைகளால் நெருங்கிபதாரும், யார்க்கும் அச்சந்தரு
 ம் கோருபமுடைய அநேகபிராணிகளுக்கு இருப்பிடமானதா
 யுர், அங்கத்தையே கொடுப்பதாயு மிருக்கின்றது. பாபஞ்செய்
 தோர் அநேகர் அவணிநுந்து அண்ட முகமிகுதிய எப்போதும்
 ஆ! ஆ! வென்று ஓலமிடுகின்றனர். வெப்பத்தால் உளதாகிய
 பேய்த்தேர் புனலுளதுபோல ஆங்குக்காட்டிம பருகஒருசிறுதி
 வலைபுங்கிடைக்காது. மேகங்கொல்லாம் அருந்த அருகமற்றஇ
 றுத்தம்முதலியவற்றையே பெய்யாநிற்குட். இறந்தசீவன்பதின்
 மூன்றாகள் புறப்பட்டமபுரிக்குச்செல்லுகின்றனென்று மே
 லேபுகன்றேமே, குரங்கைக் கையிற்றால் கட்டிவந்துச் செல்வ
 துபோலக் கிங்கரர் பத்தாநாட் பின்டத்தால் தேகம்பெற்றசீவ
 னைப்பாசத்தாற் பிணித்து இழுத்துக்கொண்டு செல்லுங்கால் அ
 ச்சீவன்தனது புத்திரனை நினைத்துஐயோ அருமைமகனே! க
 ஷ்டப்படுகின்றேனே என்செய்தோ! என்செய்தோ? சர்வேச
 னொருவனுள்ள நன்னினைதவினையுள்ள சுலர்க்கநரகமுள், அவ
 ற்றிற்றுச்செல்ல நன்னெறி திறையுள்- என்று இதைஞ்சொன்ன
 வர்களோடு சூரப்பதி என்றும் ஒரு வனுள்ளோ? மற்றவை மு
 ளவோ? பிராந்தியால் பீதற்றுகின்றீர் என்று வன்சுண்ணாம்புபி
 ச் சாதுக்களையே பரிசாசம்புரிந்தேனே அவற்றன்பலனை சூப
 போது அனுபவிக்கின்றேன். மலைபொருமத்திகையால் கிங்கரர்
 இரக்கமின்றிப் புடைக் கின்றனநே. அநதோ பெரியோர்களுக்
 குலர்உதவியுஞ்செய்தேனல்லேன். யாகமுதலியசெய்தேனல்லே
 ன். செய்வோர்க்குஉதவினல்லேன். தீர்த்தயாத்திரைசெய்தேன
 ல்லேன். செய்வோரைப்புகழ்ந்தேனல்லேன். மாதவம்புரிந்தேன
 ல்லேன். புரிவோரைப்போற்றினேனல்லேன் நீரில்லாஇடனில்த
 ண்ணீர்ப்பந்தர்உண்டாகினனல்லேன். ஒருகுளந்தோண்டினே
 னல்லேன், ஒருகிணறுகட்டினேனல்லேன். கோக்கள் மேய்வதற்
 குப்பசும்பில்வளரப்பயிரிடாமல் பூமியை வைத்திருந்தேனல்லே
 ன். இயன்றமட்டில்வித்தியதானஞ்செய்தேனல்லேன்வேத சாஸ்
 திரங்களைக் கற்றேனல்லேன். கற்போர்க்குக் கல்விச்சாலை உண்

(புலவர் ஸாயபுத்திரசுரததி) (194-194)

பிரதாதுக் கூட்டம்

வெளவிலேயும் ? நாப்செய்த வஞ்சனையைச் சிறிதும் அறியாமல் நம்மைநம்பிச் சீவாத்நரமாகிய ! பொருளை இழந்தோருடையவ யிறுபேரல் நம்வயிறு எரிநின்றதே என்செய்வோமென்று தான் முன்னமேசெய்த தீவினைகளை எண்ணிலுமீடுவன், அப்போது யம்படர் அவனுடைய கன்னத்தில்புடைத்து அடாமூடா ? இப் போதுதான் புத்திவந்ததோ ? மனைவிமக்களோ கதியென்று அற ம்செய்யாது பாபம்செய்து வாழ்ந்தனையே ? அவர்கள் நினக்கு இப்போதுசெய்யும் உதவியாதடா ? நீசெய்தபுண்ணிய பாபமே நினக்குஇன்பையும்துன்பையும்கொடுக்கின்றன பிறர்பொருளை அபகரித்தல்முதலிய அந்நமம் செய்யாது தருமஞ்செய்தவனாயி ன் நினக்கேனிக்கேடுவருகின்றது எங்கன்கையிலகப்பட்டுவன் விழிக்கிறாய் என்று கோடையிடிபோல [] உற்றறி மீண்டும்பாச த்தால் விசித்துப் புடைபுடை என்று முசலத்தாற் புடைப்பர். ஓ கருடா ! தீத்தொழில் புரிந்தோர் அடைகின்ற கதியையேநாக் காய்பின்னர் அச்சேதநன் சிறிது தூரம் வாயுமார்க்கத்திலும் சி ரிதும் தூரம் புவிவழியிலும் யம தூதர்களோடு சென்று ஒறிடத் திற் றங்கி இறந்த இருபத்தெட்டாநாளில் புத்திரனால் செய்யப் படும் ஊணமாகிக் கிரார்த்த பிண்டத்தைஉண்டு முப்பதாநாள் யாமித்மென்ற நாகம்சேர்வன். அப்பட்டணத்தில் பிரேதக்கூட் டங்கள் மகுத்யாயுருகுகின்றன. புண்ணிய பக்கிளைஎன்ற நதி யும், வடவருக்க மொன்றும் இருக்கின்றன சிறிதுகாலம் பரிசா த்தின் பொருட்டுயம கிங்கரரது உத்தரவால் அவ்யாமஉமென் ற நாகத்தில்தங்கி இரண்டாமாசுபிண்டத்தை அருந்தி, இரவி அழி பகலிலும் தூதர்களாலே இழுக்கப்பட்டு, யார்க்கும் அச்ச ம் தருவதாகிய அரணியத்தினூடு சென்று, வழிநடக்கும் வருத் தத்தால் ஒவென்றுஒலமிட்டித் தூதர்கள்செய்யும்கொடுமையா ல் துன்பமுற்றுச்செல்லும்மார்க்கத்தில் திரைபகடிகமாசிகபின் டத்தை அயின்று, சங்கமனென்றும் கால தூஷகனென்றும் பெ யருடைய ? ஓரரசனுக்கும்செளரிஎன்றநாகம் சார்ந்து அப்பட் டினத்தில் மூன்றாமாசிக பிண்டத்தையுண்டு அப்புறம்சென்று, க த்நருவநாகமென்னும்பட்டினம்சார்ந்து, அப்புரிசில் நான்காமாசி

[] உற்றல் பேரொலிசெய்தல்.

கபிண்டத்தையுண்டு, அப்புரம்மடந்துமார்க்கத்திலேபொருக்கக்
வொண்ணை குளிரினால் அதிகமும்வருந்துவன் ஆங்குயமதூதர்
ள் அநேகர்கூடி, வருந்து அச்சீவன்மேலேமேகம்போலக்கற்களை
ப்பெய்வர்சீவன் அக்கால்மழையினால்வருத்தமுற்றுக் குரூரனெ
ன்ற நாமமுடைபவேந்தன்புரக்கும்குரூரபுரமெனும்பட்டினம்பு
குந்து, அவ்விடத்தில் ஐந்தாமாசிகபிண்டத்தைஉண்டு, அப்பால்
டந்து சிரௌஞ்சமென்னும் புரிக்கண்ணென்று, அந்நகரத்தில்
ஆறமாசியிண்டத்தைஅயின்று அரைமுசுடர்த்தகாலம் அவ்னி
ருந்து மிதிதுசிரமபரிகார மடைந்து, பின்பு எழுந்தயாவரும்அ
ஞ்சம்படிபாகிய மார்க்கத்தில் செல்வன், வழியிலசெல்லும்போ
து முன்னேதான்வாழ்ந்ததை நினைத்துவாயாற்புலம்புவன் யம
படர் சினந்து அவ்வாயில்புடைப்பர். அடுத்திடுத்து யமகிங்கரா
களால் சீவன் துன்பப்பட்டு வருந்திச்செல்லும் போதுமார்க்க
த்தில் ஓடம் விடுவோர்கள் ஆயிரம், பதினாயிரம்பேர்கள் கூட்ட
ங்கூட்டமாய் அஞ்சத்தக்க ரூபர்களாய் அச்சீவன் முன்ஷி வந்
து தியெழிமிழித்து, ஈ சீவனே ! வைகாணிகோதானம்மின்னக்
குறித்துச் செய்யப்பட்டதாயின், இவ்வைதரணி நத்யை நதினி
துகடக்க உதவிசெய்வோம், இல்லாவிடின் அந்நதியில் நின்னைத்
தள்ளிப்பாதாளம் வரையிலும் அழுத்தித் துன்பப்படுத்திவோ
ம் ஓ சீவனே ! அவ்வைதரணி என்றநதி நூறுயோசனை- அகல
முள்ளதாயிருக்கின்றது. நீர் இன்றிச் சீ இரத்தங் களாலேயே நி
றைநதிருக்கின்றது. அல்லதூஉம் திமைபுரியும்துஷ்டப் பிராணி
களுக்குத்தானமாயிருக்கின்றது- நாற்றம்அறியும்நாகியிலலாப்பி
ரீரணியும் அந்நதியின் தூர்க்கந்தத்தைப் பொறுப்பது அரிதுவு
சீவனே ! நினதுகையாலேநீகோதானம்செய்தவனாயினொருகோ
வந்து நின்னை இந்நதிக்கப்புரம் சேர்த்துவிடும் நீசெய்யாதவனா
யின், ஆன் வரமாட்டாது. நீஇவ்வாற்றிலே விழுந்து நெடுங் கா
லம் மூழ்கிக்கிடத்தல வேண்டும் என்பர்

ஓ வைனதேயனே ! வைகாணிகதியை இனிதாய்க் கடக்கு
ம் பொருட்டு யாவரும் தவிராது கோதானம் செய்தல்வேண்டும்
சீவன் அவ்வைதரணி கோதானம் செய்தவனாயினும் அவனைக்கு
றித்துப் புத்திரரால் செய்யப்பட்டதாயினும், அச்சீவன் அந்நதி

பைக்கடந்து நமனுக்கு இனையவனுயி வசித்திர னென்போன்
பரிபாலனம்செய்யும் விசித்திரமென்ற பட்டணத்தைச்சார்ந்து,
ஊனஷாண்மாசிக பிண்டத்தை உண்டிசென்று, ஏழாமாசிகபின்
டத்தை உண்ணுங்காலை சலபிசாசுகள்வந்து அச்சுவனைப் பார்த்
து அடாமுடா ! நீபுவியில்வாழ்ந்தபோது நின்மாட்டுவந்து நின்
னையாசித்தவாகளை ஒன்றும்கொடேனென்று துறத்தினையே இ
ப்போது இப்பிண்டத்தைக் கொடுவென்று பல்வந்தமாய்ப் பிடி
ங்கிக் கொள்ளும். புள்ளரசே ! ஒருபொருளு மில்லா வறிஞனுயி
னும், தன்னை இரந்தவர்க்கு இல்லைன்று சொல்லாது இயன்றம
ட்டில் ஏதேனும் கொடுத்தலேவேண்டும். கொடுக்காவிடின் புத்
திரன்கொடுக்கும் பிண்டம் பிசாசுக்கையதாகும். பின்னர்அச்சி
வன் வருந்தி அப்பேய் பிடிங்கியபோது தனது கையிற் சிறிய
பிண்டசேஷத்தைஉண்டு, ஐயோகேட்டவர்களுக்குயாசகம்கொ
டாமல் மறுத்தபாபத்தின் பயனோ ? இதுவழிநடந்து வந்தேன்
வயிறுபசிக்கின்றேன் என்றவருக்கு அரைவயிறு அன்னமேனு
ம் கொடுத்தேனோ ? சாக்காடென்பது ஒன்றுநிச்சயமாய் உளது
என்றுகினைத்தேனோ ? என்றுதுக்கப்படுவின் அப்போதுயம தூ
தர் சீவனைக்கண்ணுக்கு முழுமூலே ! மானிடசன்மத்தைச் சீவ
னுக்கு வேண்டியவற்றைஎல்லாந்தருவதாகியநற்பகவிருகஷ்மெ
ன்று சொல்லத்தக்கது. மானிடசன்மம் பெற்றசீவனுக்குஅரிது
யாதுளது ? வேண்டிய நலன்களைகொயெல்லாம்அச்சன்மக் கால்
புவியில் கொள்ளையடிக்கலாமே. அதனைஅறியாது புகழறந்
தே. மானிடசன்மத்தால் புவியில் செய்தநலன்களைநினைகளின்
பயனைமற்றஉலகங்களில்அனுபவிக்கலாமேயலது, அவ்வுலகங்
ளில் ஒன்றும்செய்யக்கூடாது. உத்தமஉலகடைந்து இன்பம் அனு
பவித்தலும் அதமஉலகடைந்து இன்பம்அனுபவித்தலும், மண்
னுலகில்சினிகைஉற்தலும், அச்சினிகைசுமத்தலும் அப்பூவுலகி
ல்செய்தபுண்ணியபாபங்களின்பயனுலேயென்றுணர்கஅவற்றை
இப்போதுஉணர்ந்துஎன்செய்குவைஎன்பர். கருடனே ! உதக்கு
ம்பதானம்செய்யப்பட்டதாயின் சீவன்அவ்வுதகத்தைப்பருகிச்சி
றிதுவிடாய்தவிர்த்து ஏழாமாதத்தில்அப்புறம் நடப்பன். ஏ பட்
சிராஜனே ! சீவன்பாதிவழி சென்றானுகையால் அம்மாதத்தின்பி
ராமணர்களுக்கு அன்னதானம்செய்தல் வேண்டும். பின்பு அச்

சீவன்பக்வாபதம் ஏன்னும் பட்டணத்தைச் சார்ந்து எட்டாமா
கிக ரொத்தபிண்டத்தை உண்டு, அகனிநின்று நடந்து துக்கதம்
என்னும் நகறணைந்து மகாதுக்கமடைந்து ஒன்பதாமாசிகபிண்டத்தை ஆங்கு அயின்று, அதனைநீங்கி நானாகக்கிரந்த மென்னும் பட்டணம் நண்ணி, பத்தாமாசிகபிண்டத்தை உண்பன், விருஷோச்சநம் செய்யாமையால் அநேகசீவர் பிரேத சன்மத்தோடு கூட்டங் கூட்டமாய் அப்பட்டினத்தில் எப்போதும் ஒவென்று கதறிக்கொண்டிருப்பார். அவர்களைப்பார்த்து அர்சீவனும் கதறி அப்பாலநடந்து சுதத்தமென்னும் புரியைச்சார்ந்து, பதினொன்றாமாசிகபிண்டத்தை அவ்விடத்தில் அயின்றுசென்று, சீதாபரம் என்னும் நகறணைந்து, ஆங்குச் சீதத்தால் வருந்தி, பன்னிரண்டாமாசிக பிண்டத்தையுண்டு அதனினைன்று புறப்பட்டுச் சென்று துக்கத்தோடு நான்குதிக்கையும் யமதூதர்க்கையுட்பார்த்துக் கிங்கரர்களே! என்மனைவிமக்கள் ஒருவரையும் காணேன், ஏழையேன் என்செய்வன் என்பன். காலதூதர் சீவனனோக்கி முழுமகனே! மனைவி மக்கள் ஈங்கு முளரோ? அவர்மேலாசை இன்னும் ஒழியவில்லையோ? நீ செய்தபுண்ணிப பாபங்களின் பயனையே இங்குக்காண்பாயென்று அறைகுவர், சீவன் அதனைக்கேட்டு ஐயோமுன்னேநவின்றமை மூட்டாகையாலன்றோ இத்ததுன்பத்துக்குள்ளானேனென்று மனம்புழங்கிநடந்து, வைவசுவீதபட்டினம்சேரும்முன்னரே ஊனுப்திக பிண்டத்தைஅருந்தி அப்பட்டினம்சார்வன். அவ்யமபுரிதூற்றுநாற்பத்து நான்குகாதவழி அகலமுள்ளதாய், கந்தருவாப்சாசுகளோடு கூடியதாய், எண்பத்துநான்காபிரம் பிராணிகள் ஒருங்குற்றதாய் விளங்காரிற்றும், சீவர்கள்செய்யும் பாபபுண்ணியங்களைத் தெரிந்து நமக்குவிண்ணப்பஞ்செய்யச் சிவவணர் என்போர் பன்னிருவர் அந்நகரில் இருக்கின்றனர். சீவரெல்லாரும் அப்பன்னிருவரையும் ஆராதித்தல்வேண்டும். அச்சிவவணரை ஆராதித்தசீவன்இறுதிக்காலத்தில் யமபுரிசேரும்போது அவன்செய்த பாபங்களெல்லாவற்றையும் எடுத்துச் சொல்லாமல் புண்ணியங்களையே அச்

சிரவணர்வெளிப்படுத்துவர். ஆதலால் சிரவணரை ஆராதித்த
ஃமிச நன்மையென்று உணர்ச்சி என்றருளினன்.

ஆறாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்,

ஏழாம் அத்தியாயம்

சூதபுராணிகர் செளனகாதிபதைப்பார்த்து மசருஷிகளே
கேளீர். பின்னர் இருக்கு, எசு, சாமவேதங்கள் அவயவங்களா
கிய கருடன் பரமகாருண்ணியனாகிய எம்பெருமானைத் திருவடி
தொழுது எங்கையே! முன்னமே புகன்றருளிய சிரவணர் பன்
னிருவரும் யாருடைய புத்திரர்? வைவசுவத பட்டினத்தில் அ
ன்னவர் இருப்பக்காரணம் யாது? மானிடர் செய்யும்பாப புண்
ணியங்களை அச்சிரவணர் எப்படி யறிகின்றனர். அவற்றை அடி
யேனுக்கு நவீன்றருளுக வென்றுவேண்டலும், ஆதிபகவன் ந
ன்றென்று மகிழ்ந்து புள்ளரசே! கேண்மோ இறுதியுற்றஞர்
று தன்னந்தனியனாகி பமகாவிஷ்ணு அயனராகுதிதேவரோடுபா
ரும்யாவும் தன்னுள்ளே ஒடுங்குகெடும்புனலில் பள்ளிகொண்ட
ருளினான் அவ்விஷ்ணுவின் உந்தியினின்று நான்முகன்தோன்
றி அவ்வரியைக்குறித்து நெடுங்காலம் மாதவம்புரிந்து வேதத்
தையும், படைப்புத்தொழிலையும், உணர்ந்து யாறையும் யாவற்
றையும் படைத்தனன் படைத்தவுடனே உருத்திரன் முதலிய
தேவரெல்லாரும் அவரவர் தொழிலில் தலைப்பட்டனர். யாவரி
னும் வலியனாகிய தருமராஜனும் சையமினி என்னும்நகரம்டைந்
து ஆசனத்தில் உட்கார்ந்து ஜீவர்கள்செய்யும் பாபபுண்ணியங்க

சுந்தர காண்டம் (1) வந்தவன் (பாண்டி) வந்தவன்

னை யறியத்தொடங்கினன் தொடங்கிய அவனுக்குச் சேதவ...
கள் செய்யும் பாபபுண்ணியம் தெரியாமையால் அவன்வருந்திய
மனத்தோடு சதுமுகனைக்கண்முவணங்கி ஓங்காதேவனே! அடி
யேன் சையமினிநகரடைந்து ஜீவர்களுது புண்ணிப பாபங்களை
புணர்ந்து சிதைக்க ரதைச்செய்ய எத்தனித்தேன். அச்சீவர்கள்
செய்யும் பாபபுண்ணியங்கள் இன்னவென எனக்குத்தெரியவில்
லை அவற்றை யறிந்தல்லவோ ஜீவரைக் கண்டித்தலும் காத்த
லும் செய்தல் வேண்டும்.

ஆதலால் அவற்றையான் உணருப்படி அடியேனுக்கு அரு
ள்புரிக என்றான். பதுமாசனன் அதனைக்கேட்டுத் தருப்பை
எடுத்தெரிந்து தேககாந்தியுடையாரும், நீண்ட கண்ணுடையா
ரும், மனக்கண்ணுலே யாவற்றையும் அறிவின்றருமாகிய பன்னி
ரண்டு புத்திரரைப்படைத்து, நமனைப்பார்த்து ஒ தருமா! ஜீவ
ரெல்லாரும் நினைப்பதையும், பேசுவதையும். நடத்துவதையும்
ஒக்க இருக்கின்றவர்போல இப்பன்விருவரும் உணர்ந்து நன்கு
வெளிப்படுத்துவர், அவரால்நீ புணர்ந்து, சிதைக்க ரதைச்செய்
தியென்று விடுத்தனன். காலன்பிரமனைத்தொழுது அசிரவண
ரோடு தென்புலன் சார்ந்துசேதனர்களுது புண்ணிபபாபங்களை
அறிந்து தக்கவாறு புரிவானுயினன்பகூலராஜனே! இறுதியடை
ந்தவுடனே அங்குஷ்டபரிமிதமான வாயுருபமாகிய ஜீவனைத் தூ
தர் யமபுரிகொண்டு செல்வர் தருமாரத்தகாமமோட்சங்கள் என்
றவற்றில் தருமம்செய்த உத்தமரெல்லாரும் தருமமார்க்கமாக அ
ந்நகரம்செல்வர். பொருள்முதலிய வற்றைப்பெரியோர்களுக்கு
க் கொடுத்தவர் விமானங்களின் மீதுசெல்வர் பெரியோர்கள் வி
ரும்பிவற்றை அவர்களுக்குக் கொடுத்தவர் கொய்யுனை குதி
ரைமேலேறிச்செல்வர் மோகக் இச்சைகொண்டு வேதசாஸ்திர
ரங்களை யறிந்து பத்திபுரிந்தவர் அம்சங்கள் பொருந்திய விமா
னத்தின்பேரில் செல்வர்! இன்னுன்கு விதத்தினும் சம்பந்தப்ப
டாதபாவின்கால் காலால் நடந்துசெல்வர். அவ்வழியில் மாத்தின்

விஷ்ணுவெல்லாம் உடைவானை ஒத்தனவாயிருக்கும் மணல்களே
வளரம் வறுத்து வித்தியபரல் போலக்கிடக்கும் அம்மார்க்குத்தி
ல் நடக்கும்போது அநிகம்வருத்தமுண்டாகும். ஜீவன் சிரவண
ரைப் பூசித்தவ னாயின் அசிரவணர் அசஜீவனுடைய பாபத்
தைச் சொல்லாமல் புண்ணியத்தை மாத்திரம் யமுக்குச்சொல்
வர். சிரவணரை ஆராதிக்கும் ஜீவனைப்பாபம் என்றும் அணுகா
து சிரவண பூசை செய்தவுடனே, பன்னிரண்டு தலசங்களிலுள்ள
லோகி அன்னம்பெப்து நிறைத்து அக்கலசங்களை அந்தச்சிரவ
ணரை உத்தேசித்ததுப் பிராமணருக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும்
அப்படிக்கொடுத்த ஜீவனுக்குச் சிரவணா யமலொகத்தில் சகல
நன்மையும்செய்வா கலுழனே ! சிரவணாகளுடையதோற்ற மு
தலியவற்றைச் சொல்லும் இப்புண்ணியச ிதையைப்பத்தியோடு
கேட்போன் பாபத்தின்று நீங்கிப் ப்னிதனுவன்னெறருளினன்.

ஏழாம் அத்தியாயம் முறந்ந்து

புரீராமதாசாகள் இருவடிகளே சரணம்

எட்டாம் அத்தியாயம்

சூதபுராணிகா செளனகாதிமசுருஷிக்மே ! முதற்கடவுள்
கருட பகவானை கண்ணுற்றுவைனதேயனே ! ஜீவன்செய்யும்
பாபபுண்ணியங்களைச்சித்திராகுப்தன்சிரவணரால் உணர்ந்து, யம
னுடைய உத்தரவின் படிதக்கது செய்கின்றனன். ஜீவன்வாக்கால்
செய்த பாவபுண்ணியங்களை வாக்காலும் சரித்தால் செய்தவற்
றைச்சரித்தாலும் மனத்தால் செய்தவற்றை மனத்தாலும் அனு
பவிப்பன். பெரியோரைப்புகழ்தல்வேதசாஸ்திரங்களைப்படித்த
ல் முதலியவற்றைச் செய்தவன் யாண்டும் வாக்கால் வெற்றிபெ
றுவன் பெரியோரை இகழ்த்தல், நீசங்களைநினை உச்சரித்தல்மு
தலிய பாபங்களைச் செய்தவன் வரமால் தீயம் சொரிவன் புண்

பஞ்ச மங்கள்)

பிண்ட சாஸிரிவெற்றிவண்

சாமகிருகரிகை

ணிய திர்த்தமாடல், பாகவதற்குத் தண்டம்சமர்ப்பித்தல் முதலிய நலவினை புரிந்தோன் நலலிலக்கணமுடைய சரீரம்பெறுவன் பரஸ்திரீகமனம்செய்தால், பிறவுயிரைவருத்துதல் முதலியவற்றைப் புரிந்தவன் குருபமான தேகமடைவன் ஆதிபசவானுடைய நித்திபதில்லியமங்கன விக்ரகத்தைத் தியானித்தல், யாவருக்கும் இதத்தையே நினைத்தல் முதலியவற்றைச் செய்தவன் என்றும் உவப்புடைய மனமுடையோனாவன் எப்போதும்யாவருக்கும் அதிதத்தையே நினைத்தவன் வருந்தும்மனமுடையோனாவன் ட கருடாபயம்புரியின் தன்மையையும் அப்புரிச்சுச் செல்லும்மார்க்கத்திலுள்ள இன்பதுன்பங்களையும் நினக்குச்சொன்னோம். இறந்தவனைக்குறித்து அன்னதானம் முதலியவைகள்செய்தல்வேண்டும். அத்தானபலனால், இறந்துசெல்லும் ஜீவன்மார்க்கத்தில் வருந்தாது செல்வன் தீபதானம் செய்யின் ஜீவன் இருள் மார்க்கத்தில் வழி தெரிந்து இனிதாய்செல்வன். கார்த்திகைமாதத்தில் சுக்லபட்சத்தில் சதார்த்தசியில் தீபதானம் செய்யின் அதனாலும் விருஷோற்சர்க்கம் செய்யின் அதனாலும் சீவன் நல்லுலகடைவன், பதினென்றாண்டு செய்யும் பிண்டத்தால் சிசுஉரோம முதலியவற்றே மிகன்குஅமைவதாகும், தண்ணீர்துடம்தானம்செய்யின் யமதூதர்கள் திருப்தியடைந்து ஜீவனைவருத்தார். சையாதானம் செய்யின் ஜீவன்விமானத்தின் மேலே நல்லுலகு சேர்வன். இறந்தவன்பசிதாகத்தோடுமனைக்கு முன்னேவருந்தி நிற்பனாகையால் பதினென்றாண்டிலேனும் பன்னிரண்டா நாளிலேனும் அவனைக்குறித்துத் தானதருமங்கள் செய்தல்வேண்டும் என்றருளினன்.

பெரியதிருவடி பக்தவச்சலனைத் தொழுது ட ஆதிபரமா! பததானம் செய்வீவன்மென்றுபுகன்றருளக்கேட்டேனே. பததானமாவது என்ன? அதனைஎவ்விதம்கொடுத்தல்வேண்டும் நின்றருளுகவெனலும், கண்ணன்கலுழனே? குடையும்மராடியும் தண்டமும், வஸ்திரமும், மோதிரமும், உதகமும்பழம், ஆசனப்பலகையும், அன்னமும், பூசாதிரவியமும், பூனாலும் தாமிரச்செம்பும், ஆரிசியும், ஆகியவற்றைச் சந்திராமணருக்குக்கொடுத்தல்வேண்டும். குடைதானம்செய்யின் ஜீவன்யமப்புரிக்குச் செ

ல்லுங்கால் குளிர்ந்தநிழல் மார்க்கத்திலேசெல்வன். மராடிதான
ம்செய்யுன்பரிமேல் இவர்த்துசெல்வன், அங்ஙனமேசெய்யும்தா
னங்களின்பலனைநடக்கும்வழியில் அதுபவித்து, இனிதாய்ச்செ
ல்வன் அவற்றில்சிலதானங்களால் யமதூதர்கள்சந்தோஷித்து
ச் சீவனைவருத்தாமல் ஆதாவோடு அழைத்துப்போவர்என்றறு
ளினன். ஓ ! நைமிசாரணியவாசிகளே ? பின்னர்ப்பறவைக்கரசு
ன் சர்வலோகசரணியனைச் சாணம்செய்து கருணாநிதியே ! நரக
ங்கள்எத்தனை இருக்கின்றன ? அவற்றின்பெற்றிமையாது ? அடி
யேனுக்குக் கூறியருளவேண்டும்எனலும், பாப்பனைப்பறமன்,
கலுழனே ! பாவம்செய்வோர் புகும் தீவாய்நரகம், ஆயிரம், பதி
ஸ்பிரமல்ல. எண்பத்துநான்கு லட்ச மிருக்கின்றன. அவற்றில்,
தாமிசபைரம், செளகசம், கிரௌஞ்சம், மகாசிவம், சால்மலி, ரௌ
ரவம், குட்மளம், பூதி, மிருதகம்காலகுத்திரகம், சங்காதம்லோ
கதாந்தம், சம்விஷம், சம்பிரதாபனம், மகாநரகம், கா கோளம், ச
ஞ்சீவனம், மகாபதம், ஆவித்திரயம் அந்ததாமிசிரம், கும்பிபாகம்,
அசிபத்திரவனம், ஆசியஇருபத்தொரு நரகங்களும் மிகக்கொடு
மையவாகும், மரித்தவனைக்குறித்துத்தினந்தோரும் கொடுக்கப்
படும்தககும்பத்தைத் தூதர்கள்பெற்றுத்திருப்திஅடைவர். மா
கிமுதலியவற்றைச் சீவன்அடைந்து திருப்தலுவன். தூதரும்
அவற்றால்உவப்படைவர், ஓ கருடா ! வருஷமுடிவில் சீவன் பி
ண்டத்தாலாகிய சரீரத்தோடியமபுரியடைவான்என்றோமே, அ
ச்சீவன் யமபுரிமடையுமுன் அப்பிண்டசரீரத்தைத் தவிரந்து அ
ங்குஷ்ட பரிமாணமாய் ஒரு வன்னி மரத்தில், சிநிதுகால் மிருந்
துபின்னர்க் கருமத்தாலாகிய சரீரம் பெற்றுயமனிடம் சார்வன்
என்றருளினன்.

எட்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஸ்ரீ ராமதாசர்கள் திருவடிகளே சாணம்.

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்.

—0—

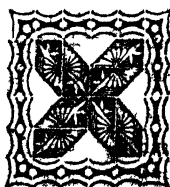
சூதபுராணிகர் நைமிசாரணிய வாசிகளே ! வாசுதேவன் கருடபகவானைப்பார்த்துப்பறவைவேங்கே ! அவருஞ்ஷடபரிமாணமாயுள்ள சீவன்கருமத்தால் உளதாகிபசரீரம்பெற்று, வன்னிமரத்தைவிட்டி யமனூதரோடு இருபதுகாதவழி விஸ்தாரமுள்ளசித்திரகுப்தனது பட்டணத்தூடு சென்றுயமபுரிசார்வன் அந்தநமன்பட்டணம் புண்ணியம் செய்தோருடைய கண்ணுக்கு மிகவும்ரம்மியமாய விளங்கும், இரும்பாலாகிய ஊன்றுகோலும், உப்பும பருத்தியும், எள்ளோடு பாத்நிரமும். ஆகியஇவற்றைத் தானம்செய்தலவேண்டும் இந்தத்தானங்களால் யமபரிசாராகள் அதிகம்சந்தோஷமடைந்து சீவனஆவகுப்போனவுடனே தாமதப்படுத்தாமல் தருமராசனுக்குத் தெரிவிப்பர்தருமத்துவசன் என்றுபெயருடையஒருவன்சாராவகாலமும் யமனுடைய அரண்மனையிலிருப்பான். கோதுமையும், கடலையும்மொசசையும், எள்ளும், கொள்ளும், பயலும், துவரையும்ஆகிய இந்தஏழுதானியங்களைப்பாத்திரங்களில் வைத்துத்தானஞ்செய்யின் அந்தத்தருமத்துவசன் திருப்தனது இந்தச்சீவன்நல்லவன், புண்ணியம்செய்தவனென்று யமனுக்குவிண்ணப்பம்செய்வன்வைனதேயனே ! பாவம்செய்த சீவனுக்குத்தருமராஜன்யாவரும் அஞ்சத்தக்கருபத்தோடு தோற்றுவன் அச்சீவனும் அவனைக்கண்டு அச்சங்கொண்டுநடுகிகழற்று ஒலமிடுவன் புண்ணியம்செய்த சேதநனுக்கு நல்லருபத்தோடு தோன்றுவன், அச்சீவன் அஞ்சாதுஅவனைப் பார்த்துகளிகொள்வன் தருமராஜன் ஒருவனேபாபிகளுக்கெட்டருபத்தோடும். புண்ணியனுக்குநல்லருபத்தோடும், தோன்றுவன்புண்ணியம் செய்தஜீவன்சேர்வானாயின் இச்சீவன் மகாபுண்ணியமணியம் செய்தஜீவன் சேர்வானாயின் இச்சீவன்மகாபுண்ணியம்செய்தமையால் சூரியமண்டல மார்க்கமாய்ப் பிரம்மலோகம

டையத்தக்கவனென்றுயமன்தான்வீற்றிருந்த ஸ்தானத்தினின் றுபொருக்கெனஎழுந்துநீற்பன். யமலோகத்திலுங்கிரொல்லா

ரும்பாசம், உலக்கை முதலியவற்றைக் கரத்திற்கொண்டு உலா
யிடுகிற்பா. மரித்தஜீவனுக்குமாசிகசோதரும்பு முதலாகியவும், ப
லதானமும்செய்யப்படாவாயின், அச்ஜீவன்வருத்தபுற்றுக்கிங்
சார் கயிற்றினுல்கட்டி, உலக்கையாலோச்சி ஆயிமாடுபொலிபு
க்கக் காலன்சம்பம் சேர்ந்து பூர்வசன்மத்தில்செய்தபுண்ணியபா
பங்களை அநுசரித்து ஒருசன்மம்அடைவன். அதிக புண்ணியஞ்
செய்த ஜீவனுயின் தூதர்களாலே துன்பப்பட்டாமல் யமன்முன்
சென்றுதேவனுவன், பாவம்செய்தவனுயின் துன்பப்பட்டு நடுக்
கத்தோடு சென்று நரசத்தில்லீழ்ந்து பின்புகிருமமுதலியசன்ம
மடைவன். பாவபுண்ணியம் மிதமாயிருக்குமாயின் முன்மானிட
சன்மம் பெறுவன். தானதரும்செய்தவன் எக்காரணத்தினாலே
னும் எச்சன்மம் பெறினும் அத்தானதரும்த்தின் பலனைஅச்சன்
மத்தில் அடைவன் ஜீவன்நீங்கியவுடனேசீரத்தைக்குழியிற்பு
தைப்பின் மண்ணோடு மண்ணாகும். கண்டம்செய்து எரியின் நரி
முதலியவைதின்று பவ்வீரூபமாகும், தகனம்செய்யின்சாம்பலா
கும் மெய்யின் தன்மை அங்ஙனமாயினும் ஜீவனுக்குமானிடதே
கம் கிடைப்பது அரிது. மானிடதேகம் கிடைத்தாலும் பிரமகு
லத்தில் ஜனிப்பது அதனினுமரிது பிரமகுலத்தில்ஜனித்தும் ஒ
ழுக்கத்தினின்று பெறவேண்டிய விடுபெறானேல் தவம்முதலிய
வை செய்து வருந்தித் தான்கரத்திலடைந்த அமிர்தம் நிறைந்
த பொற்கலசத்தைச் சித்தக் கெடுதியால் புவிபில் கழிந்தவனை
ஒப்பாவன் என்றோதியருளினன்.

ஒன்பதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

பத்தாம் அத்தியாயம்

சூகர் சொனகாதி மகருஷி னே! ரூடபகவான் கேசவனைத் தொழுது என்றன் சுவாமிமே! எவ்விதபாபஞ்செய்தவன்பிரோதசன்ம மடைகின்றனன்? அப்பிரோத சன்மத்தினின்று எப்படி நீங்குகின்றனன்? பிரோத சன்மத்தோடு உலகிய சஞ்சரிப்பானோ அல்லது யமனுடைய காவலிற்கிடப்பானோ? அடிபேணுக்குப்பு கன்றருள வேன்மென்று வேண்டலுட், நம்மாதியங் கடவுள் புள்ளரசே! பிறனுடையபொருளையும், மனைவியையும் அபகரிக்கின்றவன்பாவனோ? அவனை சரீரமடையாமல் காற்றறுபுமமானபிரோதசன்ம மடைந்து பசிதாத்தோடு வருந்தி யமனுடைய காவலினின்று நீங்கி யாண்டும் திரிதருவன, ஒருவனமித்தூச் சரீரம் வீட்டிற்கிடக்கும்போதே அவன் இறந்தமைகுறித்துத் துக்கப்படாமல் உற்றவர் மற்றவரெல்லாரையும் வருகித்து அவனுடைய பொருள்களை அபகரித்தவன யாவனோ? அபகரிக்க இச்சித்தவன் யாவனோ அவனை தீவாய் நாகவகளையெல்லாம் அனுபவிப்பன். மரித்தவன்பொருளை அவன் வழியிலுள்ளோர் அடையாமல் மோசஞ்செய்து அபகரித்த பாவியினுக்கொடும்பாவி ஒருவனும் இலன். இவ்விதபாபஞ்செய்தவனே பிரோதசன்ம மடைந்து தன்னுடைய குடும்பத்திலுள்ளவர்களையும், பந்துக்களையும் துன்பப்படுத்தினான். பிதிர்நினத்தில் வருகின்ற பிதிராகளே வீட்டினுள்ளே விடாமல் வாசலிலின்று தடுத்த தூரத்துவன் பிதிரர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற அவிமுதலியற்றை அவனை துன்பான் மனையிலிருக்கின்றபொருள் முதலியவற்றைக் குடும்பஸ்தர்கள் அனுபவிக்காமலும் பிறருக்குக்கொடுக்காமலும், விணைகிடக்கச் செய்வான். தன்னுடையபுத்திரன் முதலியோருக்குச்சந்தகி உண்டாகாமல் வயிசநாசமடையும் படிசெய்வான். சித்தசாம், தாபசாம், வைசூரி முதலியோருக்களையும் அப்புத்திரன் முதலியோருக்கு உண்டாக்கி வருத்துவன்புத்திரன் முதலியோர் வாயினின்று உமிழ்ந்த எச்சிலல்லையே உண்பான் என்றருளினன்? பிறவை

வேந்தன் ஆதிமூர்த்தி ? பிதோதசன்ம மடைந்தவன் இன்னும் என்னசெய்வன் ? எவ்விதமாகத்தோன்றுவன் ? குலத்தில் ஒருவன் பிதோதசன்மமடைந்திருக்கின்ற எனப்பதை எப்படி அறியலாகும். நவீனறருளுகவெனலும் நம்பகவான் வைனதேயா ! பிதோதசன்ம மடைந்தவன் தனதுகுலத்தையே அதிகம்பிடிப்பன். தருமம் செய்பவனுக்கும், அரிநாமசங்கீர்த்தனஞ்செய்பவனுக்கும், பிதிரர்களை உத்தேசித்துச் சிராத்தாதிகள் செய்பவனுக்கும், திருவனை முதலிய தீர்த்தயாத்நினைசெய்பவனுக்கும், பிதோதசன்ம மடைந்தவனால் துன்பம்நேராது நற்கருமம் ஒன்று ம்செய்யாதவனுக்கும், பாகவதரை நிந்திப்பவனுக்கும், தெய்வ பக்திசெய்யாதவனுக்கும், புராலுண்போனுகும் மதுயருந்துவோனுக்கும், பொய் சொல்லுவோனுக்கும் பிதோதசன்ம மடைந்தவனால் அதிகத்துன்பம் நேரிடும் பாபங்களையே செய்தலும் ஆண்மகவைப்பெறாமல் பெண்மகவையே பெறுதலும் ஆண்மகவுகளைப்பெற்றுப்பெற்று இழத்தலும். சுற்றத்தாரோடு ஒன்றுமையில்லாமல் வேற்றுமை யுறுதலும் பசுக்கள் முதலியவைஇல் லாமலிருத்தலும். துண்ணெனத்துன்பங்கள் உண்டாதலும், நண்பனோடு விரோதம் நேர்தலும், வைதிக உபவாசநினைமாயி ஏகாதசியில் உபவாசமில்லாமல்அன்னம் உண்ணுதலும் அரிபத்திசெய்யாமலவாணர் வீணாளாதலும். ஜப ஓமங்கள் செய்யாமலிருத்தலும். தனக்குக் கீழ்ப்பட்டருலத்தானே நேசித்தலும் சுரளையும் பூசுரளையும், தாய்தந்தையளையும், இகழ்த்தலும். அயலானைக்கொல்ல எத்தனித்தலும், பயிர்கள் நல்விருத்தி யடைந்தும் பண்ணிடைக்காமல் அழித்தலும், தனக்குத்தாழ்ந்தமரபில் பெண்கொள்ளலும் கொடுத்தலும், இழந்தவர்செய்யும் கருமத்தை செய்தலும் எப்போதும் அதர்மங்களையே எண்ணுதலும் என்றும்தைனியமடைதலும், அக்கினியால் அரசனால் பொருள்முதலியவை அழித்தலும் வழியில்திருடர்களால் துன்பப்படுதலும், வயிற்றுவலிமுதலியமகாரோகங்கள் வருதலும் கருதிஇகிகாச புராணங்களைப்பொய்யென்றலும், தெய்வபக்திபிராமணபக்தி செய்பாமலிருத்தலும், முகத்தில் நல்ல தோற்றமில்லாமலிருத்தலும், பிதிர்கருமங்கள், விக்கினத்தால் குறைவுபடுதலும்,

புத்திரன் பகைவனைப்போலத் துவேஷித்தலும், ஆமுடையா
ளைச்சேர்ந்து வாழாமலிருத்தலும், அமித்தித்து அவனைமுனி
தலும், ஆகிய இவைகளெல்லாம் ஒருவனுக்குத்தானு ரூலத்திற்
பிறந்து இறந்துபிரோதசன்ம மடைந்தவனுலேயே உண்டாகின்
றன, ஓ! கருடா? எந்தந்தக்குலத்திற் பிரோதசன்மதோஷம் நே
ரிட்டிருக்கின்றதோ? அந்தக் குலத்திற்குத் துக்கமே மிகுதியா
யிருக்கும் பிரோதசன்ம மடைந்தவன் பபங்கரமான முகத்தோ
டும்வாள்போன்ற எயிற்றோடும் தன்குலத்தோரிடத்தில்கொப்ப
னத்தில் தோன்றி ஐயோ? என்னைக்காப்பாற்றுகின்றவன ஒருவ
னுமில்லோ? ப்ஸ்தாகத்தோயிவருந்துகின்றேனே, பிரோதசன்மம்
நீங்கவில்லையே என்று கதருவன் என்றருளிப் பின்னும் மொழி
ந்தருளுகின்றனன்.

பத்தாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

பதினென்றாம் அத்தியாயம்

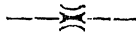
சூதபுராணிகர் நைமிசாரணியவாசிகளே! பின்னர்க் கருட
பகவான் முகுந்தபிரானைத் தொழுது ஈ ஜகந்நாதா! பிரோதசன்
மமடைந்தவன் அதனினின்று எப்படி நீங்குவன் எவ்வளவுகா
லம் ஒருவனைப்பிரோதசன்மம் பிடியானிற்கும் மொழிந்தருளவே
ண்டும் எனலும். மெய்த்தேவன் ஓ பட்சிராஜனே! பிரோதசன்ம
மடைந்தவன் தன்குலத்தானுக்குச்சொப்பனத்தில்தோன்றினு
ம் தோன்றுவான் தோன்றாமலேகுலத்திலுள்ளோருக்குத்துன்
பங்களைமாத்திரம் விளைப்பினும் விளைப்பான். சொர்ப்பனத்தில்
தோன்றினனாயினும், துன்பம்புரிந்தானாயினும், பெரியோர்களுக்
குத் தெரிவித்து, அவர்கள்விதித்தபடி தருமத்திலேசித்தம்வை
த்து, தேமா தெங்கு, சண்பகம், அரசுமுதலியவருக்கூங்களைவை

தனது பலபுஷ்பாதிக்களை உண்டாக்கவேண்டும். பிராமணருக்குப் பூதானமுதலியவைகொடுத்தல்வேண்டும் பசுவின் கூட்டங்கள் பிழாரமேயும் பொருட்டுப் பசும்பூல் வளரும்படியிலம்விடவேண்டும். தண்ணீருண்ண குளம் அமைத்தல்வேண்டும் பகவத்தைக் கரிபம். பாகவதகைங்கரியம் செய்தல்வேண்டும் கங்கைமுதலிய தீர்த்தங்களிலே நீராடித் தானதரும் செய்தல்வேண்டும் துன்பங்கள் எப்போது நேரிடுகின்றனவோ அப்போது அவசியம்இவற்றையெல்லாம் செய்தல்வேண்டும் செய்பாவிடின் துன்பம் விருத்தியாகும் பிரேதசன்மதோஷத்தால் அத்தரும் செயல்களில் புத்திரநாடாது. பத்தியுள்வராது புத்திரநாடாவிடும். பத்திவாராவிடும், எவன்முயன்று அவ்வறச் செயல்களைச் செய்கின்றானோ? அவன் இன்பமடைவன். பிரேதசன்மமடைந்தவனும்தான் பமடைந்து பூலோகம்விட்டு யமலோகம்சார்ந்து அச்சன்மம் நீங்குவன். தனது குலம் விருத்தியடையும்படி புத்திரனுண்டாகச் செய்வனென்றருளினன் - கருடபகவான் ஓ! ஆராவமுதே! குலத்தில் பிரேதசன்ம மடைந்தவன் ஒருவனுள்ளனென்று தெரியவில்லை அப்பிரேதசன்ம மடைந்தவன் சொப்பனத்தில் வந்து சொல்வடியில்லை அங்ஙனமாகக் குலத்திற்கு துன்பமாத் திரம் உண்டாக்கின்றது. பெரியோரைக்கேட்பின் பிரேதசன்மதோஷத்தால்துன்பம் புகுகிறது என்கின்றனர். அப்போது ஒருவன் செய்யத்தக்கவை என்ன? சொல்லியருளுகவேனலு மாதிபகவன் ஓ புள்ளரசே! பெரியோர் சொல்வதைச் சத்தியமென்றே உறுதி கொள்ள வேண்டும். ஸ்நாகம், ஜபம், ஓமம், தானம் முதலியவைகளால் ஒருவன் தனது பாவபிவர்த்தி செய்துக்கொண்டு நாராயணபலி செய்தல்வேண்டும். பாபபிவர்த்தி செய்துக்கொள்ளாமல் நாராயணபலி செய்தலுக்கு எத்தனித்தால் அது நிறைவேறுமையின்பொருட்டு பூதப்பிரேதபைசாசர்பெரியதடையுண்டாக்குவர். ஆகையால் முதலில் பாபபிவர்த்தி செய்து கொண்டு மற்றது செய்தல்வேண்டும் புண்ணிய காலங்களில் புண்ணிய சேஷத்திரங்களில் பிரிர்களை யுத்தேசித்து யாவன் தான தரும் செய்கின்றானோ? அவன் பூதப்பிரேத பைசாசர்களால் ஒரு சிறிதும் துன்பமடையான். மாண்டிலுக்குத் தந்தை தாய் குருக்களே மூதம்றையவ்மாவார். சரீர

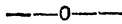
த்தைபுண்டாக்கலாலும், நன்னெறியைக்காட்டலாலும் அம்முனருமே முதன்மையாவா. எககாலத்திலும் அவர்களைப்பூசித்தல் வேண்டும். அவர்கள்சொற்படி நடக்கவேண்டும். தாய்தந்தையரைப்பூசித்து நடக்கின்ற ஒருவன் தேவதாராதனம், பிராமணபக்தி தீர்த்தயாத்திரை, திவ்வியதேசயாத்திரை முதலிய ஒன்றும் செய்யாவிடினும் பெருங்குற்றமன்று. தாய்கந்தைபரைப்பூசிக்காமல் அவர்கள்சொற்படி நடக்காமல் அத்தருமங்களை யெல்லாம் தவறாது செய்யினும் வியர்த்தமாசுமேபன்றி அவற்றால் சிறிதும் பயனில்லைதாய்கந்தைபர் மரித்தபின்னர் அவர்களைக்குறித்துத்தானத்தருமங்களாயவன்செய்கின்றானோ? அவற்றின்பலனை அவனையடைகின்றான், புத் என்கிறநரகத்தினின்றாகாயதந்தைபரைக்கரையேற்றுகின்றமையால், மகனுக்குபுத்திரன் என்றுபெபருண்டாபிற்று யாவன்தாய்கந்தைபர் சொற்படி நடவாமல் பெண்டு பிள்ளைசொற்படி நடக்கின்றானோ அவன் புலையனினும் புலையனாவன் ஓகருடா! கூபத்திலேனும், நதியிலேனும் நிழ்த்துமரித்தவனுக்கும், வாஸினால்வெட்டுண்டிறந்தவனுக்கும், தற்கொலைசெய்துக்கொண்டவனுக்கும் ஒருவருவும் வரைபினும் விரியைசெய்யலாகாது கருமம்செய்வதற்குள் கலிபாணமும் தீர்த்தயாத்திரையும், விசேஷதருமங்களும், செய்யலாகாது வருஷமுடிவில் கருமம்செய்து பின்புயாவும் செய்யலாம் என்றருளினன

பதினொன்றாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராம தாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்,

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்

வியாசர் மாணக்கர் ஸ்ரீவைஷ்ணவாசாரமகருஷிகளே! பின்பு கருடபகவான் கருதி நாயகனைத்திருவடிதொழுது ! அநந்தகல்யாணகுணநிலையனே ! சீவன்எப்பாவங்களால் பிரேதசன்மம் அ

டைகின்றனன். அப்பிரேதசன்மம் அடைந்தவன் யாதையுண்ணு
வன்? எங்கேவசிப்பான்? அடியேனுக்குப் புகன்றருள வேண்டிமெ
னலும், பரமபதநாதன் வைனதேயா ! பூர்வசன்மத்திலும்காபா
பம்செய்தவனே பிரேதசன்மமடைவன். ஒருவன் கிணறும், நடை
வாவியும், குளமும், பூஞ்சோலையும், தண்ணீர்ப்பந்தலும், சத்தி
ரமும். தேவாலயமும், உண்டாக்கிப்பெருக்குடி உபயோகமாய்த்
தருமம்செய்ய அவனுடைய குலத்தில்தோன்றினவன், பின்பு அ
வற்றைவிலக்கு விற்பானாயின அவன் மரித்தவுடனே பிரேதசன்
மம் அடைவன். செய்தவன் தானே அவற்றைவிற்பானேல் அவனு
ம் பிரேதசன்மம்பெறுவன். பிறர்பூர்ப்பை அபகரித்தவனும், கிரா
மத்தின் எல்லையையும் வயலின் எல்லையையும் பூங்காவின் எல்லையையு
ம், அரணியத்தின் எல்லையையும், புரட்டித்தன்னிலத்தோடு அ
ந்நிலத்தைச் சேர்த்தவனும், ருளத்தைத் தூர்த்து நிலம்சேர்த்
தவனும், சண்டாளனால் அடிப்பட்டிறந்தவனும், சலத்திலுமாய்ந்
தவனும்தாம்பேனும், காயேனும் கடித்து மரித்தவனும் இடிவீழ
ந்துமாண்டவனும் நெருப்பாந்துஞ்சினவனும், மாடுமுட்டிமரித்
தவனும், கழுத்தில்கருக்கிட்டு நானுமாண்டவனும், பாஷாண
ந்தின்று உயிற்றுறந்தவனும், ஆயுதத்தால்மாய்ந்தவனும், சம்ஸ்
காரம்செய்யத் தன்குலத்தில் ஒருவனும் இல்லாமல் இறந்தவனு
ம் தேசாந்திரங்களில் ஒருவனும் அறியாமல் துஞ்சினவனும். கு
ஷ்டமுதலிய மகாரோகங்களால் இறந்தவனும், திருடனால்மாய்
ந்தவனும் விருஷோற்சரம் செய்பாமல் மாண்டவனும், தாய்தந்
தையருக்குச் சிராத்தம்செய்பாம, விருந்து இறந்தவனும். பிரே
தசன்மம் அடைவர் ஓ கருடா ! பிராமணன் உயிர்மாய்வனேல் அ
வன்கிரியையின்பொருட்டு யாவும் பிராமணனே செய்தல் வேண்
டும். சூத்திரன் இறப்பனேல் யாவும் சூத்திரனே செய்தல் வேண்
டும், அவ்விதமன்றி இறந்த பிராமணனுடைய சம்ஸ் காரத்தின்
பொருட்டு நெருப்பு. எருமுட்டை, வைக்கோல், அரிசிமுதலிய
வற்றைச் சுகிகாட்டுக்குச் சூத்திரன் கொண்டு செல்வனேல், இ
றந்த அப்பிராமணனும், கொண்டுபோகும் அச்சூத்திரனும் பிரே
தசன்ம மடைவர் இறந்த சூத்திரனுடைய சமஸ்காரத்தின்பொ
ருட்டுமேற்சொல்லிய நெருப்பு முதலியவற்றைப்பிராமணன்கொ
ண்டு செல்வனேல், இறந்த அச்சூத்திரனும் கொண்டுபோகும்,

அப்பிராமணனும் பிரேதசன்மமடைவர். பருவத்தினின்று விழுந்து மரித்தவனும் சுவரிடிந்து விழுந்து இறந்தவனும், கட்டிலிலே படுத்திருந்த படியே துஞ்சினவனும், மேல்விட்டில் உயிர்த்தவனும், இராமகிருஷ்ணத்திருநாமங்களை உச்சரியாமல் மாய்ந்தவனும் ரசஸ்வலைப்பெண் சண்டாளன் முதலியோரைத் திண்டி. ஸ்ரீராமச்செய்யாமல் சூதகத்தில் இறந்தவனும், ரசஸ்வலையா யிருக்கும்போது மரித்தவனும், பிரேதசன்மமடைவார் தாய்மனை வி, பெண், மருமகன் முதலானவர்களுடைய சீர்தோஷத்தைக் கண்ணிற்பாராமலேபிறர் வார்த்தையைக்கேட்டு அவர்களைச் சாதிப்பிரஷ்டம் செய்பவனும். மனுதூலுக்கு விரோதமாய்த் தீர்மானம் செய்பவனும். சினேகிதனுக்குத் துரோகம் செய்பவனும், பிராமணனையும் கொக்களையும் கொல்பவனும், கட்டுடிப்பவனும், குருபத்தினியைக்கூடுபவனும், வெண்பட்டையும் சொன்னதையும் திருசிபவனும். பிரேத சன்மமடைவர் பிரேதசன்மமடைந்தவரெல்லாரும், பாலவனத்தில், எப்போதும் சஞ்சரித்து வருந்துவர் என்றருளினன்.

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளை சரணம்.

பதின்மூன்றாம் அத்தியாயம்

சூதபுராணிகர் நைமிசாரணிய வாகிகளே ? பின்புகருடபகவான் ஆதிபகவனைத் தொழுதுசர்வேசா ! பூவுலகில் பிரமசுத்திரிய வைசிய சூத்திரர் என்று நான்கு குலத்தார் உளரல்லரோ ? அவரல்லாமல் மிலேச்சரென்று ஒருவகுப்பாகும் உளரல்லரோ ?

அவர்களில் பாலியனாயினும், விருத்தனாயினும், தனவானாயினும், தீர்த்திரனாயினும் கருணையுடையோனாயினும், அஃதில்லானாயினும், வித்துவானாயினும், அவித்துவானாயினும், ஞானியாயினும், ஞானகுறியாயினும், தருமனாயினும், அதருமனாயினும் தவத்தனாயினும், அவத்தனாயினும், தின்மையனாயினும், அஃதின்மைபனாயினும், உலகாளும் அரசனாயினும், உத்தமபிராமணனாயினும் பின்னும்பாவராயினும், ஒவ்வொரு காலத்திலும் இரக்கின்றனரே. இரத்தல் அடிக்கக் காரணம் என்னே ! நவீனறருளுக வெனலும். நிலங்கடத்த நெடுமுடியண்ணல், ஓவவனதேயா ! நன்குநினைவினை செப்புகின்றோம் கேட்டிமரிக்குங்காலத்தில் சீவனைக்கவருவதற்குக் காலன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றான். சீவரது பலவிதமான தோஷங்களால் அச்சிவர் ஆயுசு குறைந்து மாய்கின்றனர் மரித்த வீட்டில் போசனம் செய்கின்றவனும். பிறன்மனைபைப்பிணர அச்சிக்கின்றவனும், தனக்குத்தகாத இழிதொழிலைப் புரிசின்றவனும், வாணலிழப்பர் ஓசபரகதுக்கு உறுதியாயநல்வினையைச் செய்யாதவனும் பெரிபோர்களைப் புரியாதவனும், தூய்மையில்லாதவனும், தெய்வபகுதியில்லாதவனும், பாபங்களேபேசெய்கின்றவனும், யமலோகத்தில் எப்போதும் நரசவாசம்செய்வா பிறன்கேடு குழுகின்றவனும், பொய்சொல்லுகின்றவனும், சீவகருணையில்லாதவனும், தாஸ் தரப்பட்டிடவாதவனும், தனக்குறிய கருமத்தைத தீர்த்துப் பிறனுக்குறிய கருமத்தைப் புரிகின்றவனும் யமலோகத்தில்தனைப்பதிவர் புண்ணிய தீர்த்த டாடாத நாளும் ஜபஓமங்கள் செயயாததிவசமும் தேவதாராதனம் செயயாததினமும்புனிதரை, வழிபாடிபற்றாத பகலும்சாஸ்திரமுண்டாதகாளும் வீணையாகும் சூத்திரமரபிலபிறந்தவன்பிராமணரே தெய்வமெனறுகினைததுப்பத்திமையெய்து அவரிட்ட தொழில்புரிந்து தாசனாபுத்தருவனேல் அசுருத்திரன் நற்குதியடைவன் அவன்வேறொரு கருமமும் செய்யவேண்டவது மில்லையாந்தசா தியாருக்குறிய கருமங்களை அச்சுருத்திரன்செயவானேல் நரசமே பெருவன் ஓ கருடா ! தேகமோ நிச்சயமற்றது நிராதாரமாயுள்ளது சுக்கில சோணி தங்களால் உண்டாயது அன்ன பாணதிகளால்விருத்தியடைவது காலையில் உண்ட அன்னம்சாயங்காலம் நசிக்கும் உடனேபசிக்கும் மீண்டும் உண்ணாவிடின்மெய்கூலையும்

ஆதலால் சரீரம் அநித்தியமென்றும் அதுகீருபத்தால்வருவதென்றும் எண்ணிசன்மடையாடையாயின பொருட்டி நற்சரூபம்செய்தல்வேண்டும். ஓ வைனதேயா! கருமத்தால் வந்ததேகத்தை யாருடையதெனலா? அதனைவினேசுமந்து மெலிவின்றசீவனது எனலாமா? அன்னவஸ்திரம்கொடுக்கும் தலைவனது எனலாமா? கருப்பமுணடுபண்ணும் தந்தையினது எனலாமா பத்துமாதம் சுடந்துபெற்றதாயினது எனலாமா தாபைப்பெற்றவன, கிய மாதாமகனது எனலாமா? பிதாமகனது எனலாமா? வீலை கொடுத்து அடிமைகொண்டவனது எனலாமா? சாம்பாசெய்யும் அங்கினதுஎனலாமா? அல்லது ஈர்த்து அயிலும் நரியினது எனலாமா? சீவன்போயினபின்பு புழுவாகவும் எிஷ்டையாகவும் சாம்பராகவும் அழியும் சரீரம் ஒருவராகும் அன்றென்னு புற்றுறுதியை யாவரும் ஓர்து சரீரத்திலு அடைவைக்காமல் பகவத்பாகவதாசாரிய ஷைவகரிபங்களைப் புரிதலவேண்டும் பாபங்கள மனோவாக்குகாயங்களால் செய்யப்பெய்கின்றன அதிகபாபம்செய்த சீவன் நாயகரிமுதலிய இழிந்த சன்மமடைவன் அதிசம் செய்யாதவன் பூரவசன்மமேபெறுவன், சீவன் கருப்பவாசஞ்செய்ய வகலை தாயினுடைய மலமுத்திராதிசுளாலே அகிசம் துன்புறுவன் இறத்தலிலும் பிறத்தலில் உளநாயகன்பததையும் கருமாதியையும் எண்ணிநல்லாற்றில் ஓழுருகல்வேண்டி. தாய்வயிற்றினின்று பிரந்தன பாலியத்திலவண்டலவினையாட்டயர்தலால் தனக்கு உறுதியாயதை அறிகின்றானின் பௌவனத்தில மனமதசேஷ்டையாலறிகின்றானின் முதுமைப்பருவத்தில் சோராவாலும் கிலேசத்தாலும் ஒன்றனையும் உணாகின்றானின் இவ்வுணமே உறுதியுணராமல் ஒழிவோரோ பருளுர பூர்வசன்மபுண்ணியத்தால் உறுதியுறுதையுணர்ந்து செய்கின்றவன் யாவனோ அவனே பிரதிசயமின்பலீடாகிய நம்முலகுசாராவன். கருமத்தாலேயே சீவன்பிறந்து பிறந்து இறக்கின்றான் பிறந்து அகிக வயதிராமல் ஐந்து வருடத்திற்குள் மரித்தல் மகாபாபத்தினு லென்றிக கொடுப்பாபம்செய்தவனே பிறந்து உடனே மரித்தும்ண்டிப்பிறந்து மரிக்கின்றான் அவன் பிறத்தலுக்கும் இறத்தலுக்கும் கணக்கிலது, பூர்வசன்மத்தில்நன்னெரியில் ஒழுகித் தானதரு

மஹக்ள் செய்ததனைன் புனியில்தோன்றினால்நெடுநிலகாலம்மனை
விழக்களோடு சுகமாய்வாழ்ந்து இறுதியில் நல்லுலகடைவான்.

ஓ! கருடா? கருப்பம் தரித்து ஆறுமாதத்திற்குட்பட்டு எ
ந்தமாதத்திலேனும் அந்தக்கருப்பம் கரைந்து விழுந்த தாயின்
விழுந்தமாதம் ஒன்றாயின் ஒருநாளும் இரண்டாயின் இரண்டினா
ளும் மூன்றாயின் மூன்றுநாளும்நான்காயின் நான்குநாளும் ஐந்
தாயின்ஐந்துநாளும் ஆறாயின் ஆறுநாளும்சுருவுற்றமாதாவுக்குமா
த்திரம்சூதகம்உளகாகுபிதாவுசுருதகம்வல்ல அவன்செய்யவே
ண்டியகருமமும் ஒன்றுமில்லை கருவழியாமல் பிறந்துமூன்று வ
யதிற்குள் மாண்டால் மாண்டஅக்குழந்தைபைஉத்தேசித்துப்
பாற்சோறும் தயிற்சோறும் குழந்தைகளுக்குக்கொடுத்தல வே
ண்டும் மூன்றுவயதிற்குமேல் ஐந்தவயதிற்குள் இறந்தால்மேற்
சொன்னபடியே பாலாகளுக்கு அன்னவகொடுத்தல்வேண்டும்
இங்ஙனமன்றிப்பிறந்து ஒரு மாதத்திற்குள்ளே மாய்ந்தால் அந்
தந்த வருணத்திற்குச் சொல்லியபடிசெய்து தீர்த்தமும் பாலும்
பாயாசாதினும் குழந்தைகளுக்குக் கொடுத்தல்வேண்டும் உல
கிபிறந்தவன இறப்பதும் இறந்தவன்பிறப்பதும் இண்ணமாச
லால் இறந்துபின்பு மீண்டும் பிறக்காமல் மீளாவுகெய்த முய
லுதல்வேண்டும் அவனன்முபலாமலும் தான தருமங்கள்செய
யாமலும் வாணனை வீணாகக்கி மாயந்தசீவன் பிரம சூத்திரிய
வைசிய சூத்திர குலங்களின எககுலத்திற் றேன்றினாலும் ஒரு
ஞளில் ஒருவேளையேனும் வயிரா உண்ணக் கூடியற்ற தரித்திர
னுக்குப் புத்திரனாய் தோன்றிக் கூழ்க்கும் வருந்தி, சீக்கிரத்தி
லே மரித்து குலத்தில் பிறப்பான். ஓ இன்னதேயா! மஹசன்
மத்தில் உயர்ந்த குலத்தில் பிறப்பில்வேண்டும் உலகமுழுமை
யுமாவேண்டும் சகலசாஸ்திர சம்பன்ன னாகவேண்டும் எனக்
கோரு ஒருவன அவற்றிற்குரிய கருமங்களைச் செய்வதிலும் ச
ன்மமே வாராமைக்குரிய கருமம் செய்வது மிகவுள்ளும். தீ
ர்த்த யாத்நினா செய்பவன் மனத்தூய்மையானவன் பொய்யு
ரையாமல் தாழ்மையாய் இன்சொல் பேசுகின்றவன் சகலசாஸ்

திர சம்பன்னனாவன். சம்பத்திருந்தும் தானதருமம் செய்யாதவன் மறுசன்மத்தில் தரித்திரனாய்ச் சளிப்பன் அத்தரித்திரத்தால் மகாபாபம்செய்வான் அப்பாபத்தாலஹிதிராகமெய்துவான் பின்பு இவனிலும் தரித்திரன் ஒருவனும் இன்னென்றுசொல்லும்படி மீண்டும்பிறப்பான் ஆதலால் ஒருவன் அவனாகுஉள்ளசம்பத்துக்குத் தக்கபடி தானதருமம்செய்தலே வேண்டும் என்றருளிப் பின்னும் அருளுகின்றனன்.

பதினமூன்றாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராம தாசர்கள் திருவடிடனே சாணம்.

பதினான்காம் அத்தியாயம்

—[0]—

சூதமகாமுனிவர் மகருஷிகளே! பின்னர் ஸ்ரீயப்பதியாகிய எம்பெருமான் கருடபகவானேனோக்கி ஓ காரியபதனயா! மேற் சொன்னவற்றைக குறித்தே இன்னும்சில கூறுகின்றோம்கேண்மோபூர்வசன்மத்தில்செய்த பாபத்தினாலேயே சீவன் மரிக்கின்றான்? கருப்பத்திலேயே கருத்தழிந்தால் ஒருகிரியையும் செய்யவேண்டுவதில்லைஐந்துவயதிற் குட்பட்டிஇறந்தால் சாஸ்திரத்திற்சொல்லியபடிசெய்து குழந்தைகளுக்குப்பால், பாயாசம், போசனம் முதலியகொடுத்தல்வேண்டும் பதினொன்றாளுந் பன்னிரண்டாளுந் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடிசிலகருமங்கள் செய்யலாம் விருஷோற்சவமும் விசேஷதானங்களும் செய்யவேண்டிவதில்லை மரித்தவன் பாலனையிலும், யுவாவாயினும் விருத்தனாயினும், உதகும்பதானம் அவசியம் செய்தல்வேண்டும் மூன்றாம் வயது பிறப்பதற்குள்மரிக்கும்குழந்தைகளைப்புவியில்புதைத்தல்வேண்டும் இருபத்துநான்காமாதம்மீரம்பி இருபத்தைந்தாமாதம் பிறந்தவுடனே இறந்தகுழந்தைகளை அக்கினியில் தகைமே

செய்தல் வேண்டும் பிறந்த ஆறுமாதம் வரையில் சிசுவென்றும்
 மூன்றுவயதுவரையில் பாலனென்றும் ஆறுவயதுவரையில்குமரனெ
 ன்றும் சொல்லவேண்டியதென்று சாஸ்திரம் சொல்லுகின்றது.
 ஓ கருடா ! பிறந்தபதினாறு மாதமவரையில் சிசுவென்றும், இரு
 பத்தேழு மாதமவரையில் பாலனென்றும் ஐந்துவயதுவரையில்
 குமரனென்றும், ஒன்பதுவயதுவரையில் பெண்பாண்டகனென்றும்
 பதினாறுவயதுவரையில் கைசோரனென்றும், சொல்வது உண்
 மி, சூத்திரங்குலத்தில் பிறந்தவாச்சாஸ்திரமும், பூனூல் பூணலாகா
 ரு, பிரமசுத்திரியவையிரோ பூனூல்நீரில் வேண்டும் என்று
 வயது நிரமபிப்பூனூல் பூண்டேனும், பூண்டிலேனும் இறப்பா
 னேல் அவனைக் குறித்து அதிகமந்திரஞ்சொல்லாமல் பத்தூறாள்
 பிண்டமபோடவேண்டும், அப்படி இறப்பவனுக்கு உடலோடு கூ
 டிய வாழ்வும், தாய்தந்தையிரோடு நேகமும், விஷயங்களில் உ
 டன்பாடும், பற்றவையுமென்றியவாராயால் கிரியையுமறிந்தாபிற்
 து, ஐந்துவயதிற்குமேல் பன்னிரண்டுவயதிற்குள்ளேனும், அப்
 பன்னிரண்டு வயது நிரமபிபேனும் மரித்தால் விருஷோதசநம
 முதலியவை செய்தல் வேண்டும், ஆனால் சபிண்டகரணமென்ப
 லாகாது, பால்வெல்லாமுதலியவற்றைச் சேர்த்துப் பிண்டமபோ
 டல்வேண்டும் கடமுடி, குடையும், திபமுடி, தானமெய்தல் வே
 ண்டும் செய்யாவிடின் பிறந்தவன் ஒருவனத்தில் மரமாய்தறோ
 ன்றுவன் - அம்மரமெற்குத்துமடிகளைக்கேடரியதாகுமபூனூ
 லை ஓடதுபக்கத்தில் தரித்துக்கொண்டு, நிலதருப்பையோடு
 கோதிஷ்டமுதலிய சரார்த்தங்கள் செய்கின், மரித்தவன்மயசன்
 மத்தில் நல்லகுலத்தில் பிறந்து தீர்க்காயுசோடுவாழ்வன். நல்ல
 புத்திரனை யுமெனுவன் தனக்குத்தன்னுடைய ஆத்மாவேபுத்தி
 ராகுக்கனித்தல் உண்மையால், புத்திரன் இறப்பானேல் அப்புத்
 திரனுக்குத் தந்தையும், தந்தையாவனேல் அவனுக்குப் புத்திர
 னும், கருமம் செய்தல்வேண்டும், ஒருவன் தானே தனக்குப் புத்தி
 ராகுகின்றானென்றுவேதமே சொல்லுகின்றது. ஒருவனுக்கியசூரிய
 னும், சந்திரனும், புனல்நிறைந்த அநேகதடவகளில் தனித்தனியே
 தோன்றுமாபோல ஒருவனே தனக்கு பலபுத்திரர்களாய்ப்பிறக்கி
 ன்ருன், ஆதலாலே பெரும்பான்மை ஒருவனுடைய புத்திரன் அவ

னைப்போலவேருபதும். அறிவும், ஒழுக்கமும், உடையவளுவன். ஆயின் குருடனுக்குக் குருட்டுப்பிள்ளையும், ஊமைக்கு ஊமைப் பிள்ளையும், செவிடனுக்குச் செவிட்டுப் பிள்ளையும், பிறத்தலைன்பது இல்லை, தந்தைக்கு உள்ளவற்றில் ஏதேனும் தடயனுக்குப் பொருந்தியிருக்கும் என்றருளினன்.

பின்னர்க் கருடபகவான் பாம்பதநாதனைத் தொழுது சுகநாதா ? உலகில்தன்புத்திரனென்றும், தன்னுடையமனைவி வயிற் பிறந்தபுத்திரனென்றும், புத்திரப்பத்துப்பிரகாரமாயுள்ளொன் சாஸ்திரம்சாற்றுகின்றதே. ஒருவன் விலைமகளைப் புணர்ந்து புத்திரனைப்பெற்றனேல் அப்புத்திரன் அவனுக்குக் கருமஞ்செய்ய லாமா ? அப்புத்திரன் கருமம்செய்யின் அவனுக்கு நல்லுலகு கிடைக்குமா ? ஒருவனுக்குப்பெண்ணிருக்கின்றாள். புத்திரனிலுன் அப்பெண் வயிற்றிற் புத்திரனும்இலன். அவன்மரித்தால்தாவ னால் கருமம்செய்யப்பட வேண்டியது, கூறியருள்கவெனலும்பக்தவற்சலன் ஒபுள்ளரசே ! ஒருவன் தனக்கே தனது இல்லாள்வயிற்றில்பிறந்தபிள்ளையின்முகத்தைக்கண்ணாலே பார்த்தால்புத் தன்னும்நாகத்தை அச்சம்மத்தில்பாரான். மணம்புரிந்துகொண்ட ஒருவனுக்கும், ஒருத்திக்குமேபுத்திரன்பிறந்தால் அவன்குலத்துப்பிதிந்தேவர் அதிகம்உளமுவப்பர், மற்றஒன்பது புத்திரரு ம்இகலோகசாதகமாவரேயன்றிப்பரலோகசாதகத்துக்கு முற்று ம்உரியராகார், தனக்குத்தனது மனைவியயிற்றில் பிறந்தபுத்திரனைமரித்தகாலத்தில்செய்கடன் எல்லாம்செய்யக்கடவன்மற்றபுத் திரருளரேல் இறந்ததகப்பனைக்குறித்துச் சிறிதுகருமமும்சிரா ர்த்தாதிகளும்செய்யக்கடவர். ஒருவன் தனக்குப்பெயரன்பிறந்து அவனை எடுத்துப் பார்த்தபின்னர்மாய்வனேல் இறுதிக்காலத்தி ல்அவன்நல்லுலகடைவன், கொள்பெயரனைப் பார்த்துமாண்டவன் அதனினும் நல்லுலகடைவன். பெண்ணைப் பெற்றவனுக்கு மணமகன், பெண்ணுக்கு விலைகொடாமல் திருத்துழாயோடுஅவன் கன்னிகாதானம்செய்ய, மணம்புரிந்துக்கொண்டுஅவளோடு வாழ்ந்துபுத்திரனைப்பெறுவானேல், அப்புத்திரன் இருபத்தொரு தலைமுறையையும்கரையேற்றுவன். அப்படிப்பிறந்தபுத்திரனே தாய்தந்தையருக்குக் கருமம்செய்யஉரியவன். ஒருவன்மரித்தா

லஅவனுடைய வைப்பாட்டிபுத்திரன்சிறிது கருமமாத்திரம்செய்யலாம் சிறிதுசெய்யாமல் முற்றும்செய்யின் செய்தவனும் மரித்தவனும்நாகம்சேர்வர். ஆனால் வேசிபுத்திரன் தன்னைப் பெற்றவனைக் குறித்துமாத்திரம் வருஷந்தோறும் சிராத்தம்செய்யலாம், பெற்றவனைக் குறித்தன்றிஅவன் தலைமுறையில் உள்ளோரையும்குறித்துஒன்றும்செய்யலாகாது, வேசிபுத்திரனானும்அவனைப்பெற்றவன்இறப்பானேல் அவனைக்குறித்துத்தானங்களெல்லாம் செய்யலாம். பிராமணருக்குபோசனமுதலியவை செய்வீக்கலாகாது. போசனத்தின்பொருட்டுஅரிசிமுதலியவைகொடுக்கலாம் சிலர் வைப்பாட்டிக்குப் பிறந்தபுத்திரனைத்தம்மினைவிக்குப்பிறந்த புத்திரன் போலவே நினைத்துக் கொண்டாடுகின்றனர். சற்புத்திரன் தீர்த்தயாத்திரைசெய்தல் தனதுபிதிர் தேவரைக் குறித்துஅன்னரூபமாயும், ஆமைரூபமாயும், இரணியரூபமாயும், சிராத்தம்செய்யலாம், வேசிபுத்திரன் தீர்த்தயாத்திரை செய்யின் அன்னரூபம்தவிரமற்ற இரண்டிரூபமாய் சிராத்தம்செய்யலாம், ருத்திரமரபில் எச்சாதியானேனும், அன்னரூபமாய்ச் சிராத்தம்செய்யின், செய்தவனும்சாப்பிட்ட பிராமணனும், பிதிர் தேவரும்நாகம்டைதல்போல வேசிபுத்திரன் அன்னசிராத்தம் செய்வானேல், அவனும், சாப்பிட்டபிராமணனும், பிதிர் தேவரும் மீளாநாகம் எய்துவர். ஏகருடா ! ஒருபார்ப்பினிக்கும் பாசப்பாரசாதிக்குத் தாழ்ந்தசாதியான் ஒருத்தனுக்கும் பிறந்த புத்திரனும், பார்ப்பன்மகனுக்கும், சங்நியாசிக்கும் பிறந்த புத்திரனும், பிரமகுலமாதுக்கும் சூத்திரானுக்கும் பிறந்தபுத்திரனும், சகோத்திரத்திலு, மணம்செய்துகொண்டவருக்குப்பிறந்தபுத்திரனும்சண்டாளராவர், ஒருவன்தன்னுடைய சாதியிலே ஒருபெண்ணைமணம்புரிந்து பெறுகின்றபுத்திரனே சிரேஷ்டனாவன் ஆதலால்யாவரும் சத்புத்திரனைப் பெறுதல்வேண்டுமென் றருளினன்.

பதினான்காம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

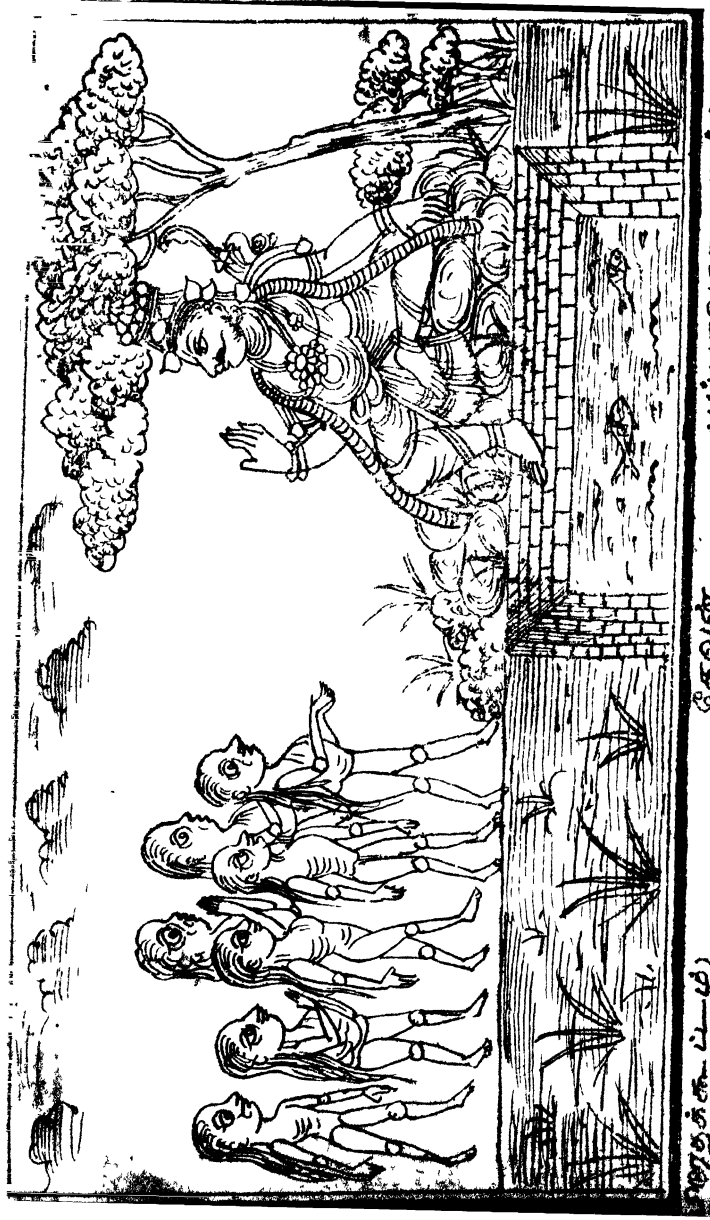
பதினேந்தாம் அத்தியாயம்

ருதபுராணிகர் வைதிகாசாரணமிசாரணியவாகிகளே! கருடபகவான் அச்சுதபிரானைத் தொழுது சர்வசகந்தாதா ! மரித்த வனைக் குறித்து எப்போது சபிண்டகரணம் செய்தல்வேண்டும் சபிண்டகரணம் செய்யின் இறந்தவன் எக்கதியடைவன். அஃது செய்பவரின் எக்கதியடைவன். மரித்தவனுக்கும், மரித்தவனுக்கு ம் பிண்டம் ஒன்றுசேர்ப்பது எவ்வனம் ? ஒன்றுசேர்த்தால் எக்கதியடைவர், ஆமுடையான் உயிரோடிருந்து ஆமுடையான் இறந்தால் அவனுக்குச் சபிண்டகரணம் எவ்வனம் ? இவற்றையெல்லாம் உலகன்மையின்பொருட்டு அடியேனுக்குச்சாதித் தருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தலும், ஆதிமத்தியாந்த ரகிதஸூகிய கேசவபிரான் ஒவ்விறைத்தபுத்திரா ! உயிமான்டவனுக்குவருடம் முடிபுகாலை சாஸ்திரப்படியாவும் புரிந்துசபிண்டகரணம் செய்து, அவன்குலத்தில் முன்னமே மாயந்தோருடைய பிண்டத்தோடு இறந்தவனின் பிண்டத்தையும் சேர்த்தல்வேண்டும் அவ்வனம் செய்தால் மாயந்தவன் பிரேதத்துவம்நீங்கி, பிரிதேவரோடுசேர்வான். இறந்தபன்னிரண்டாநாளிலும், மூன்றாம் பக்ஷத்திலும், ஆறாமாதத்திலும், சபிண்ட கரணம்செய்யலாம் தந்தைஇறக்கப் புத்திரன் அவனுக்குக் கருமமெல்லாம் செய்து சபிண்டகரணம் செய்யாமல்நிதித்து வைத்திருந்தகாலை கருமம்செய்த புத்திரனுக்குக்கலியாணம்நேர்த்தால்உடனேசபிண்டகரணம் செய்துபின்பு மணவினைசெய்தல்வேண்டும் சபிண்டகரணம்செய்யும்வரையிலும் மாயந்தவன் பிரேதத்துவத்தோ டிருக்கின்றமையால் கருமம் செய்தவனுக்குச் சிறிதுஅசுத்தியுளதாகலால் அவன்சுபகாரியங்கள் ஒன்றும்செய்யலாகாது. சந்தியாகிகளுக்குப் பிசுஷ்யும்சொல்லலாகாது பிண்டம்சேர்த்தபின்பு இறந்தவன் பிரேதத்துவம்நீங்கிப்பிரித்துவம்பெற்று மகிழ்தலாலும் தேகம்அரித்தியமாகலானும் கிருதகிருத்தியம் பலவிதமாகலாலும்பன்னிரண்டாநாளில் தானேசபிண்டகரணம் செய்தலேஉத்தமமாம். ஒளபாசனம்செய்து விக்கினம்நேரிலும் பன்னிரண்டாநாளில் சபிண்டகரணம் செ

ய்யலாம். சபின்னகரணம் செய்தபின்னர் தாயதந்தையர்குலத்
தில் மூன்றுதலைமுறையிலுள்ளவருக்கும்சிரார்த்தம்செய்தல்வே
ண்டும். ஒருவருக்குமாத்திரம் சிரார்த்தம்செய்யக்கூடாது சோட
சம்சபிண்டி கரணம் முதல்பசெய்தால் இறந்தவன் பிரேதத்துவ
ம் நீங்கிப்பிதூர்களோடு சோந்து இன்புறுவன் பெண்ணைப்பெ
ற்றவன் பொருள்சிறிதுபவாங்காமல் அவனைக்கன்னிகா தானம்
செய்திருப்பனேல் பின்புஅவளிற்றால் அவளுக்கு அவளுடைய
ஆமுடையான் கோத்திரஞ்சொல்லிச் சமஸ்தகிரியையுஞ் செ
ய்தல்வேண்டும். மாமிசவிற்கிரயம் செய்தல்போலப்பெற்றவன்வி
லைபெற்றுப் பெண்கொடுத்திருப்பானேல் அவளிற்றால்அவளு
க்கு அவளுடைய பிதாவின்கோத்திரம்சொல்லிக்கிரியையெய்தல்
வேண்டும். பிதாவுக்குப் புத்திரனை கருமம் செய்தல் வேண்
டும், புத்திர னில்லாவிடின் இறந்தவ ளுடைய கனிஷ்ட னுயினும்
சேஷ்ட னுயினும் அவரில் ஒருவனுடைய புத்திர னுயினும் கரு
மம்செய்தல் வேண்டும். மாய்ந்தவனுடைய சகோதரர் பங்கு பி
ரித்துக் கொண்டு தனியே வாழும் பட்சத்தில் அவனுடைய ஆ
முடையான் கருமம்செய்தல் வேண்டும், செத்தவனுக்குப் புத்தி
ரனும் சகோதரரும் அவர் புத்திரனும் மனைவியும் இல்லாவிடின்
மரித்தவ னுடைய தாயாதிசெய்தல் வேண்டும். தாயாதிபயில்ல
லாவிடின், மாணாககனுளனேல், அவன்செய்தல்வேண்டும் மேற்
சொன்னவரில் ஒருவரும் இல்லாவிடின்புரோகிதனை கருமம்செ
ய்யலாம், நாலேந்துபேர் சகோதர ரிருந்து அவரில் ஒருவனுக்கு
மாத்திரம் புத்திரன் இருந்தால் மற்றவரும் புத்திரனுடையாரே
யாவர் அங்ஙனமே ஒருவனுக்கு நாலேந்து மனைவியரிருந்துஅவ
ரில் ஒருத்திக்குமாத்திரம் புத்திரனிருந்தால் மற்றமனைவியரும்
புத்திரனுடையாரேயாவர். புத்திரன்பூணூல்அணித லுக்குமுன்
னமே தாய்தந்தையர்துஞ்சினால் அப்புத்திரனை கருமம்செய்த
ல்வேண்டும். புத்திரனைப்பெறாதவுளிற்றால் அவளுக்குஅவளு
டையகணவன்கருமம்செய்தல்வேண்டும்சபின்னகரணம்செய்தபி
ன்னர்த்தெரியாமையாலாயினும்பிதிர்தேவர்எல்லாரையும்குறித்
தல்லாமல்இறந்தவனைமாத்திரம் குறித்துச்-சிரார்த்தம் செய்யின்
இறந்தவனும் சிரார்த்தம்செய்கின்றவனும் செய்விக்கின்றபுரோகி

தனம் நிரயம்புகுவர். மாண்டவனுக்குப்புத்திரர்பலருளராயினும் ஓராண்டுவளையிலும் கிரியையெல்லாம் ஒருவனேசெய்தல்வேண்டும். வருஷம்பிரம்புகாவும் நித்திய கிராததத்தோடி பெரிய கடத்தில் புனல்பிறைத்து உதககுப்பதானமும் செயதல் வேண்டும். கருமங்களைத்தவிராதுசெய்யின் இறந்தவன்னிபானத்தின் மேலேறி நல்லுலகுசேவன் பாட்டன் உயிரோடிருக்குங் காலே தந்தைமாயந்தால் அவனுக்குச்சபின்மகரணம் செய்யலாகாது. பாட்டனிறந்தபின்னா அப்பாட்டனுக்குச் சபின்மகரணம் செய்து பின்புமுன்பு இறந்த தந்தைக்குச் செய்தல் வேண்டும். பிதாவும் பிதாவைப்பெற்ற பாட்டியும் உயிரோடிருக்குங்காலே தாய் மாயந்தால் அவளுக்குச்சபின்மகரணம் செய்யக்கூடாது. அவ்விருவரும் மாண்டபின்பு அவளுக்குச் சபின்மகரணம்செய்து பின்பு தாய்ச்சுப்பிரிதல்வேண்டும். ஓ கருடா! இவ்விதியே உறுதியன்று இது ஒருவர் பகைமென்றுணர்க யாவனொருத்திதனது கொழுநனை தெய்வமென்றெண்ணிப் பத்திமைசெய்து அவன்மரித்தபின்பு அவனுடைய சரித்தோடி சேதையில் உயிர்விடுகின்றாளோ? அவள் எவரினும்நற்கதியடைவாள். அவள்மகரபாபம்செய்தவளாயினும் கணவனோடு உயிர்மாய்ந்தமையால் மகரபுண்ணிபவதியாகிக்கணவன் பாபியேல் அவனையும்புண்ணியவானாக்கிச் சுவர்க்கலோகத்தில் நெடுங்காலம் சுகமாய்அவனோடுவாழ்வள், அப்படி இறந்த தாய்க்கும் தந்தைக்கும் புத்திரன் ஒரோ சபின்மகரணம்செய்தல்வேண்டும். விருஷோற்சரகமும் தானங்களும் தனித்தனியேசெய்தல்வேண்டும். அவ்விருவருக்கும் தனித்தனியே பிராமணர்களைவரித்துச்சராதத்தம்செய்தல்வேண்டும், பாகமாத்திரம்ஒன்றுச்செய்யலாயிண்டத்தனித்தனியேபோடவேண்டும். ஓராண்டுகாறுப்பயாவும் தனித்தனியேசெய்யின் அவ்விருவரும் திருப்தியடைவர் புண்ணியசேஷத்திரங்களிலும், கிரகணம் மாளியம் முதலியபுண்ணியகாலங்களிலும் அவ்விருவருக்கும் கிராதத்தம்செய்து வேறும்பிண்டம்போடவேண்டும். மாசமுடிய பொன்னை அக்கினி அம்மாசைமாத்திரம்போக்கி அப்பொன்னைக்கெடுக்காமைபோலக் கொழுநனோடு உயிர்விடும்புண்ணியவதியின் மேனியைமாத்திரம் அவ்வக்கினி தகிப்பானேயல் லரல் அவனைச்சிறிதுமவருத்தான், தாய்தந்தைமகன்-மகள்-பெ

ஸ்ரீராமன்-தய பிரமுதலியோவாயும் மற்றுமுள்ளுகற்றத்தா
 ளையும் மனை முதலிய பொருள்களையும் உயிரையும் துறந்து கண
 வனே தெய்வம் அவனைப் பிரிந்து வாழ அடிக்காதென்று ஆமுடை
 யானே துஞ்சும் உத்தமியை யொப்பானவா உலகியாருளர்
 சககமனம் செய்துண்ணியவதி மூன்றணக்கோடி தேவவருஷா
 ளமும்சுவர்க்கத்தில் கணவனே இன்பம் துய்ப்பள, பின்பு ஒரு
 மகாயோகியின் குலத்தில் கணவனும் மற்றொரு யோகியின் குலத்
 தில் தானும் பிறந்து அவனையே மீண்டும் பரத்தாவாயடைந்து
 யோகமகிமையால் மேன்மைபெறுவள். நாயகனுடன் இறக்காத
 மங்கை எச்சன்மத்திலும் துக்கமேயடைவள பிறனுக்கு உடன்
 பட்டு அவனுடைய இஷ்டப்படி நடந்து அவன் அவலால் புருஷ
 னை இகழ்ந்து பிறந்த குலத்துக்கும் புகுந்த குலத்துக்கும்தோஷ
 ம உண்டாக்குமபெண்பேய் எனறும் மீளாநரகம் எய்தும் மகிழ்
 ன்நல்லவனாயினும் கெட்டவனாயினும் அறிந்தவனாயினும் அறி
 யாதவனாயினும் அவன உயிரோடிருக்குமபோதும் அவனிறந்த
 பின்பும் அவனே தெய்வமென்று பத்தியை செய்து ஒழுக்கத்தில்
 நிற்பவளே உத்தமியாவள். கொண்டநாயகனை மதிபாமல் அல
 கூடியம்செய்பவள சீசை இவளும் ஒருபெண்ணே? என்று பலராலு
 ம் ஏசப்பட்டி மறுசன்மத்தில் ஒரு பரமதஷ்டனைக் கணவனுய
 டைந்து அவனாலே அபிதததித்து தண்டிக்கப்பட்டு அதிகம து
 ன்பப்படுவள் கணவன் தேவதாராதனம் அதிதியாராதனமுத
 லியவை செய்வனேல மனைவியும் அவனுக்கு அனுகூலியாகவே
 யாவும்செய்தலவேண்டும் பிராமணகுலத்தாருக்கு ரவல்செய்த
 லே சூத்திரகுலத்தாருக்குத் தருமமாயதுபோல நாயகனுக்குப்
 பணிசெய்வதே நாயகிக்குத் தருமமாம் இத்தருமம் எச்சாதிய
 ருக்கும்பொதுவாகும் ஆமுடையானே தெய்வமென்றெண்ணி
 நடப்பவள் இறுதியுற்ற பின்பு உயர்ந்த குலத்தில் பிறந்து உத்த
 மனைப்பதியாயடைந்து நன்மக்களைப்பெற்றுக்குலவீருத்தியெய்
 து தந்தையும் கணவனுக்கும் புகழுண்டாக்கிச் சுடங்கலியாக
 லேவ மரித்து உத்தமலோகமடைவள் ஓகாகியப்புத்திரா? மரித்
 தவன் துன்பபயடாமல் இன்பமடையும்பொருட்டு இன்னும் ஒரு
 வேகம் சொல்லுகின்றம். பன்னிரண்டாசுடன் சாஸ்திரப்படி

பம்புரவாகரஜன்)

தேவன்

பம்புரவாகரஜன்)

சபிண்டிகாரணமசெய்து ஒருவருஷம் வரையிலும் நித்திய சிராதம் செய்தல்வேண்டும் நித்திய சிராதம் எவனைக் குறித்துச் செய்யப்படுகின்றதோ அவன் மாத்திர மல்லன் அச்சிராதம் செய்கின்றவனும் நன்மைபெறுவன் என்றருளினன்.

பதினந்தாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

பதினாம் அத்தியாயம்

குதமசாமுனிவா, அந்தணர்களே ! பின்னர் வைனதேயன் பரம்பதியைத்தொழுது, பரம்பருஷா பிஃதசனமததைகருதித்து முன்னமே அருளிச்செய்யக் கேட்டேனே ! பிரோதசன்மமடைந்தவனைக்குறித்து ஏகேனும சித்திரமுளதேல் அதனைக் கூறியருளவேண்டுமெனலும், ஆதிநாயகன் ஏ ! பகூநாயகா? நன்குவினேவினே. ஒருகாதையுளது பக்தனாகிய நினக்கு அதனைச் செப்புகின்றம கேணமோ? திரேதா யுசத்திலபப் பருவாகணைற ஒரு அரசன் தர்மீஷ்டனாயும், பெரியோர்களால் கொண்டாடத்தக்கவனாயும், மகோதயமென்ற நகரத்திலே வீற்றிருந்து உலகாண்டான். ஒருகாலத்தில் அவன்வேட்டையாட இச்சித்து, அரணியத்தினூடே சென்று ஒருமானைக்கண்டு அதனை அப்பால் அடித்தான் அந்தமான் அடிபட்டு அந்த யிடத்துக்கப்பறம் ஓடிற்று. வேந்தன் அது கண்டு, மீண்டும் அம்மானை எய்வான் முன் எய்தவாளி தைத்த புண்வழி யொழிகிய அரசுதம் சித்தரிய வழியூழி நடந்து. தான் ஒருவனாகவே மற்றொரு வனம் சாரந்து, கலையைக்காணுமையாலும், வழிநடந்தமையாலுமடிக் ச்சோர்வடைந்து உண்ணர் நசையுற்று வனமுழுதும் தேடி ஒரு தாமரைப்பொய்கைகண்டு அதனுளிறங் சி நீராடி, நளிர் புனல்பருகி, அக்குளக்கரையிலுள்ள தாகிய ஒரு ஆலின் புடையமர்நீ

ஐது ஓகைமிசாரணியவாகிகளே? பின்னர்ப்பரமபதிபெரிய திருவழியைநோக்கி ஏ காசியபதனயா அப்பிரேதம்! அங்ஙனம் சொல்லும், அம்மன்னனுடையசேனைவந்தது. பெருங்கூட்டத்தைக் கண்டவுடனே அப்பிரேதம் எண்ணுக்குத் தெரியாமல்மறைந்து விட்டது அரசன் ஒஓ சேனையைக்கண்டதுப்பிரேதம்மறைந்து போயிற்றே, அப்பிரேதம்புகன்றவாறு கருமம்செயதல்வேண்டுமென்றெண்ணி, வனத்தினின்றெழுநதுநகரணைந்து அந்தப்பிரேதத்தை யுத்தேசித்துக்கருமம்செய்தனன். உடனே அப்பிரேதம் அச்சன்மம்நீங்கித் துறக்கமுற்றது என்றருளினன். வேதவுருவாய்எம்மடிகள் சகத்காரணனைநோக்கி ஏசர்வலோகசரணியா! பின்னும் எதனால் பிரேதசன்மம் நிவர்த்தி யாகும். அதனையும்நவீன நுருகுவெனனும், ஆதிபகவான் ஓ கருடா? எண்ணெய்நிறைந்த குடத்தைப்பெரியோகளுக்குத்தானம்கொடுத்தால்சமஸ்தபாபமும்நசித்துப்பிரேதசன்மமும்நீங்கும். மரித்தவனுக்குஇன்பமும் உண்டாகும். பொன்னுல்குடங்களசெய்து பாலும்நெய்யும்அவற்றில் நிறையவார்த்துத்திகபாலரோடு அஜசங்கரரையும் ஸ்ரீஹரி பகவானையும், ஆராதித்து அக்குடங்களை உத்தம பிராமணர்களுக்குத் தானம்கொடுத்தால் மிகவிசேடமாம் என்றருளினன்.

பதினேழாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசாகள திருவடிகளே சரணம்.

பதினேழாம் அத்தியாயம்

—[0]—

சூதபுராணிகர் கைமிசவன ஸ்ரீமத்பரமவைதிகர்களே! பின்னர்க்கருடபகவான்ஸ்ரீதாமூர்த்தியைத்தொழுதுசர்வேசா! இங்ஙனம்சுருக்கமாய்ச்சாதித்தருளியதுபோதாது. கருமங்கள்செய்யும் போதுஸ்தலத்தைக் கோமயத்தால்மெழுக்கிடுவானேன்? பிதிர்கருமமுதலியவைசெய்யும்போது எள்ளையும்தருப்பையும்உபயோ

கப்படுத்துவானேன்? கட்டிலில் படுத்தபடியே துஞ்சினவனும் உப்பரிசையில் மாய்ந்தவனும் நற்கதி யடையாரென்று முன்னர் ச்சாதித்தமைபால், இறப்போன்எந்தஇடத்தில்எப்படிஇறத்தல் வேண்டும். தானங்கொல்லாமல்எவ்வனம்செய்தல்வேண்டும். செய்யப்படுந் தானங்களுக்குப் பயன்யாது? இவற்றையெல்லாம் சளிஸ்தாரமாய்க் கூறிபுறாவேண்டும், என்று பிரார்த்தித்தலும்புரிபுருஷோத்தமன் வைனதேபா! நன்குவினவினை? மாய்ந்தவனைக்குறித்துச்செய்யவேண்டியவற்றை யெல்லாம்விஸ்தாரமாய்ச்சொல்லுகின்றும் கேண்மோ? புத்திரனைப் பெறாதவனுக்கு எவ்வுலகிலும்இன்பமில்லை. இகத்திலும், பரத்திலும்இன்பம்வேண்டியவன், தருமமுவதவமும்செய்து சதபுத்திரனைப்பெறுதல் வேண்டும், தருமமும் தவமும்செய்யானுபின், மனைவியறிநிலில் கருப்பம் தரியாது. தரிப்பினுய்ப்த்துமாதம் பிரம்புமுன்னரேகரைந்து போரும் கருக்கரைந்தால்புருஷனுக்குநற்கதிகிடையாது. சற்புத்திரனைப்பெற்றவனேஎவ்வுலகிலும்நன்மைபெருவன். ஓகருடாகருமங்கள்செய்யத்தொடங்கு முன்னரே குறிப்பட்ட ஸ்தலத்தைத் திருவஸ்காலதுடைத்துக் கோமயத்தால் மெழுதிட்டுப் பின்பு எக்கருமமும்செய்தல்வேண்டும், அவ்வனம் சுத்திசெய்யாமல் கிரியைசெய்யின், அரக்கரும் பூதப்பிரேதபைசாரும் அவ்விடம்வந்து கருமம்முற்றிப்பெறுவண்ணம்நீரோதமசெய்வர், சுத்திசெய்தஸ்தலத்தில் கருமம்செய்யின் தேவர்களெல்லாரும் அவ் கண்விந்து முற்றுவிப்பர். மரித்தவனுக்குத் தூய்மை செய்யாத இடனில் கருமஞ்செய்யின், அதுசிறிதும் பயன்படாமல் அவன் நரகமேசேர்வன், எள்ளுஎமது 0 வேரினின்று உண்டானமையால். மிகப்பரிசுத்தமாயது, அதனைக்கண்டால் அசுாரும், பூதப்பிரேத பைசாசர்முதலியோரும், வெருண்டோடுவர். அவ்வெள்கருப்பும், வெளுப்பும். எனஇருவகைத்து. எந்தநிறமுள்ள எள்ளையே னும் தானங்களோடுசேர்த்துக்கொடுப்பின், அதிகம்பயனுளதாகும், சிரார்த்தத்தில் கறுப்புஎள்ளைச் சேர்த்தால் பித்திர்தேவர்அ திகமுளமுலப்பர். குசைப்புல ஆகாயத்திலுண்டாயது அத்தருப்பையின் இருகடையிலுமபிரமணம். சிவனும். அதனடுவில்புரி

ஹரியும் இருக்கின்றனர். தருப்பையில்லாமல் கிராத்த முதலிய கரும்ங்களொன்றும் செய்பலாகாது. பிராமணருக்கும், மந்திரத்திற்கும், தருப்பைக்கும், அக்கினிக்கும், திருத்துழாய்க்குமநின் மாவியதோஷமில்லை. உபயோகப்படுத்திபதருப்பையையேமீண்டும் உபயோகப்படுத்தலாம் ஏகாதசி விரதமும், திருத்துழாயும் பகவத்கீதையும், பசுவும் பிராமணபத்தியும், ஸ்ரீஹரிசரணமும் சம்சாரசாகரத்தைக் கடப்போருக்கு நல்லதெப்பமாகும். மாய் வொன்கோமயத்தால் மெழுக்கிட்ட புனிதஸ்தலத்திலுஞ்சைப்புல்பாப்பி எள்ளிறைத்து அப்பள்ளியில் சபனம் செய்து, தருப்பையையும், திருத்துழாய்க்கரத்தில்கொண்டு. எமது நாமங்களைவாயாரப் புகன்றவாறே துஞ்சுவனேல் அயனரனுதியருக்கும்அரிய நிரதசய இன்பவீடாகிய நம்முலகுசார்வன். மாய்கின்றவன் தருப்பசயனத்தில் குப்புறக்கிடக்கலாகாது, முதுகுசீழுவேபள்ளி கொள்ளவேண்டும். உயிர் நீங்குமுன்னரே திருத்துழாயோடுதானங்களெல்லாம் தொடுத்தல்வேண்டும் உப்புத்தானம்செய்யின்மிகவிசேடமாம். அவ்வுப்புவிஷ்ணுலோகத்தில்உண்டானமையால் அதற்கு அதிகம் மகிமை யுண்டாயிற்று. மரித்தவன் உப்புத்தானத்தால் சுவர்க்க லோகம் சேர்வன், என்றருளிப் பின்னும்சாற்றுக்கின்றனன்.

பதினேழாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராம தாசர்கள திருவடிகளே சாணம்.

—0—

பதினெட்டாம் அத்தியாயம்.

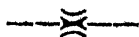
குதர் ஓ அருந்தவர்களே! பரமாத்மன்வேதவுருவனைப் பார்த்து ஓ கருடா! தானங்கள் செய்ய வேண்டிய விதத்தையும் அத்தானங்களால்வரும் பயனையும், கூறுகின்றும்கேண்மோ? தானங்களிலெல்லாம்பருத்தித்தானம் மகாதானமாகும்அறமேகூறு

நாவினையுடைய நான்கு வேதத்தினையுமுற்ற அறிந்த பாரம்பார் பூனூலும் பூனூலுக்குப் பருத்தியேதுவானமையின், அதமிக விசேடமாயிற்று பருத்தித்தானம் செய்யின் மகருஷிகளும், பிரமருத்திரேந்திராதிதேவர்களும் உளமுலப்பாகள். பருத்தித்தானம் செய்தவன் வாணர்முடிந்தகாலே சிவலோகம்சாராதது அவகணவசத்துப்பிளபுசகலகுணசம்பன்னனும், அழகியமேனிபுடையவனும், மகாபலிஷ்டனும், உலகானும் அரசனும், தீர்க்காயுளானும், புனியிற்பிறநது யாரும்போற்ற நெடுவகாலம்வாழ்ந்து சுவாக்கலோசம் ரேர்வன். திலதானமும், கோதானமும், பூதானமும், சுவர்ணதானமும், தானிபதானமும், செய்யின் மகாபாபங்களெல்லாம் உடனேநடுக்கும். திலதானமும் கோதானமும், மகாதானமும், அவ்விரண்டும் மகாபாவங்களையெல்லம்போக்கும. கோதானமும், திலதானமும், பூதானமும், சாமானியிராமணருக்குக்கொடுக்கலாகாது உத்தம பிராமணருக்கே கொடுத்தல்வேண்டும். ஸ்திரீகளுக்கும், தனகருவேண்டியவர்களுக்கும் அம்மூன்றையும், வெறுமனே உத்தேசமாய்க் கொடுக்கலாமெயல்லது தானமாய்க்கொடுக்கலாகாது. தானங்கள் செய்வதற்குச் சீவன்மரிக்கும்காலமும், கிரகணகாலமும், உத்தமகாலமும், ஓவையனதேயா! எந்தமனிதனும் தான் இனியறிய வாழும்போதே கனக்காகத்தானதருமங்களைச் செய்துகொள்ளுதல் வேண்டும். அவநமசெய்ய விரும்புவோனுக்குப் புத்திரன் இருப்பினே, அவனுடைய சம்மதம்பெற்றுக்கொண்டு தானம்செய்தல் வேண்டும். மரிக்குங்காலத்தில் திலமும், இரும்பும், லவணமும், பருத்தியும், தானியமும், பொன்னும், பூமியும், சோவும், தானம்செய்யின் மிகவிசேடமாம். திலதமும் இரும்பும், தானம்செய்தால், யமன் உவக்கின்றான். லவணதானம் செய்தால் இறக்கின்றவனுக்கு நமனிடத்தில், அச்சமுண்டாகாது. பருத்தித்தானம் செய்தால் யமதூதர்களிடத்தில் பயமுண்டாகாது. பருத்தித்தானத்துக்குமுன்னே சொன்னதுதவிர இந்தப்பலனுமுண்டு தானியதானம்செய்தால் கூற்றுவனும், தூதர்களும், சந்தோஷித்துச் சீவனுக்குவேண்டியவற்றையெல்லாம் கொடுப்பார்கள். சுவர்ணதானத்துக்கும், பூதானத்துக்கும், கோதானத்துக்கும், பாபங்களெல்லாம் நசுக்கும்என்றுமுன்னமேஓதினோம். மரிப்போனும்

மையே தியானித்துளமதுநாமத்தையே உச்சரிப்பனேல், அவன்
 பிரதிசய இன்பவிடாகிய நம்முலகுசார்வன். தந்தைஇறந்தபின்
 பு அவனுக்குப்புத்திரன் கயாசிராததம்செய்தலினும் தந்தை ம
 ரிக்குவகாலத்தில் புத்திரன் ஒக்கவே யிருந்து தான தருமங்கள்
 செய்வித்தலே உத்தமமாகும். ருடாரமும், முசலமும், சுரிகை
 யும், இருப்புத்தண்டமும், காலனுக்கு ஆபுதங்களாகும், பொது
 வாய் இரும்பு அவனுக்கு ஆபுதமாகும் அதனாலேதான் மரிக்கும்
 காலத்தில் இரும்புத்தானம்செய்யின்யமன் உவப்பனென்று கூ
 றினேன். அல்லதூஉம், யாவன் இறக்கும்போது எந்தக் கிருகத்
 தில் இரும்புதானம்செய்யப்படுகின்றதோ அந்தமனைக்காண்மன்
 அடிவைக்கவும் அஞ்சுவன். இறப்பவன் யாவனுயினும், இரும்பு
 த்தானம்செய்தலவேண்டும் அத்தானம் செய்தால், சண்டாமி
 ருகன், ஓளதும்பரன், சம்பரன், சார்த்தூலன்முதலியயமதூதர்
 திருப்பதியடைவர் ஓ கருடா! சீவருடைய காலமுதல் தலைபரிய
 ந்த முள்ள அவகங்களிலபிரமருத்திரோந்திராதேவரும், ஸ்ரீவி
 ஷ்ணுபகவானும், இருக்கின்றனன். தாயும் - தந்தையும்- குருவு
 ம்- சுற்றமும், சீவருக்கு விஷ்ணுவேயன்றி மற்றொருவன் இலா
 "சர்வம் விஷ்ணுமயம் ஜகத்,, என்றவாக்கிபத்தை நீணர்ந்திரு
 க்கின்றாயே, பிரிதிவிபும், அப்புவும், தேயுவும், வாயும்வும், ஆகா
 சமும், சுவாணமும், தூனியமும் தேனும், நெய்யும்,கோவும்,யா
 கமும், பிராமணரும், அஜககரேந்திராதிதேவர்களும், ஒன்றை
 க்கொடுக்கின்றவனும், வாகுகின்றவனும், பின்னும்பாவும், யா
 ரும், யாமேயன்றி மற்றொருவரும் இலர். பிரமருத்திரோந்திரா
 தியோர புரியும் கருமங்களுக்கும் பலதாதாதானமே. சீவன் பூர்
 வம்செய்த கருமத்தை அதுசரித்துப் பாபபுண்ணியங்களில் புத்
 தியை நாட்டச்செய்கின்றோம். புண்ணியஞ்செய்தவன் சுவர்க்க
 ம்புகுவான் பாபஞ்செய்தவன் நாகம் புகுவான் என்றருளி இன
 னும் நவின்றருள்கின்றனன்.

பதினெட்டாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவழிகளே சரணம்,

பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்

சூதமாமுனிவர் மாதவர்களே! பின்னர்ச்சகத்காரணஞகிய பகவான் கருடா! எம்மையாராதித்து எமது கேஷத்திரங்குளில் தானதருயம்செய்லோன் அதிகபுண்ணியமடைவன் மாய்ந்த சீ வுணக்குறித்துப் பூமிதானம்செய்யின், தானம்செய்யும்பூமி எத் தணைபடியுள்ளதோ! அத்தணைபாண்டிகள் அசசிவன் சுவர்க்கத் தில்வசுப்பன் மராடிதானம்செய்யின் குதினாமிதேறி நல்லுலகு சேர்வோனென்பதுமாத்நிரமன்று. மார்க்கத்திவ்ருள்முதல்வற் றுல் துன்பமுமடையான். குடைத்தானம்செய்யின் நிழலுள்ள வழியில் செல்வோனாதல்மாத்நிரமோ? மழையாலும் இன்னலு ரான். தீபதானம்செய்யின்முன்னே புகன்றவாறு இருள்வழியி ல் பிரகாசத்தோடு செல்வன். ஐப்பசி, கார்த்திகை, மாசி ஆகிய மூன்று மாதங்களிலேனும் சதுர்த்தசியிலேனும், பௌரணமியிலேனும், மரித்த தினத்திலேனும் தீபதானம்செய்தல் விசேட மாம். மரித்ததினமுதல் ஓராண்வரையிலும், நாளதோறும் தீபதானம்செய்யின், மாண்டவன் மேடுபள்ளம்ல்லாநல்லநெறி யூடு யமபுரிசார்ந்து, அவன் குலத்தோர் அப்புரியில் இருப்பபோ ல் அவரையும் நல்லுலகுசேர்த்துத்தானும் நற்கதியடைவான். தீ பதானத்தின் ம்கிமைசிறிதன்று. பிரமாலயத்திலும், தேவாலய த்திலும், வடக்குமுகமாயேனும் சிழக்கு முகமாயேனும் தீபம் வைத்தல்வேண்டும், தீபதானம்செய்வோன் தனக்கு எதிர்முக மாய்த் தீபத்தைவைத்துக்கொடுத்தல் வேண்டும். இறத்தலென் பது நிச்சயமாயுளதென்பதைக்கடைப்பிடித்தவன், மேற்கொண் னதானங்கனையெல்லாம்தானே தனக்குசெய்துகொள்வன். ஆ சனப்பலகையும், செப்புஸ்தாலியும் சுயம்பாகப்பொருளும், தா னம்செய்யின் மரித்தவன் மார்க்கத்தில் இனிதாய்ச்செல்வன். அ ரிசியும், திலதமும், பதிமூன்று கடமும், மோதிரமும், குடையு ம், விசிறியும், பாதாஸையும், அவசியம்தானம்செய்தல்வேண்டு ம். கரியும் பரியும், தானம்கொடுப்பின், விசேடபுண்ணியமுளதா கும். எருமையேற்றை அதிகப்பொருளோடு தானம்கொடுப்பி

ன் மிகவிசேடமாம் வெற்றிலை, பாக்கும், புஷ்பமும் தானம்செய்யின் யமதூதர் சந்தோஷித்துச் சீவனை வருத்தார். வஸ்திரதானம்செய்யின் காரொனக்கருத்தமேனியும், பிறையென இருகடையில் பிறக்கும் எயிறும், செம்மபிரும், அச்சந்தருநுபமுடைய யமதூதர் சீவனுக்குமுன் கல்லருபத்தோடு தோன்றுவர் என்றருளினன். கருடபகவான் வைகுந்தநாதனைத்தொழுது, அயனரனுக்கரியோனே! அடியார்க்கெனியோனே! சரீரத்தினின்று உயிர் எங்கனம்நீங்கும்? திருவாய் மலாந்தருளல வேண்டிமெனலும், சர்வாந்தரியாபியாகிய பகவான் வைனதேபா! கண்வழியாலேனும், காதுவழியாலேனும், நாசிவழியாலேனும், வாழ்வழியாலேனும், மயிர்க்காலவழியாலேனும், உயிர் நீங்கும். ஞானிகளுக்குக்கபாலம் விண்டு உயிரீங்கும் பாபிகளுககு அபான மார்க்கமாய்ச்செல்லும், உயிர் நீங்கியவுடன் காஷ்டம் பேராலச் சரீரம் கிடக்கும். தேகம்பஞ்சபூதாத்மகமாகலால், பிரீதிவி மண்ணிலும், அப்புப் புனலிலும், தேபு அக்கினிபிலும், வாயுகாற்றிலும், ஆகாசம் ஆகாயத்திலும், லயமாகும், காமமும், குரோதமும், லோபமும், மோகமும், மதமும்மாச்சரியமுமாகிய ஆறும், கர்மேந்திரியம் ஐந்தும், ஞானேந்திரியம்ஐந்தும்சரீரத்திலுதிருடர்போல உறைகின்றன உயிரீங்கும்போது அவ்விந்திரியங்கள் மனத்தோடு ஒன்றுசேரும். சேதநன் கருமத்தாலேபே மறுசன்ம மடைகின்றன. பழையவீதியையோன் பொருள்சம்பாதித்து கல்லபுதுமாட்கட்டி, அதில குடிபுகுமாறுபோலப் புண்ணியும்செய்த சீவன்வாணர் முடிந்தபின்பு இந்திரியங்கள் ஐந்தும அமைந்த ஒரு திவ்வியதேகமடைகின்றான் மலமுத்திரங்கனம் கப பித்தங்கனம் ஊனும் வசாசலமும் நரம்பும் எலும்பும் மெய்யோபித கிக்கப்படுகின்றன ஒ கருடா! சீவன்மரிக்கும்விதம் இது. மீண்டுப்பிறக்குமனிதத்தையும் புகல்கின்றும் கேண்மோ. புரம்லநப களோடு ஸ்தம்பாகிருதிபோல இராநின்ற ஒருபெரிய நரம்புற்றதும் இந்திரியங்கள்பொருந்தியதும் காம- குரோத- லோப-மோக-மத-மாச்சரியமாகிய - உட்பகைகள் கூடியதும் காமக்குரோத)(ராகத் துவேஷங்களால் வியாபிக்கப் பட்டதும் மாயை

யோடுகூடியதுமாகிய தேகமல்லாப்பிராணிகளுக்கும் உறுதியாய் உளதாகும், சமஸ்தலோகங்களும் சமஸ்ததேவர்களும் தேகத்தில் இருக்கின்றனர் என்றருளினன்.

பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ராமதாசர்கள் இருவடிகளே சரணம்.

—0—

இருபதாம் அத்தியாயம்

—❧—

சுதபுராணிகர்க்கைச் சாணியவாசிகளே! சுருடபகவான் பரமபதநாதனைத்தொழுது, சர்வலோகசரணியா! தேவநம்பு, எலும்பு, இரத்தம், மாம்சம் தலை, கை, கால், நா, நாகி, இரகசியப்பிரதேசம், நகம், மயிர், முதலியவைகளால் பரவப்பட்டு இந்திரசாலம்போலத் தோன்றுகின்ற சரீரம் எவ்வளவு முண்டாகின்றது? சாதித்தருள் வேண்டும் எனலும், உலகம் யாவையும் படைத்தவனைப் படைத்த பரந்தாமன்காசியபதனயாரன்கு கடாவினே. விஸ்தாரமாய்ச் செப்புமின்றோம் பயிஷ்டையானபெண்கள் நான்கு தினவரையிலும் மனைக்குப்புறம்பே இருத்தல் வேண்டும் முன்னொரு காலத்திலே தேவந்திரன் விருத்திராசுரன் என்றவனைக்கொன்ற மையால் அவன் பிர்மகத்திதோஷம் பிடித்து அவ்விந்திரன் பிரமனைவணங்கி அடியேன் உறுதுயரைநீக்குதி என்று இரத்தலும் அப்பிரமதேவன் மகபதியைப் பிடித்தபிரமகத்திகோஷத்தை நான்குபாகமாய் பகுப்புகொண்டு ஒருபாகத்தைத் திசுக்குக்கொடுத்து ரசஸுவியாகும்போது அப்பெண்கள் மாட்டி அத்தோஷம் அஹுருமாறு நியமித்தனன். ஆதலால் பயிஷ்டையாஸ்திரியை நான்கு தினவரையிலும், ஒருவரும் பார்க்கவுமாகாது பார்த்தால் மகாபாவம் வந்தடையும். பயிஷ்டையானவன் முதல்நாள் சண்டாள ஸ்திரியைப்போலாவான். இரண்டாநாள் பிரமகத்திசெய்தவனை யொப்பாவான். மூன்றாநாள் ஆடை ஒலிப்பானைப்போ

லாவாள். நான்காநாள் புனலாடிய பின்பு சிறிதுபரிசுத்தளாவள், ஐந்தாநாள் கிருக்கிருத்தியங்களுக்கெல்லாம் உரியளாய்ச் சுத்த ளாவள், பயிஷ்டையான ஆறாநாள் முதல்பதினெட்டுநாள்வரையிலும் உள்ள இரட்டைநாள் ஏழில்திராவில் புணர்ந்தால்புருஷப் பிரஜையுண்டாகும் ஐந்துதினமுதல் பதினெட்டுத்தினம்வரையிலுமுள்ள ஏழுஒற்றைநாளில் புணர்ந்தால், ஸ்திரீபிரஜையுண்டாகும், ஆதலால் ஆண்மகவு பெற விரும்பினவன் தன்மனையே இரட்டைநாளிலே பேசோததல்வேண்மம். நான்குதினத்துக்குமேல் பதினெட்டுநாள் வரையிலும், இராக்காலத்தில் இரட்டைநாளில் கருப்பம் தரித்தால் குணவானாவும், ஐசுவரியவானாவும், தர்மீஷ்டனாவும், ஸ்ரீவிஷ்ணுபத்தி யுடையவனாகவும், புத்திறன்பிறப்பான் பயிஷ்டையான நான்குவசததுக்குமேல் எட்டுநாட்டுள்ளே பெரும்பான்மைகருப்பம் தரிக்கும்ரசலவையான ஐந்தாநாள் ஸ்திரீகள்பாயாசம்முதலாகியமதுரபதார்த்தங்களை யேயுண்ணுதல்வேண்மம். காரமான பதார்த்தங்களை அருந்தலாகாது ஸ்திரீபுருஷர்கள் சந்தனம் புஷ்பம் தாம்பூலமாகியகுளிர்ந்தவஸ்துக்களைத் தாரணம்செய்து கொண்டு குளிர்ந்த மெய்யினர்களாய். சித்தத்தில் அதிகமோகமுடையவர்களாய்ச் சேர்த்தல் வேண்மம், இவ்வனம் இருவரும் சேரின், சுக்கிலசோணிதங்களால் ஸ்திரீவயிற்றில் கருத்தறித்துச் சுக்கிலபஷ்த்துச்சந்திரன்போல அக்கருவிருத்தியாகும் மனமதனும், மனமும், ஒத்தகாலத்தில் இருவராலும் விடப்படும் சுக்கிலசோணிதங்களில் சுக்கிலம் அறுகமாஸில் ஆண்மகவும், சோணிதம் அறுகமாஸில் பெண்மகவுப் பிறக்கும். சுக்கிலசோணிதங்களிரண்டும், ஏற்றக்குறைவின் நிச்சமமானால் அலிமகவுபிறக்கும். கருத்தரிக்குமாயின்புணர்ந்தஐந்துதிவசத்தில் கருப்பையுள் ஒருகுமிழி யுண்டாகின்றது. பதினான்குநாளில் அதுசிறிதுதசையால்பெருகின்றது, இருபதாநாளில் பின்னுச்சிறிதுதசை உண்டாகின்றது இருபத்தைந்தாநாளில் பின்னுச்சிறிது புஷ்டியாகின்றது ஒருமாதத்தில் பஞ்ச பூதங்களின் சேர்க்கையுண்டாகின்றது, இரண்டா மாதத்தில்தோல் உண்டாகின்றது மூன்றாமாதத்தில்நரம்பு உண்டாகின்றது. நான்காமாதத்தில்மயிரும் புறவடிபும் உண்டாகின்றன ஐந்தாமாதத்தில் காதும், மூக்கும், மார்பும் உண்டாகின்றன. ஆறாமாதத்தில் கழுத்

தும், சிரசும் பல்லும் உண்டாகின்றன. ஏழாமாதத்தில் ஆண்மகவாயின் ஆண்குறியும், பெண்மகவாயின் பெண்குறியும் உண்டாகின்றன. எட்டாமாதத்தில் எல்லா அவயவங்களும், உண்டாக்கிச் சிவனும்பிரவேசக்கின்றான், ஒன்பதாமாதத்தில் சீவன் சுழுமுனையென்னும் நாடியின் மூலத்திலிருந்து பூர்வசன்மகருமங்களை நினைத்துச் சன்மம் வந்ததைக் குறித்துத் துக்கித்துப் பத்தாமாதத்தில் பிறக்கின்றான்,

கருடா ! பஞ்சபூநாத்மகவாசிய தேகம்பஞ்சேந்திரியங்களுற்றும், பத்துநாடிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், பிராண, அபாண, வியாண, உதான, சமான, நாக, கூரம, கிருகர, தேவதத்த, தனஞ்சயஎன்னும் பத்துவாயுக்களோடு கூடியும் இராரின்றது. அல்லது உம் அச்சரீரம் சுக்கிலம், எலும்பு, நீர், மயிர், அரத்தம் என்னும் ஆறு கோசமுடையதாகியும் இராரின்றது. நரம்புகளினால் உட்பட்டிருக்கும் ஸ்தூலசரீரத்தில் தோலும் எலும்பும் மயிரும் மாம்சமும் உசிரும், பிரிதிவினது குணமாகின்றன. வாயில் உண்டாகின்ற நீர் மூத்திரமும், சுக்கிலமும், ஊநீரும் புண்ணீரும், அப்புவிவினது குணமாகின்றன. பசியும் தாகமும்- நித்திரையும் சோம்பலும் கரத்தியும் தேயுவினது குணமாகின்றன. இச்சையும்-கோபமும்- வெட்கமும்- பபமும்- கோபமும்- அவகுமிவகுமோதெலும்- சுழலுதலும் கைகாலமடங்குதலும்- நீட்டுதலும் ஒருவினை செய்யாமலே யிருந்தலும், வாயுவினது குணமாகின்றன. சப்பதமும் எண்ணமும் கேள்வியும்- கம்போமும்- சத்தியமும்- ஆகாயத்தினது குணமாகின்றன. காதும்- கண்ணும்- மூக்கும்- நாவும் தொக்கு மாகிய ஐந்தும் ஞானேந்திரியங்களாகும், இடைபிங்கலை-சுழுமுனை-என்னும் மூன்று பெரிய நாடிகளும், கார்தாரி- கஜசிம்மை-பூடை-யச்சு- அலாபு-குது-விசாகினி என்னும் ஏழு நாடிகளும் சரீரத்தில் முக்கிய நாடிகளாகின்றன. ஜீவன் உண்ணும்போது முதலியவற்றை மேற் சொன்ன வாயுவே அந்தந்த இடங்களில் சேர்க்கின்ற வயிற்றில் அக்கினிக்கு மேல் புனலும் அப்புனலுக்கு மேல் அன்னமும் இருக்கின்றன, அவ்வக்கினியை வாயு ஊதிவிருத்தி செய்யா நின்றது.

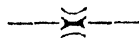
சரீரமானது மூன்றரைக்கோடி ரோமங்களும் முப்பத்திரண்டிபற்களும் இருபத்து உகிர்களும், இருபத்தேழு கோடி தலைமயிர்களும்,

ஆபிரம்பலம்தசையும், ஆறுபலம் இரத்தமும், பத்துப்பலம்மே
தகம் பத்துப்பலம்தொக்கும். பன்னிரண்டிபலம்மச்சையும் மூன்
றுபலமமுக்கிபிறத்தமும-சபமும மலமும்-மூத்திரமும்-கூடிமு
டிந்திராநின்றது- அண்டத்தி லுள்ளவையெல்லாம் தேகத்திலி
ருக்கின்றன உள்ளங்காலஅதலமென்றும், கணக்கால்விதலமெ
ன்றும்முழந்தாள் சுதலமென்றும், அதற்குமேல் நிதலமென்றும்,
ஊருதலாதலமென்றும்முடியம் ரசாதலமென்றும், இடைபாதா
ளமென்றும், காபிபூலோகமென்றும், வயிறுபுவரலோகமென்றும்,
இருதயம் சுவர்க்கலோகமென்றும், தோள்மகோலோக மென்று
ம, முகம்ஜனோலோகமென்றும், நெற்றிதபோலோக மென்றும்,
சிரசுசத்தியலோகமென்றும், சொல்லப்படும, திரிகோணம் மேரு
கிரியென்றுமழைக்கோணமமந்தரபருவதமென்றும், ஆக்கோண
த்துக்கு வலப்பக்கம் கைலாய மென்றும், இடப்பக்கம் இமாசல
மென்றும், மேற்பாகம் நிரோதபருவத மென்றும், தென்பாகம்
கந்தமாதனமென்றும் இடதுஉள்ளங்கையிலுள்ளரோசைவருண
பருவதமென்றும் சொல்லப்படுமபு நாவலம், திஷென்றும்,
மேதச சாகத்திஷு என்றும், தசைகுரைத்திஷு என்றும், நாமபு
கிரௌஞ்சத்திஷு என்றும், தொக்குசால்லித்திஷு என்றுமபித்
திரள் பிட்சத்திஷு என்றும், உகாபுஷ்கரத்திஷு என்றும், நெருண்
ப்படும, மூத்திரம் உப்புவேலையென்றும், நீர்பாற்கடலென்றும்
கபம்சுராசிந்துவென்றும், மசைசெய்ச்சமுத்திரமென்றும், வா
ய் நீர் கருப்பங்கடலென்றும், இரத்தம் தயிரவேலை யென்றும்,
வாயிலுண்டாகும மதுரப்புனல்சுத்தோதககிந்துவென்றும்சொ
ல்லப்படும, சரீரத்திலிருண்டு சக்கரங்களுள் அவற்றில் நாதசக்
கரத்தில்கூரியனும், பிந்துசக்கரத்தில்சந்திரனும் நேத்திரங்களி
ல் அங்காரகனும், இருதயத்தில் புதனும் வாக்கில்சுருகுவும்சு
க்கிலத்தில்குக்கிரனும், நாபியில்சனியும், முகத்தில் ராகுவும், கா
லில்கேதுவும். இருக்கின்றனர் ஏ கருடா ! மனிதனுடைய சரீர
த்திலே பகிளுன்குலோகங்களும், சப்தகுலசலங்களும், திஷ்களு
ம், நவக்கிரகங்களும், இரானின்ற வகையைச் சொன்னோம் சிவன்
கருப்பவாசமசெய்யுமபோதுதானே அச்சீவனுக்கு ஆயுசுஇவ்வள
வென்றும். இன்னவிதத்தை இவ்வளவென்றும். போக்குமுமயோ

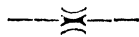
கமும்இவ்வனவென மும், இன்னசாலத்தில் இன்னவிதமாய்மாண முண்டாகத்தக்கதென்றும், பூவசருமததை யனுசரித்துபிரம ன்விதிககின்றனன். ஆகையாலே நாகையுடைய 7 யந்தனத்தை யும்- போகமும்- யோகமும்- மற்றையாவும், மறுசன்மத்தில் ஒருவ கெய்தும் பொருட்டிச் சீவன்நற்கருமங்கள் செய்தல்வேண்டிமே ன்று சாஸ்திரம் சாற்றுகின்றது சீவனபூர்வசன்மத்தில் செய்தக ருமபலனையே மறுசன்மத்தில் அடைகின்றனன் என்பதில் ஐய ப்பாடுகிறதும் இலது கருடா! உலகநன்மையின்பொருட்டி நினை க்யாவும் புகன்றோம். இன்னுமவினவுவ துளதேல்அதனையும் செப்புகின்றோம் என்று திருவாய்மலர் தருளினன்.

இருபதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

இருபத்தொன்றாம் அத்தியாயம்

ருதர்சௌனகாதிமகருஷிகளேநாகுகி, பூர்ஹரிதாசர்களே! பகவான்இவ்வனம் செப்பலுமனேதவுலுவலுமிப சருடபகவான் கண்ணனைத்தொழுது, எசர்வசுவாமி! யமபுரியாண்டையது? அப் புரிசுருசசெல்லுமமாககத்தின் பெற்றிமையை அடியேனுக்கு நி ண்டிம ஸீஸ்தாரமாய்ச் சாதித்தருளவேண்டிம என்று பிரார்த்தி த்தலும், அயனரனுக்கரிய எம்பிரான். கலுழிப்பார்த்து, வை னதேயா! முன்னமே அதன்பெற்றிமையை நவின்றிருக்கின்றோ ம, நீவினவினமைபால். எஞ்சியவற்றைஇப்போதுபுகலுகின்றோ ம, கேட்டிகமன்புரிக்குச் செல்லுமமார்க்கத்தில் செபாகம உறுக கிவிட்ட செம்புபோலக் காந்திக்கொண்டிரா நின்றன. செபாகம அண்டை முன்களாலும், திக்கொள்ளிகளாலும், நிறைந்திராநி ன்றனசெபாதத்தில் பொறுக்கவொண்ணாதகுளிர்இராரின்றது!

பூலோகத்திற்கும் யமலோகத்திற்கும், எண்பத்தாராயிரங் காத வழியுளவதன்றுமுன்னமே சொன்னோமே! அத்தனை காதவழி

பிலும், பாபமசெய்த சீவனுக்கு மரத்தினிலும். பருகநீரும், கி
 றிதுகிடைக்கா பாபிநஞ்ரு யமலோகமும் அதற்குச்செல்லும்
 மார்க்கமும்மிக்ககொடுமையாகவே இரவின்நன் ஓ கருடா! இனி
 யமலோகத்தின் தன்மையைச்சொல்லுகின்றோம். தென்னிடைக்
 கும, நிருதிதிசைக்கும், நடுவிலயமபுரி வச்சிரமயமாயும், தேவர்
 அசுரர்முதலியோரால் சிதைக்கத்தகாததாயும்இராவின்நது. அ
 ப்பட்டணத்து நடுதிரமாய் நூறுயோசனை விஸ்தாரமுள்ளதா
 யும், இருபத்தைந்துயோசனையுபர முள்ளதாயும், அநேகசாளா
 வகன் உடையதாயும், துகிற்கொடிகளாலும், முத்துக்கோவைக
 ளாலும், தோரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப் பட்டதாயும், சுவர்
 ணமயமாயும், தர்மராசனுடைய அரண்மனை இருக்கின்றது. அந்
 த அரண்மனையுள் பத்துயோசனை அகல நீளமுள்ளதாயும், அ
 நேக ஆபிரம வைரத் தூண்கள் உற்றதாயும் சைத்திய செளரப்
 பிப முள்ள மென்சாற்று இயங்குவதாயும் எப்போதும்ஆடலும்
 பாடலும் உடையதாயும்ஒருதிவ்வியமண்டபம் இராவின்நது, அ
 மமண்டபத்தில் தூதர்கள் கரமகுவித்து ஒப்புறமிற்கவும்ரோக
 ங்களெல்லாம் கோரரூபத்தோடி அவ்வாறே ஒருபுடைநிற்கவும்
 கண்டவா அஞ்சுபடியாயிய ரூபத்தோடும்உவப்பொடும்சமன்வி
 ற்றிருக்கின்றனர். அவன் வீற்றிருக்கும் அமமண்டபத்தின் ப
 க்கத்தில்இருபத்தைந்து யோசனையகல நீளமும் பத்துயோசனை
 உயரமும் உள்ளதாய் பல்விதஅலங்காரமுடையதாய் சித்திர கு
 ப்த னுடைய அரண்மனை யிருக்கின்றது. அந்தமனையில் ஒருதி
 வவியமண்டபத்தில் சித்திரக்குப்தன் வீற்றிருந்து சமஸ்தசீவர்
 கள் செய்யும்பாபபுண்ணியங்களைச் சிறிதும் விடாமல்கணக் கெ
 முது சின்றான் அவன்எழுதுவதில் சிறிதமபிசுகும் உண்டாகாது
 அசசித்திரகுப்தனுடைய அரண்மனைக்குக் கீழ்ப்புறத்தல்ல சு
 ரத்துரகும், தென் பக்கத்தில் சூலையோடி வசூரிக்கும், மேற்பக்
 கத்தில் காலபாசத்தோடி அசீர்ணத்துக்கும், அருசிக்கும், வட
 பக்கத்தில்வயிற்றுலவலிக்கும், வடகிழக்கில் தலைவலிக்கும், தென்
 கிழக்கில் மயக்கத்துக்கும் தென் மேற்கில் அதிசாரத்துக்கும்,
 வட மேற்கில் சன்னிக்கும் கிருசங்கள்இருக்கின்றன. அந்தறே
 கங்க ளெல்லாம் யமனுடைய உத்தறவை எதிர் பார்த்துக் கொ
 ண்டி அமமனைகளில் வசிக்கின்றன.

ஏ கருடா! அவ்மமலுடைய அரண்மனைக்குத் தென்பக்கத்தில் பாபம்செய்தசேதநர்களைத் தூதர்கள் பலனிதமாய் இம் சிவகின்றார்கள் சிவசீவரை உலக்கையால் புடைக்கின்றனர். சிவரை ஆபுதங்களினால் சிதைக்கின்றனர். சிலரைச்சுரிகையாலசீவுகின்றனர். சிலரைச்செக்கில்போட்டி அரைக்கின்றனர் சிலரை இருப்புச் சலாகையிற் கோத்துப்பெருந்தழலில் வாட்டுகின்றனர். வைனதேயா! ஒரு ஆண்பரவையும், ஒரு பெண்பரவையும், செய்பிறல்செய்யப்பட்டு அக்கிரியால் எப்போதும் துன்பமாயிருக்கின்றன. தூதர்களபரஸ்திரீ கமனமசெய்த சீவர்களைநோக்கிப் பாபிகள் () தருமமும் யானமும் பாராமட்டிற்குமணியைப் புணர்ந்ததற்குவந்தபயன் இஃதென்று அத்தட்டிக்கொல்லி அப்பெண்பரவையோடு ஒன்றுசேர்ப்பர் பரபுருஷனோடு சேர்ந்தஸ்திரிகளையும், அவ்வாண்பரவையோடு அங்கனமேசேர்ப்பா விந்தை புத்திரா? புருஷன் தனதுஸ்விரீயை யன்றிப்பரஸ்திரீயைப் புணர்வதற்கும், ஸ்திரீ தனது புருஷனைப் பரிப்பரபுருஷனைக்கூடுவதற்கும், யமலோகத்தில் உளதாகியதண்டனையைப்பாராய் இங்கனமகொடிய தண்டனையுளதாயிருக்கவும், ஸ்திரீபுருஷர்களில் நல்லொழுக்கத்தில் நிற்போரைகண்டால் அரிதாயிருக்கின்றதே. சிலரைக்கருமபைப்போல ஆலையில்லக்கொடுக்கின்றார்கள் சிலரைநரகங்களில் தள்ளிப்பாதாளங்காறும் அழுத்துகின்றார்கள்சுடன்வாங்கி மீண்டும் கொடாதசீவரைக்கொடுத்தவனுக்குகடனைக்கொடாமல், வண்கண்மைபெரினீரோ என்றுமுனிந்துபுடைக்கின்றனர். பாபிசெய்திருந்தயரை விரித்துச் சொல்லுதலால் பயன்என்ன? இன்னுன் தருமிஷ்டன், இன்னுன் அத்தருமிஷ்டன், இன்னுன்சுவர்க்கமபுகுகின்றவன் இன்னுன் நிரையமபுகுகின்றவன் என்று அவரவர் ஒழுக்கத்தாலே உணரலாகுமே. தருமம் செய்தவனே சுவர்க்கமபுகுவானென்பது திண்ணமாகொல்லாவரும் தருமமே செய்தல்வேண்டும் என்றுகூறிப்பின்னும் அருளுகின்றான்

இருபத்தொன்றாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயம்

சூதர் மகாமுனிவர்களே! கேண்மின் அபாரவாச்சின்வேத
 வருவனைப்பார்த்துக் கருடா! நிலதருமங்களைச் சொல்லுகின்றம
 கேண்மோ மானிடர்கிருதயுகத்தில் மாதவம் செய்தல் உத்தம
 மாயது திரேதாயுகத்தில் கியானமசெய்தல் உத்தமமாயது. து
 வாபயுகத்தில் யாகாதிகள் செய்தல் உத்தமமாயது. கல்யுகத்தி
 ல் தானமசெய்தலே உத்தமமாயது இல்லறத்தி லிருக்கின்றவ
 னுக்கு எந்தபுகழ்களிலும் யாகாதி கருமங்கள் செய்தலும, கோ
 மில் குளங்கள் சத்திரம்- தோட்டமுதலியவற்றை உண்டாக்
 கித்தருமமசெய்தலும் அத்திரபாராதனம் செய்தலுமே உரியவா
 ரும் இல்லறத்திலிருக்கின்றவன் தனது தாயாதிகளில் யாயேனு
 ம மரித்தால் அவனைக்குறித்துத் தருப்பணம் செய்தல்வேண்டு
 ம மாய்ந்தவன் அப்புனைப்பெற்று மகிழ்கின்றான். மூன்று சி
 றுகர்களை கழிந்தினஸ்கட்டி நான்சந்தியில் இறந்ததினமுதல் மூ
 ன்றுநாள் இரவில் எரிதல்வேண்டும். சஞ்சயனமசெய்தபின்பு தா
 யத்தார் எல்லாரும்மாண்டவனுக்குத் தருப்பணம்செய்தல்வே
 ண்டும். முதலமுதலவருணத்தாராகிய பிரம்-ஷுத்திரிய- வை
 ச்வேருக்குச் சூத்திரன் தருப்பணம்செய்யலாம் பிர்மஷுத்திரியருக்
 கு வைசியன்செய்யலாம். ஷுத்திரியன் பிராமணனுக்குச் செய
 யலாம் பிராமணன் தன்மாபோர்கடன்றி மற்றகுலத்தாருக்குண்
 றும்செய்யலாகாது, சூத்திரசவத்தோடு பிராமணன்சுடிகாட்டிக்
 குப்போனால், அப்பாப்பாளுக்கு மூன்று நாளைக்கு ஆசனச
 முண்டு, மூன்றுநாள் கழிந்தபின்னர் அவ்விப்பிரமன் காவேரி
 ஸ்நானமசெய்து சூத்திரனதல்வேண்டும். மாய்ந்தவனுக்குக் கரு
 மம் செய்கின்றவன் பஞ்சணையில் சயனிக்கலாகாது இரந்தவனு
 டைய நற்குணங்களை எப்போதும் மிகுத்துரைத்தல்வேண்டும்.
 யமனைக்குறித்தும் ஸ்தோத்திரம்செய்தல்வேண்டும். பத்துநாட்
 களில்போடப்படும் பிண்டங்களாலே துஞ்சினவனுக்குச்சரிமு
 ண்டாகின்றமையால், பத்துநாட்கிரிபையும்தவிர்த்துசெய்தல்வே
 ண்டும். பத்துநாட்கிரிபை செய்யாவிடின் மாய்ந்தவன் சரிம

பெறாமல்வருந்துவன். தனுர்வேத முணர்ந்த ஒருவிலாளன்கு
 றிவைத்து வாளியெய்வானேன், அவ்வாளி அக்குறியில்பிழையா
 து தைக்குமாறுபோலக் கலைகளுணர்ந்த சற்புத்திரன், மரித்த
 தாய்தந்தையரைக்குறித்துச் செய்யும் கருமபலன் அவரைத்தவி
 ராமல் அடையும், மறித்தசீவன் மூன்றுநாள் நீரிலும், மூன்றுநா
 ள் அகசினியிலும், மூன்றுநாள் ஆராயத்திலும், ஒருநாள் கிருக
 த்திலும், வசிப்பன். முதல்நாளிலும், மூன்றுநாளிலும், ஐந்தா
 நாளிலும், ஏழாநாளிலும், ஒன்பதாம்நாளிலும், பதினொன்றுநா
 ளிலும், நவசிராத்தம்செய்தல்வேண்டும். முதல்நாளில் எந்த இ
 டத்தில் தருப்பணமுதலியவைசெய்யப்பட்டனவோ அந்தஇட
 த்திலுநானே பத்துநாளும் செய்தல்வேண்டும். பிரம ஷத்திரிய
 வைசிய சூத்திரரில் எக்குலத்தாருக்கு எத்தனைநாள் ஆசௌச
 ம் விதிககப்பட்டனோ அத்தனை நாளும், பின்டதருப்பணம் அ
 வசியம்செய்தல்வேண்டும். எந்தத்திதியில் மரிக்கின்றானோ? அந்
 தத்திதியில் மாசிகம் செய்தல்வேண்டும். பதினொன்றுநாள் பல
 காரத்தோயி சோறமைத்து நாற்சந்தியில் கொட்டி, ஸ்நானம்
 செய்தல்வேண்டும். அதிகவருத்தப்பட்டி ஒருவன் மரிப்பனேல்
 அவனைக் குறித்து பகோதிஷ்ட கொத்தம் விசேஷமாய்ச் செய்
 யப்பரிமாயின் அவன் வருத்தம்நீங்கி இன்புருவன், அந்த பகோ
 திஷ்ட கொத்தம் ஷத்திரியன் பன்னிரண்டாநாளிலும், வைசிய
 யன் பதினைந்தா நாளிலும் செய்தல் வேண்டும். தாய் தந்தை
 யர் மரிப்பினும், மகவு பிறப்பினும் சூத்திர குலத்தாருக்கு ஒரு
 மாதம் வரையிலும் ஆசௌசம் உண்டு அனாமாதம் உளதென
 பதும் ஒருபட்சமுண்டு. சூத்திரன் பதினைந்தா நாளுக்கு அப்
 புறம் ஏகோதிஷ்டம் செய்தல் வேண்டும். ஒருவன் மரித்தால் ப
 த்துநாள் தீட்டுடைய அவனுடைய தாயத்தான சருமம் முடிந்
 தபின்பு மூன்று மாதத்திற் குட்பட்டி எப்போது கேட்பினும்
 அத்தாயத்தானுக்கு மூன்றுதினம் சூதாம் உண்டு. மூன்றுமாத
 த்திற்குமேல் ஆறுமாதத்திற் குட்பட்டிக் கேட்பனேல்தொண்
 னாரு நாழிகையுண்டு. ஆறுமாதத்திற்குமேல் ஒரு வருஷத்திற்
 குள் கேட்பனேல் ஒருதினமாத்திரம்உண்டு. வருடம் முடிந்தபி
 ன்பு கேட்பனேல் கேட்ட உடனே ஸ்நானம்மாத்திரம் செய்தல்
 வேண்டும், இவ்விதி எல்லா வருணங்களுக்கும்பொதுவாகும்.

வீராயக ? சய்யாதானம் செய்ய வேண்டுமென்று, முன்னமே ஒதினோயே? எந்தப்புருஷனும் அத்தானத்தைத் தனதுகையாலேயேசெய்தல் வேண்டும். நல்லமறத்தில் கட்டில்செய்து சொன்னதாலும், வெள்ளியாலும் பூண்கள்கட்டி, முத்துமாலைகளாலும், நறுமலர்த்தொடையல்களாலும், அக்கட்டிலைஅலங்கரித்துப் பாயல்விரித்துத் தீபமும். சந்தனமும்- புஷ்பமும்-தாம்பூலமும் பின்னும் நறுநாற்றமுடைய மற்றையவும், நீருடன்செம்புஸ்தாலியும், அலங்காரார்த்தபாயும், ஸ்லார்த்தமாயும்ஸ்கிப்புருஷர்களுக்கு வேண்டியவும், அக்கட்டிலில்வைத்து நவக்கிரங்களைப் பூசித்துச்சிவன்முதலாகிய தேவர்களும் பார்வதிமுதலாகியதேவஸ்திரிகளும், லட்சுமிநாராயணனும் இந்தச்சய்யாதானத்தால் திருப்தியடைதல் வேண்டுமென்று சொல்லி, யோக்கிபநாயும், குடும்பியாயுமுள்ள உபாத்தியாயனுக்குத் தானம்செய்து அவனை வலம்வந்து தண்டம்சமர்பித்தல் வேண்டும் என்றருளினன்.

இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசாசன் திருவடிகளே சரணம்,

இருபத்திமுனரும் அத்தியாயம்

சூதபுராணிகர் மாதவங்களை நோக்கிமுனிசிரேஷ்டர்களே ! கேண்மின். பின்னாப்பெரிய திருவடி புராரிவணங்கும் முராரியைத்தொழுது ஸ்ரீசர்வேசா! தாபைப்பெற்றவனும்அவனைப்பெற்றவனும் அவனைப்பெற்றவனும், தந்தையைப்பெற்றவனும், அவனைப்பெற்றவனும் அவனைப்பெற்றவனும், உயிரோடி ருக்குவகால் தாயேனும் தந்தையேனும் இறப்பின், புத்திரன் எங்ஙம் பிண்டம் சேர்த்தலவேண்டும், நவின்றருளுக வெனலும், ஸ்ரீதரமூர்த்தி வைனதேயா! தாய் தலைமுறையிலும், தந்தை கலைமுறையிலும், உயிரோடிருப்பவர்களுக்கு மேலேமூன்று தலைமுறைப்

பிதிரர்கள் பிண்டத்தோடி இறந்தவா பிண்டத்தைச் சேர்த்தல் வேண்டும். பிண்டமுண்ணுப்பிதிரர் மூன்றுபேர் தியாசகர் மூன்றுபேர், லேபகர் மூன்றுபேர் பிண்டம்போடும் பந்தியில் வருவோன் ஒருவன் இங்ஙனம் தந்தைமரபில் பத்துப்பேர்களும், தாயமரபில் பத்துப்பேர்களும் உளா ஒருவன்மரித்துப்பிதிரரோடு போர்த்தலும், நான்காம்பாட்டன, முதல் தியாசகனுகின்றான் மூன்றாம் தியாசகன், முதல் லேபகனுகின்றான் மூன்றாம் லேபகன் பந்தியில் வருவோனுகின்றான் பந்தியில் வருவோன், வாராமல ஒழிக்கிறன்புத்திரன் சிராத்தம்செப்பினதற்கை சந்தோஷித்து அப்புத்திரனுக்குப் புத்திரன் கொடுக்கின்றான். பாட்டன்கோ முதலிய பொருள்கள்கொடுக்கின்றான் சிராத்தம்செய்தலில் பிதிராக்குத் திருப்தியுண்டாத லன்றிசெய்கின்றவனுக்கும் மிக்க பலனுதல். அநிடம் முதல்ரேவதிவரைபிலுள்ள ஐந்து நாட்கள் சிரோஷ்டமானவையல்ல. அவ்வைந்து நட்சத்திரங்களில் மரிக்கின்றவனுக்கு உடனே சமஸ்காரமுதலிப கிருத்தியங்கள் செய்யலாகா. அந்த நட்சத்திரங்கள் கழிந்தபின்பேசெய்தல்வேண்டும் இவ்விதியை ஒருபக்ஷமாகக்கொள்க. உயிர் நீங்கியபின்பு தேகத்தைவைத்திருக்கிறதும் அமையாதாகலால், உடனே சமஸ்காரம்செய்தலேவேண்டும். தனிஷ்டா பஞ்சகத்தில் இறந்ததோஷிவர்த்தியின் பொருட்டுச் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி சிலகருமம் அதிகமாப்ச்செய்தல்வேண்டும். மேற்சொன்ன ஐந்துநட்சத்திரங்களிலும், இறந்தவர் நற்கதியடையார். ஆதலால் எள்ளுகோவும் இரணயமுயசெய்யும், தானம்கொடுத்தல்வேண்டும் தனிஷ்டாபஞ்சகத்தில் மாபந்தவருக்குச்சாஸ்திரம்சொல்லியபடி செய்யாவிடின்ருமம்செய்யும் கருத்தா துன்பமடையவன் பிரேதத்தை யுத்தேசித்துச்செய்யப்படும் சிராத்தத்தில், பிராமணர் ஆசிர்வதித்தலும், அன்னவர் ஷேஷம்கோருதலும் இரட்டைக் குசையும் பணவமும் ஒமமும் எச்சிலைநாய் நுகரலாகாதென்றிதியும் சேஷத்தையுண்ணலும், விகரமும் ஸ்வதாக என்சிறுசுப்தமும், பிதிராசுப்தமும் உடன் சொல்லுதலும் ஆவாகனமும் நமஸ்காரமும் எல்லாவனையில் பின்சொல்லுதலும், வலமவருதலும் சம்பிரதாயப்படிபுண்டரம் தரித்தலும், அக்கினியில்பூர்ணகுத்செய்தலும், ஏகோதிஷ்டமும் ஆகியபதினெட்டும் வேண்டு

வதில்லை. அறியாமல் இவற்றைசெய்தவன் நரகம்எய்துவன் ஓகருடாமரித்தவுடனே கால்கைகளைக் கட்டல்வேண்டும் உறவினரொல்லாரும் சுவத்தண்டைபிழைபிழைத்தல்வேண்டும். ஒருகிராமத்தில் சுவம்கிடந்தால் அதுதகனம் செய்யப்படுமவரையினும், அக் கிராமத்தில் உள்ளயாவரும் சோறும், நீரும் உண்ணலாகாது சோறும் நீரும்உண்டால் மாம்சமுண்டதோஷமும், இரத்தம் பருகினதோஷம் அடைவர். தாமபூலதாரணம் செய்யக்கூடாது. தந்தசுத்தியும் செய்யலாகாது இரவிலபிணங்கிடந்தால் ஸ்திரீபுருஷர் புணரலாகாது என்றருளினன்.

இருபத்துமூன்றாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராம தாசர்கள் திருவடி.களே சாணம்.

—0—

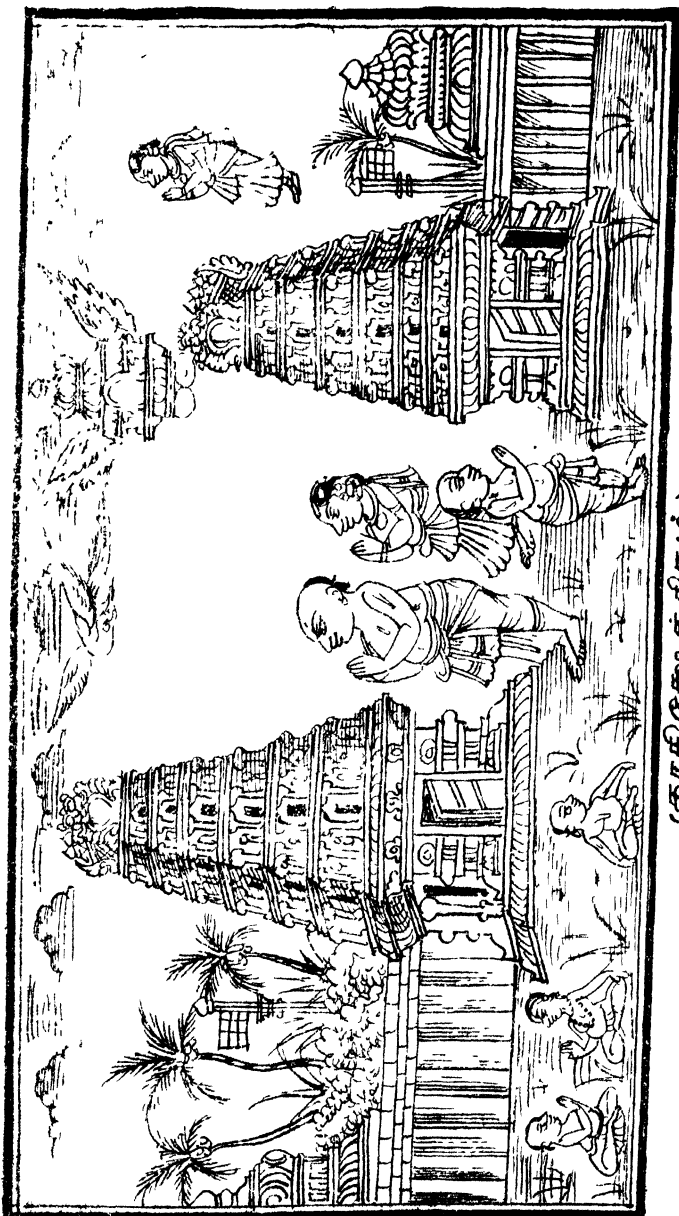
இருபத்துநான்காம் அத்தியாயம்.

ஸ்ரீவேதவியாசா மாணுக்கர்நைமிசாரணியவாரிகளே! கருடபகவான் மறைமூதலியைத்தொழுது எந்தையே? பிராயோபவேசம்செய்தல் பாதுகாரணத்தால் சிவோஷ்டமாயது? பிறநதுவளாந்துவாழ்ந்தமனையை நீக்கிப்புணணியட் சேதநிரந்துக்குப் போய், அவ்விடத்தில் மரித்தால் அதற்குப்பயன்யாது? தீர்த்தயாத்திரை செய்யப்பூரப்பட்டு மார்க்கத்தில் மாய்வனேல், அவனுக்குபலன் என்னை? நாளெல்லாம் தீர்த்தயாத்திரை செய்கின்றவனுக்குப் பலன் என்னை? சந்திராசச்சிரமம் பெற்றோன் அவ்வாச்சிரமத்துக்குரிய ஒழுக்கத்தினின்று தவறுவனேல் எக்கதியடைவன்? இவற்றையெல்லாம் சவிஸ்தாரமாய்ச் சாற்றியருளவேண்மிமென்று பிரார்த்தித்தலும், பாம்பதிவைனதேயா? பாவநெருவன் ஆகார வியவ காரம ஒன்றும் செய்யாமல், நியமத்தோடு தருப்பசயனம் செய்து ஏம்மைத்தியானித்தவாரே மரிக்

கின்றானே? அவன் நம்முலகு சாரவன். அதனாலே அப்பிராயோபவேசம் ஏற்றமுடைய தாயிற்று ஒருவன் பிராயோபவேசம் செய்த நாள் எத்தனையோ? அத்தனை நாள் களுக்கு ம், நாளொன்றுக்கு ஒருயாகபலன் அவனுக்கு உண்டாகும் மகாரோகங்களால் வந்ததப்பட்டு இனி உயிர் வாழ்க்கை வேண்டி இல்லையென்று பிராயோபவேசம் செய்து யெம்மைத் திபானித்து மரிக்கின்றவனும், நல்லுலகையடைவன் மரிப்பதற்குப் பிராயோபவேசம் செய்து நின்றுள்ளபடி இல்லாழ்க்கைபெரிந்தபுலவானே. அவன் பிராமணாமூலமாய் பிராயச்சித்தங்கள் செய்துகொண்டு பின்பு தருமமாகத்திலே ஒழுதுதல் வேண்டும். சந்திராசம செய்துகொண்டு நியமத்தோடிருந்த மரித்தவனுக்கு அவன் அவ்வாசகிரமம் பெற்றநாளமுதல் மரித்ததினவரையிலுமுள்ள நாள்களுக்கு நாளொன்றுக்கு இரண்டியாகபலன் உண்டாகும் பிணியால் துன்பப்பட்டு மரணமால் அடித்ததென்று எண்ணிச் சந்திராசகிரமம் பெற்றுப்பின்பு பிணிகீங்கிப்பிழைத்து இல்லாழ்க்கையில் உடன்படுவனில் அவன் மகாரோகம் அடைவான். அவனினுட்பாடி யொருவனும் இல்லை. அவனைப் பொருவார் பார்க்கலுமாகாது மனைமனைவிமககள் முதலியோரை நெடுங்காலம் பிரிந்து, நெடுங்காலம் சென்று திரித்தபாத்திரை செய்கின்றவனுக்குப் பிரமாதிகேவரெல்லாரும் வேண்டியவற்றைக் கொடுக்கின்றனர் திவ்யதேசயாத்திரையை உத்தேசித்துச் சென்று விதிபால வழியில் மரிப்பனே, அவன் சுவாகம்புருவான் சந்திராசகிரமையும், யாத்திரை செய்வோராகியும், தேவரெல்லாரும் காப்பாற்றுகின்றனர். விசேஷமாய் விஷ்ணுகணங்களே அவர்களைக் காக்கின்றார்கள். மரிக்கவேண்டுமென்றே புண்ணியசேஷத்திரத்தில் நெடுங்காலம் வசித்துச் சிறிது தினையால், வேரிடததில் மரிப்பனே, அவன் மறுசன்மத்தில் காவேரி திரத்தில் வைகிப் பிராமணகுலத்தில் சாவசாஸ்திர சம்பன்னவாயுநல்லொழுக்க முடையவனாய்ப் பகவத்பாகவத ஆசாரியபக்தியுடையவனாய்ப் பிறந்து, இறுதியில் நல்லுலகடைவன். இன்னசேஷத்திரம்போய் அதிலே மரிப்பேன் என்றும். அதில் மரிக்காமல் மீளேனென்றும், அறங்கரைநாவின் நான்மறைமுற்றிய அந்தணர் சந்தியில் சங்கற்பம் செய்துகொண்டு

சென்றவன்மின்மும் மனைக்கண் வருவானேல், அவன் மகாபாபி
ஆவன். அவனும் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டும் மா
ணகாலம் அணித்தாயது என்பதைபறித்து விஷ்ணுசேஷத்திரங்
களில் மரிக்கவேண்டுமென்று யாவன் நடக்கின்றானே! அவன்நட
க்கும் அடிகளுக்கெல்லாம், அடியொன்றுக்கு ஒருகோதான பல
ன் அடைவன் எக்காரணத்தினாலேனும் அங்ஙனம்சென்றவன்நி
ரும்பிவருவானேல் அவன்நடந்த அடிகளுக்கு அடியொன்றுக்கு
ஒரு கோவைக்கொன்ற தோஷம் அடைவன்கிருகத்தில் ஒருவன்
செய்கின்றபாபங்கள் துவளியதேசங்களில்பகவத்பாகவத்சேவை
யாலும் தீர்த்தப்பிரசாதங்களாலும் நிலாத்தியாகும்சேஷத்திரங்
களினைசெய்யும் பாபம் எவற்றாலும்எந்நாளும் நிவர்த்தியாகா.

கருடா ! அந்நியவாகு உதவிபுரிதலினும் தனது தாய்தற்
தையருக்கும் உடன் பிறந்தாளுக்கும் உடன்பிறந்தானுக்கும்வே
ண்டியவற்றைக் கொடுத்தலவிசேடமாம், புந்திரனத்தந்தைக்குப்
பொருளமுதலியவைகொடுத்தால்உத்தமபிராமணனுக்குக் கொ
டுத்ததால் உளகாகும் புண்ணியத்தினும் நூறுபங்குஅதிரம் பு
ண்ணியம்பெறுவன் தாய்க்குக்கொடுத்தால் ஆயிரம்பங்குஅதிக
ம்பெருவன்சகோதரிக்குக்கொடுத்தால் லட்சம்பங்கு அதிகம்எய்
துவன். சகோதரனுக்குக் கொடுத்தால்புண்ணியத்துக்குக் கண
ககேயிலை, வருநித்தான் பெற்றபொருளைநல்லவிநியோகம்செ
ய்தல்வேண்டும்யாவன்இறத்தலைமறந்து, நிலையிலாதசரீரத்தை
ப் போஷித்து ஆடையாபரணங்களால் அதனையலங்கரித்துசுச
முசாரசாகரத்திலேயே முழுகுகின்றானே! அவனைப் பார்த்து இ
ச்சீவன் திறன இங்ஙன்மோ மானிடசன்மம்பெற்றும், கருமத்தா
ல்இவன்நமது கைப்படுவோனே யானானென்றுயமன்சிறிக்கின்ற
ன் ஒருத்திரபா புருஷனைச் சேர்ந்து பெற்றமகவை அவன் ஆமு
டையான் விடுத்து மடியில்வைத்துக் கொஞ்சிக் குலாவும்போது
இக்குழந்தையை இவனோபெற்றான் நம்மைப் புணர்ந்துபெற்றவ
ன் வேறொருவனாயிருக்க, அஃதுணராமல், இவன்தான் பெற்ற
ன் போலவும் தனக்குறிபது போலவும் கொண்டாடு கின்றானே
என்று நினைந்துக் கணவன் குழந்தையோடு குலாவுதலைக்கண்டு
மகிழ்வாளெனஎண்ணுமாறு இதழ்பிதுக்கி கைபுரியும் கள்ளமா

(காசிக்குடித் தீரம்)

துபோல பூதேவி யானவள் அளவற்ற நிலையும், கொள்ளுகுறையா நிதியையும் அடைந்தும் தான் உடாதும் உண்ணாது, பிறர்க்குக் கொடாதும் பொருளீட்டிவைக்கும் முழுமகிழ்வுப் பாரதது இவனுக்கே யாழிரியேமோ? அஃதுணராதானது எனது என்கின்றானே என்றுவாயாரச்சொற்பாள். பூட்டியும் மற்றபொருளும் ஒருவனுக்கே உரியவோ? நமது நமது எனது பித்தறிதகிரிந்தோ ரெல்லாரும் இயுதியில் நீத்தேகின்றே என்று நல்லாற்றில் ஒழுக்கியிருக்கருக்கு உதவிசெய்து பூதானம் செய்கின்றவனைப் புன்மகள் நம்மாளுடையான நல்லன். அவளுந் நாம் சத்பிராமணன் சையில்கோ நிக்கப்பட்டோமேயென்று உவககின்றோள், பூதானம் செய்தவனும் புனலில் மூழ்கியேனும் பஞ்சாக்கினி மத்தியிலிருந்தேனும் தவம் செய்தவனும், மகங்குள் புரிந்தவனும்துத்தத்திபிளவாங்காமல் முன்னின்றவனும் இகத்திலும் பரத்திலும் உறுதிபெறுவரென் றருளினன்.

இருபத்திரான்காம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசாசுள் இருவழிகளே சரணம்.

இருபத்தைந்தாம் அத்தியாயம்

—[0]—

சூதபாருணிவர் நைமிசாரணியவாசிகளே ! சருடபகவான் ஆதிமத்தியாந்த ரகிதனாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணனைத் தொழுது, சகதிரா! நித்தியசிராத்தம் யாவனம் புரியத்தக்கது? நவீனறருநக வெனலும் அறவாழியந்தணன் புள்ளரசனை நோக்கி தார்க்கியா நாள்தோ றும் ஒருசத்பிராமணனுக்குப் போசனம் செய்வித்து அன்னமும் புனலும் ஒருகடத்தில் நிறைத்து அதனையவ்வேதியனுக்குக் கொடுத்தல்வேண்டும். இந்த நித்தியசிரார்த்தத்தால மாயந்த சீவன் இன்பமடைகின்றான். அச்சீவனை ஒருவருஷம் வரையிலு

ம் வழியில் நடத்திக்கொண்டு யமலோகம்சாரும் தூதரும் அச்சி
ரார்த்தத்தால் திருபதியடைந்து அச்சீவனுக்கு இதம் செய்கின்ற
னர். இறந்த பன்னிரண்டாநாள் சங்கற்பப்பூர்வமாய்ப் பன்னிர
ண்டு கடவுகள் தானம் செய்தலவேண்டும். தரித்திரஸூயினும் ஸ்ரீ
விஷ்ணுபகவானைக் குறித்துப்பெரிதாய் ஒருகடமும், தருமரா
சனைக்குறித்து ஒருகடமும் சித்திராகுப்தனைக்குறித்து ஒருகடமும்
கொடுத்தல் வேண்டுமென்றருளினான். கருடபகவான் பரமாத்ம
மனை வணங்கிப் பரமபதநாதா ! மோக்ஷமும் சுவர்க்கமும் எந்த
சுஷோத்திரங்களில் மரித்தால்கிடைக்கும? அவ்விரண்டும் எச்சரு
மங்களைச் செய்தால் கிடைக்கும்? புகன்றருளுகவேனலும் ஸ்ரீவை
குண்டநாதன் வைனதேயா அயோத்திபா மதுரா மாயா ௦ காசி-
காஞ்சி அவந்திரா துவாரகா என்றசப்த புரிகளில் எதிலேனும்
ஒன்றில் துஞ்சுவோன பிரதிசய இன்பவீடாகிய நம்முலகு என்பது
கின்றனன். சந்தியாசியாச்சிரமம்பெற்று மரிக்கின்றவனும் ஸ்ரீவி
ஷ்ணுபக்திசெய்து மரிக்கின்றவனும் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணாதிநாமங்
களைப்புகன்றவரே இறக்கின்றவனும் சாளக்கிராமம் இருகருமீ
டத்தில் துஞ்சுகின்றவனும் இன்பவீட்டைகின்றனர். திருத்தழா
ய் வைதது விருத்திசெய்கின்றவனும், அதற்குப்புனல பாயச்சகி
ன்றவனும், பாபம் நீங்கிக் கல்லுகடைகின்றனர். கோவுக்கும் பிரா
மணனுக்கும், குமரதைக்கும், ஆபத்துவந்தகாலே தன்னுயிரை வி
ட்டாமினும், அவற்றை யாவனாகுகிகின்றனவே? அவன் இறுதி
யில் தேவலோகமும் எதிர்கொள்ளச் சுவர்க்கம்சேகின்றான் ஸ்ரீ
ரங்கத்திலேனும் காசியிலேனும் குருட்சேத்திரத்திலேனும் பி
ருகுட்சேத்திரத்திலேனும் பிரபாச திர்த்தத்திலேனும், ஸ்ரீ கா
ஞ்சியிலேனும், திரிபுஷ்காத்திலேனும், பூதேஸ்வரத்திலேனும்,
மாண்டவனவீட்டுல கொய்து கின்றனன். பழுதுவல்லது எட்டுவ
யதுள்ள கன்னிகையை மணம் புரிந்தவனும் வேத சாஸ்திரங்

௦ காசி. இப்போது சிவசேஷத்திரம் ஆதியில் விஷ்ணுட்சேத்திர
ம், சிவன்பிரமகத்திதோஷத்தால் பிடிக்கப்பட்டுப் புவியெங்கும் தி
ரிந்து காசிசேஷத்திரம்வர. உடனே அம்மகாபாதகம் நீங்க அச்சி
வன அப்போது அந்தட்சேத்திரத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீயப்
பதியைத்திருவடிதொழுது கைமேலேசேர்வான் அகல மீண்டும்

அப்பாதகம்வந்து பற்றசபாலிதிரும்பிக் காகியினுட்புகுந்து உலகையுண்மீழ்ந்த ஒருவனை வணங்கிடற்றவா றுனாததுச்சுருதி மூர்த்தி! நீ எழுந்தருளி யிராநின்ற இந்த ஶோஷத்திரத்தை அடியேனுக்குத்தந்தருளவையேல் மகாபாதகத்தாலேபிடிக்கப்படாமல் இங்கணிநுப்பேனென்று பிரார்த்திக்க, பரமகாருணிக னாகிய பகவான்காசியை அரணுக்குக்கொடுத்துப் பிரயாகையில் எழுந்தருளினனென்று நாரதியபுராணம்நவிலாநின்றது. பின்புசிலாசுவனைக்குறித்துத் தவம்புரிந்து முத்திவேண்ட அச்சஞ்சரன் பிரமனைநோக்கி எந்தையே அடியேன் முததிகொடுக்கும் தெய்வமென்று அண்ணி அடியேனைச்சிலர் முத்திகேட்கின்றனர் அவர்களுககுநான்முத்திகொடுக்க ஒருபாயம் அருளுதியென்று பிரார்த்திக்கச்சதுமுகன் சம்புவைநோக்கி இராமநாமத்தையோதிக் காசியில் இறப்போர்க்கு முத்திகொடுவென்றுஅருளா அரன்அது முதல் அங்நனம்முத்திகொடுக்கின்றன நென்று அகத்திய இராம அரசங்கிதை கூறுகின்றது.

சுக்ரையுணர்ந்தவனும்-கன்னிகையேனும்-பூமியேனும்-கிருகமேனும்கோவேனும்- திரபருவதமேனும் யானையேனும் தானங் கொடுத்தவனும்சுவர்க்கமளந்துவா. கிணற்றையும் நடவாஸியையும், குளத்தையும், தேவாலயத்தையும் புதுக்கிளவன் முன்னே அவற்றை யுண்டாக்கினவனும் அதிகம் புண்ணிப மடைந்து விண்ணுக்கு சார்வன் குசைப் புல்லாலேனும் வீதிகட்டித் தானம் செய்தவன் மூன்றறைக கோடவருடம் சுவாக்கவாசம்செய்வன், பிராமணருக்குவருஷாசனம் கொடுப்பவனும், சுவாக்கம் எய்துவன் என்றருளினன்.

இருபத்தைந்தாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

இருபத்தாரும் அத்தியாயம்

ருத்ரர் ஸ்ரீமூர்த்திதாசாகளே ! பின்னர்வேதவுருவன் சகத்கார
ணனைநோக்கி, ஸ்ரீசர்வேசா ! ஆசௌசம்இன்னவகையுளவென்று
அடியேனுக்குக்கூறியருளவேண்டுமெனலும, ஆதிஸூயசன்விநா
யகா ! பிராமணனுக்குப் புத்திரன்பிறந்தாலும விப்பிரன்மாய்ந்
தாலும தாயத்தார்களுக்குப் பத்துநாள் வரையில்ஆசௌசம் உ
ளது ஆசௌசமுடையோர் தேவதாராதனம், ஓமம்முதலியவற்
றைச செய்யலாகாது ஆசௌசமுடையோர் வீட்டில்அதுநீங்கு
ம்வரையினும் எவரும்உண்ணலாகாது நெருப்பில்நீழுந்துஇறந்
தவனுக்கும்சிவகம் முதலியமிருகங்களால் மாய்ந்தவனுக்குதேசா
ந்தரங்களில் துஞ்சினவனுக்கும் உடனேகருமம்செய்யலாகா தா
தலால கிரியைசெய்யத்தொடங்கு நாள்முதல்ஆசௌசம்உண்டா
கும். இறந்தானென்றுகேட்டவுடனே ஸ்நானமாத்திரம் செய்த
ல்வேண்டும் அரசனுக்கும் தவம்செய்யும் பூசுரனுக்கும் மகம்புரி
யும் விப்பிரனுக்கும் அவர்கள் தாயத்தார் இறந்தால்ஆசௌசமி
ல்லை. ஒருவனுக்குப் பெண்பிறந்தால் அதன் தாயத்தாருக்குஆ
சௌசம் உலது. பெற்றதாயக்கு மாத்திரம்பத்துநாள் ஆசௌச
முளதென்பதும் தந்தைக்குஸ்நானமாதிரம் போதுமானதென்
பதும் சிலர் அபிப்பிராயமாயிருக்கின்றன. மணக்கோலங்கொண்
டிருக்கும் காலத்திலும் யாகம்செய்யும் காலத்திலும் உற்சவத்து
ககாகக்கங்கணம் பூண்டகாலத்திலும் ஆசௌசம் நேர்த்தால் அ
வ்வாசௌசம் அத்தொழில்பூண்டாருக்கு அககாலங்களில்இலது
ஒருஆசௌசம் நேர்த்தகாலத்தில் இடையில்வேறொரு ஆசௌச
ம் வந்தால்முன்னமே வந்த ஆசௌசத்தோம் பின்வந்ததும் தா
யத்தார்களுக்கு நிவர்த்தியாகும் ஆசௌசம் வருமுன் பிராமண
ருக்குக் கொடுப்பனவாய் உத்தேசித் திருந்தவற்றை ஆசௌசம்
வந்தபின்பும் கொடுக்கலாம். பிராமணர்களும் வாங்கலாம். கோ
க்களையும், பிராமணர் களையும், ஸ்திரீ களையும் ரட்சிக்கும் விஷ
யத்திலும், யுத்த பூமியிலும், ஒருவன், உயிர், விடுவதெனில். அவ

னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஒருநாள் மாத்திரம் ஆசௌசம் உளது ஆசௌசமே யிலது ஸ்காநம்செய்தலே போதுமானது என்பாரு ம்உளர் என்றுஅருளிந்ந்.

இருபத்தாரும் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ராமதாசாகள் திருவடிகளே சரணம்.

—[0]—

இருபத்தேழாம் அத்தியாயம்

சூதபுராணிகா மாதவாகளே! இருபதவான்மாதவளேநோ க்கித்துன்மரணமடைந்தவன் ஏக்கதியடைவன், அவனுக்கு எவ் விதம்கருமம் செய்யத்தக்கது? மொழிந்தருளுகவெனலும், இல க்குமி நாயகன காலால தாண்டியேனும் கழுததில் சுருககிட்டுக் கொண்டேனும் விஷமுண்டேனும் அக்கிலிரியில் விழுந்தேனும் வைரப்பொடிஉண்டேனும் மரித்தவனும், பரவைமுக்கிஷலேயு ம் எருதுமுட்டியேனும் சலத்தில்விழுந்தேனும் நாய்நரிகள்ஈடித் தேனும் குஷ்டரோகத்தாலேனும், தேகத்தில்புழுஉண்டாகியே னும் மரித்தவனும்கிராமணராலேனும், யவனராலேனும் மிலே சசராலேனும் சண்டாளராலேனும் அடிப்பட்டித்துஞ்சினவனும், இடிவிழுந்தேனும் மரம்விழுந்தேனும் மாண்டவனும், சூத்திரஸ் ரீயையேனும் வண்ணத்தையையேனும் தீண்டிஸ்நானம் செய்யா மல் மாபந்தவனும் நற்கெடுபெறாமல் நாகமெய்துவா அங்கன ம்மரித்தவரைச் சார்ந்தவர்களுக்கு ஆசௌசமில்லை, அவர்கள்உட னேகிருத்தியம்செய்ய வேண்டிவறுமில்லை. நாராயணபவி செய்த பின்புதருமம்செய்யலாம்- துன்மாண மடைந்தவன் பிராமண னு யின் ஆறுமாதத்திற்கு அப்புரமும் சூத்திரியனுயின் இரண்டிமா தத்திற்கு கப்புறமும் வைசியனுயின்பதினைந்து நாளுக்கப் புறமும், சூத்திரனுயின் இறந்தவுடனும், கருமம்செய்யத்தக்கது கங்காதி ரத்திலேனும் யமுனாதிரத்திலேனும், கையிசவனத்திலேனும், பு

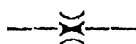
ஷ்ரூட்சேத்திரத்திலேனும் குளக்களையிலேனும், அரசமரத் துமிழிலேனும், பசுமரட்டுக் கொட்டிலிலேனும், இல்லத்திலே னும், நாராயணபலிசெய்தல் வேண்டும், வேதமந்திரங்களாலே ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவானை யாராதித்துஸ்தோத்திரம் செய்துதெற்கு முகமா யிருந்துகொண்டு சங்குசக்ரபீதாம்பரதாசியாயும், நித்தி யநாயும் சர்வாந்தரியாயியாயும், திவ்வியமங்களளிக்கிரக அனந்த கல்யாணகுண விஸ்வரூப நாகியும், விளங்காவின்ற ஏ ஸ்வாயி மரித்தவனுக்கு நந்தகி கொடுத்தல் வேண்டு மென்று அப்ப கவானைத் திரிபுரண சுத்தியாப் பிரார்த்தித்துத் தியானித்துப் பத்தி பூர்வமாய்ப் பிராமணருக்குப்போசனம் செய்வித்துத் தா னியதானம்கொமித்துப் பிண்டதருப்பணமுதலியயாவும்புரிதல் வேண்டும். அங்கனம் புரிந்ததினத்துக்கு மறுதினத்தில் சுவர் னத்தினால் ஸ்ரீவிஷ்ணுபிரதிமையொன்றும், தாமிரத்தினால் உரு த்திரப்பிரதிமையொன்றும், வெள்ளியினால்பிரமப்பிரதிமையொ ன்றும், இரும்பினால் யமப்பிரதிமையொன்றும்செய்து மேற்கில் ஸ்ரீவிஷ்ணுவையும், கிழக்கில் பிரமனையும், தெற்கில் யமனையும்வ டக்கில் உருத்திரனையும் மத்தியில் மரித்தவனையும் வைத்துப்பூசி த்து ஐந்து குமபங்களவைத்து அவற்றில் நவரத்தினங்கள் பெ ய்து பூஜாலசார்த்தி அலங்கரித்துமேற்கூறிபலிஐந்துதேவர்களை க்குறித்துச் சிரார்த்தம்செய்துபிண்டமவைத்து, எட்டுத்தானங ளும்செய்து செம்புப்பாதிரத்தில் திலமும் இரணியமும்வைத் துத்தானம்சொமித்து இருக்குவேதமுணர்ந்தவருக்குப் பயிரு டன் பூதானமும் எசர் வேதமோதியவருக்குக்கனுடன் ஆனு ம, சாமவேத வல்லவருக்குச்சம்பானெல்லும் கொடுத்தல்வேண் டும். முந்தூற்றறுபதுபலாச இலகாப்பினால் மரித்தவனது சரி ரம்போல ஒன்றுசெய்தல்வேண்டும்.

கருடா! முந்தூற்றறுபது காமபுகளும்விவரம்சொல்லுகின்ற ம் சிரசுக்குநாற்பதும், கழுத்துக்குப்பததும், மார்புக்கு இருப தும், வயிற்றுக்கு இருபதும் இரண்டிகைக்கு நூறும்இடைக்கு இருபதும் தொடைகளுக்கு நூறும், முழந்தாள்களுக்கு முப்ப தும் ஆண்குறிக்கு நாலும் விருஷணங்களுக்கு ஆறும் கால்களு

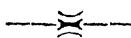
க்குப் பத்தும வைத்து, மீண்டும் சிவசுக்குத் தேவகாயும் முகத்
துக்குப் பஞ்சாத்நமும் நாவக்குவாழைப்பழமும், மூக்கிற்கு எட்
பூவும், காதுக்குள்ளும், நரம்புக்குத்தாமஸாத்நணமும், தசை
க்கு அன்னமும். இரத்தத்துக்குத்தேனும், மயிர்களுக்குச் சவரியு
ம், தோலுக்குக்கிருஷ்ணசினமும், ஸ்கனபிரதேசத்தக்குக்குன்
றியும், நாபிக்குத் தாமரைபூவும், விருஷணத்திற்குப் பனங்கா
யும், வைத்துச் சந்தனபூஷ்பங்களால் அலங்கரித்துச்சாஸ்திரப்ப
டி கிருத்தியம் செய்தல்வேண்டும் இவ்வனம்செய்யின் துன்மர
ணமடைந்தவன் நற்கதியடைவான். இவ்விதம்கருமம்செய்யும்பு
த்திரனுக்குப் பத்துதினமும் மற்ற தாயத்தார்களுக்கு மூன்றுதி
னமும்ஆசௌசம்உளது என்றருளிப்பின்னு மருளுகின்றனன்.

இருபத்தேழாம் அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

இருபத்தெட்டாம் அத்தியாயம்

சூதமா முனிவர், மறந்தும் புறந்தொழாத திருமாவுடியார்
களாகிய நைமிசாரணிய வாசிகளே ! பின்னாச் சர்வஜ்ஞன், எம்
மையாளுடையபிரானேநோக்கி, வைனதேயா! விருஷோற்சர்க்க
க்கைக்குறித்துவேறொருபிரகாரம் சொல்லுகின்றார்களேமோ?
முன்னமேசொன்னதினங்களில் ஒன்றில்ஸ்தலசுத்தி செய்தபின்
னர் அக்கினி பிரதிஷ்டைசெய்து ஒரேவருணமுடைய காளைக்க
ன்று ஒன்றும்அதற்குச்சிறிதாய்க்கடாரிக்கன்று ஒன்றும்கொணர்
ந்து அவ்விரண்டனையும் மஞ்சனமாட்டி வஸ்திராபரணங்களால்
அலங்கரித்துவாலிஸ்தருப்பணம்செய்து விடுத்தாந்திராத்தம்

செய்து. ஒருபட்சம் வரையிலும் பிராமணர்களுக்குப் போசனம் செய்வித்துவெள்ளி-திலம் உதகருட்பம் வஸ்திரம் ஆகிய இவற்றைத் தானம் செய்யின் தூற்றொரு தலைமுறையிலுள்ளோர் அவர்கம்புகுவர் என்றேறி இதனைக்காமிய விருஷோற்சர்க்கம் என்பர் என்று பகாந்தருளினன்.

இருபத்தெட்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

புராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

—0—

இருபத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்

—❧—

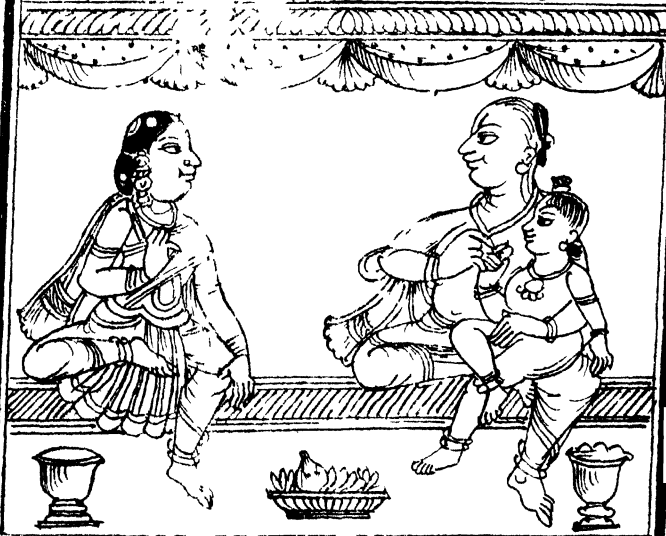
விபாசர் மாணக்கர் பூரி றறிகதா சங்கீர்த்தன சிலர்களே ? புருஷோத்தமன் வைனதேயா ? சீவன்ஜீனபம் துன்பம் அடைவதாக்கு அவன் செய்த நன்னை தீவினைகளே காரணமாகவும் சீவர் பலராபிருக்க ஒருசன்மத்தில் ஒருநீவனுச்செய்யப்பட்டரும்தனைச் செய்தவன் இன்னுனென்று எவ்வளம் அறிந்தமறுசன்மத்தில் அவனை மெய்ப்படியடையும்? அன்று? பப்படவேண்டாம ஓட்டத்தில் ஆன கள் பலவாபிருக்க கன்றுதன்னையினற பசுவையே அடைதல் போலக்கருமம் தன்னையெய்தவாயாவனோ? அவனையே தவிராது அடையும் வைனதேயா! புத்தானம் செய்தலினும் உத்தமதானம் வேறிலை மெய்ப்பேசுதலினும். புண்ணியம் வேறிலை போய்சொல்வதினும் பொப்பத்திரம் அருகுதலினும் பாபமேறிலை. பூரிமுதற்கடவுளாகிய பூரிஷ்ணுசம்பந்தியாகலாலும்கர பிகள்கூரியனுடைய திருக்குமாரத்திகளாலும் சுவர்ணமும் அக்கினியின்மகவாகலாலும், அம்மூன்றனையும் தானம் செய்வோன் மூன்றுலோகங்களையும் உடையவனுப்தானம் செய்தபவன் அடைவன் ஒருகோவினுடையதோலின் அளவு ஒருவன்பூதானம் செய்யினும் அவன்மகாபாபத்தினின்றும் நீங்குவன். பூதானம் கொடுத்த அ

ஈ டி ம் - சி - ம் -

மரபுதமிழ்நாடம் -

எரு - வது - பக்தம் -

வாவினால் அப்பூமயை அபகாக்களத்தனித்தவனும, தானமொ
 மத்தபூமியின்பலனைத்தானம்வாங்கினான் அடையாமல் கெடுத்
 தவனும தானமகொடுத்திலத்தின்போல் ஒருவன்வழக்கிடா
 ல் தானம்வாங்கினவனுக்கு உதன்செய்யாதவனும, பிரளயகாலம்
 வரையிலும் நரசவாசமசெய்வா. ஒருவன் ஒருந்நுத்தியால்வாழ்
 ந்துகொண் டிருக்க, அவ்விருத்தியைக்கெடுத்தவன் ஆபிரமகோ
 வைக்கொன்றதோஷமடைவன். ஒருவனுக்கு ஒரு சீவனமசெய்
 வித்தவன் டட்சமகோதானமசெய்தபலன் அடைவன். நூறுகோ
 தானம் செய்தலிலும் ஒரு கோவைககொல்கொண்டு ஓச்சாமலு
 ம, களவாடாமலுந்நுத்தல் நலமாம். ஒருவன் ஒருகோவைக்கொ
 ன்று நூறுகோதானமசெய்யினும் கொன்றபாபமே மேலாகும்.
 கல்லிலுள நான்மறைபயின்ற நாவின்னும் உள்ள ஒருஉத்தம
 பிராமணனை வழிபட்டுக்கிருக கிருத்தியங்களில் அவனுக்குச்சி
 ந்தையிலாமற்செய்தல் அசுவமேதம் செய்தலினுமரிக்கன்சே
 டமாம், யாகமசெய்யின் அப்பிரத்தியட்சராகிய சுரர் ஊழுவக்
 கின்றனர் இதனால் பிரத்தியட்சனாகிய பூசுரன் உவக்கின்றான் அ
 ரசன் பிராமணனுடைய பொருளையபகரித்துச் சதூரங்கசேனை
 சேர்த்து யுத்தம்செய்யின் அச்சேனை யுத்தபூமியில் ஒருங்குமடி
 யும் தன்னுலேனும் தனது முன்னோர்களாலேனும் விப்பிரனுக்
 குக் கொடுத்தபொருளை அபகரிக்கலாகாது அதனையபகரித்த
 வன் அறுபதினாயிர வருடமதில்கிரும்பாய்ப் பிறப்பான். பொரு
 ள்மே டாசையால் கபடத்தோடு நண்பாடிப் பிராமணாக்குரிய
 தை அபகரித்தவன் கெடுங்காலம்நிறையத்தில் உறைவன் இரும்
 புப்பொடியேனும், கருங்கற்பொடியேனும், விஷமேனும் முண்டு
 ஒரு வினையாலே சீரணம் செய்து கொள்ளினும், கொள்ளலாம்.
 பிராமணருடைய பொருளை உண்டுசீரணம் செய்தலுக்குத் திரி
 லோகத்திலும் ஒருவினையும்இலது. தெய்வத்தின்பொருளையபக
 ரித்தாலும், வேதியர்பொருளையபகரித்தாலும், அவ்விப்பிரரை
 அவமதித்தாலும், குலநாசமடையும். சாஸ்திரப் பரிந்தியும், ஒ
 முக்கமுமுடைய உத்தமபிராமணனையாராதித்து, அவற்றைச்சி
 நிறும் அறியாதபிராமணனையவமதித்தால், தோஷமில்லது. சத்பி
 ராமணனுக்குக் கொடுத்தல் அக்கினியில் ஆகுதிசெய்தலை யொக்
 கும். அசத்பிராமணனுக்குக் கொடுத்தல்சாம்பலில் ஆகுதிசெய்

தலை பொககும் சங்கராந்தி புண்ணியகாலத்தில் தானதருமங்கள் செய்யின் அவற்றை ஆதித்தன் அளவீல்லாமல் விருத்தி செய்கின்றான் இருபிறப்பாளருக்குறிய அறுநொழில்களுள். ஒதுவித்தலும்பாகம்செப்பனித்தலும், தானமஏற்றலும் ஆகியமுத்தொழில்களில் தானமவாங்கலாலேஆதித் தோஷமில்லது. வாங்குதலாலுளதாகும் பாபம்நான சபங்களால்விவாத்தியாகும் மற்றஇரண்டாவரும்பாபமநிவர்த்தியடைதலுரிதாகும் ஒழுக்கத்தினின்று நீங்காமலும், பரான்னமபுசியாமலும், உள்ளபிராமணன் கடவுடைசுற்றிப் புவிமுழுதும் தானம் வாங்கினும் அலன்தோஷத்திற்குப்படாமல் தானம் கொடுத்தவனுக்கும் வீசேடபலனை யும் உண்டாசுவான் என்றருளிப் பின்னும் கூறுகின்றான்.

இரூபத்தொன்பதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஸ்ரீராமதாசாகள் திருவடிகளே சரணம்

முப்பதாம் அத்தியாயம்

சூத புராணம் துவாத சேர்த்துவ புண்டரீகத்தித்த திருமேனியை யுடைய பரம வைதிசர்சனே ? வாசுதேவன் விந்தை புத்திரனை நோக்கி, ஸ்ரீநாயகா ! நான்கு வயதுக்கு மேல் பன்னிரண்டு வயது வரையில் குழந்தைகள் செய்யும் பாபம், தாய் தந்தை யரைச் சாரும் தாய் தந்தைய ரிலராயின் அககுழந்தைகளை மட்டுக் கின்றவர்களைச் சாரும், அப்பாபத்துக்காக அவர்கள் பிராயச் சிததம் செய்துக் கொள்ள வேண்மெ குழந்தை களுக்குப் பாப மில்லை. குழந்தைகளை அரசன் தண்டிக்க லாகாது. அதுநிந்தபிணியால் பீடிக்கப்பட்டு ஸ்நானம் செய்யக் கூடாம லிருக்கின்றவனுக்கு ஆசௌசம நேர்ந்தால் ஆசௌசமில்லா னொருவன் பத்தாவர்த்தி ஸ்நானம் செய்து ஓராவாத்தி அவனைத் தீண்டிமீண்டும் அவ்விதம்பத்துஸ்நானம்பத்தாவாத்தி

செய்து, பத்தாவர்த்தி தீண்டிவாழ்னால் அவன்சுத்தனுகின்றான், பகனான் இலனென்று குமுறுகின்றவன்யாவனோ? அவன்மகாபாபிபாவன் அவனுக்கும், துன்மாணமடைந்தவனுக்கும் உத்திரகிரியைசெய்யவேண்டிவதில்லை. அங்ஙனம் இறந்தவன்யாகம்செய்தவனுயின் அக்கினியைநீரிலும் ஓடாபாசனத்தைநாற்சந்தியிலும், பாத்திரங்களை நெருப்பிலும் எறிதல்வேண்டும் பின்பு வருடம் முடியின்ற காலத்தில் தையையுடைய புத்திரன் சுக்கில பட்சம்ரகாதியில் ஸ்ரீ விஷ்ணுவையும் யமனையும் ஆரதித்து மரித்தவனைக் குறித்துப் பததுப்பிண்டங்கள்போட்டு. அவற்றைஎடுத்ததுகொண்டி சென்று புனலில்போட்டு, தெற்குமுகமாய நின்ற மரித்தவன் பெயரை மூன்றாவர்த்தி இரைந்துசொல்லாநின்று நீராடி, இல்லமனுதி உபவாசியிருந்து மறுதினம் வேதசாஸ்திரமோதிய ஏழுஅல்லது ஐந்து பிராமணர்களை வரித்து மத்தியானத்தில் வடககுமுகமாய அவர்களை ஆசனத்திலிருத்தி ஆரதித்துப் பீதகவாடைப்பிராணைப்பூசித்து அப்பிராமணர்களுக்குப் போசனம் செய்வித்து, ஸ்ரீ விஷ்ணுவுக்கும் பிரமனுக்கும் உருத்திரனுக்கும் தூதாக்களுடன் யமனுக்கும், மரித்தவனுக்கும் கிரயமாய் ஐந்துபிண்டம் வைத்துத் துஞ்சினவனுடையபெயரையும். கோத்திரத்தையும் சொல்லி, ஸ்ரீவிஷ்ணுநாமங்களையுச்சரித்து, மாயந்தவன் பிதிரோடு சேராமையால், அவனு ஐந்தாம் பிண்டத்தை எடுத்தகறறிப்பின்பு தண்டம்சமர்ப்பித்துத்தானங்கள் கொடுத்து மேற்சொன்ன பிராமணாக்களிடமிருந்தவனதுஸ்தானத்திலிருக்கின்றவனுக்கு அதிகமக்கூலனை கொடுத்துப் பகவான் திருப்பிபடைந்து கடாக்கூலிககவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து, அந்தணர்களைப் பிரதக்ஷிணநமஸ்காரம் செய்துபின்புகெற்குமுகமாய் இருந்து தருப்பணம்செய்தல்வேண்டும். இன்னும் விசேடமாய்ச் செய்யவேண்டுமென்று புத்திரனுக்கு மனமிருந்தால் சுவர்ணத்தினால் சாப்பம்செய்து சாஸ்திரத்தில்கொல்லிய படியாவும்செய்யலாம் என்றருளிவருடசிரார்த்தம்செய்யவேண்டியவிதி கூறியிருளுவான்.

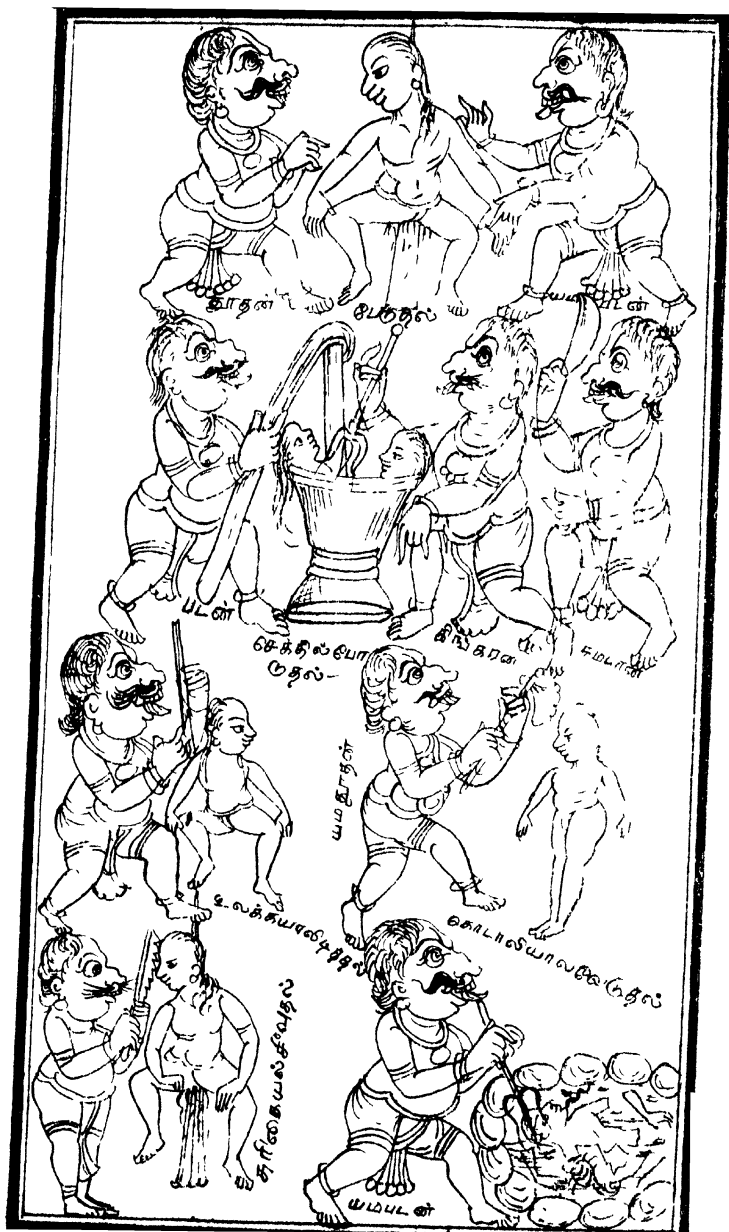
முப்பதாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று
ஸ்ரீ ராமதாசாக்கள் திருவடிகளே சரணம்.

—0—

முப்பத்தொன்றாம் அத்தியாயம்.

குதர், திருமாஸ்டியார்களே! சாட்குண்ணியபரமன்பட்டிராஜனைப்பார்த்துக் காசியபதனயா! புத்திரன்முதலியோர்தாய்தந்தையா முதலியோரைக் குறித்து வருடம்தோறும் கிரார்த்த

ம்செய்தல் வேண்டும் தந்தைதன் புத்திரனுக்கும், தமயன் தனதுதம்பிக்கும், சிராததம்செய்யும்படி நேரிட்டால் தலை முறையிலுள்ளோரைக் குறிக்காமல் இறத்தவனைக் குறித்து மாததிரம் செய்தல் வேண்டும் புத்திரன் தாய்தந்தையருக்கு செய்வாஸ்யின் மூன்று தலை முறைபைக்கு நித்தே செய்தல் வேண்டும் ஆசனசம, வீருத் திபு கலியவை நேரிட்டால் அவைநீங்கிய தினத்திலே சிராததம் செய்தல் வேண்டும் மரித்தவனுக்கு கிருத்திபம் செய்யும்படி சபினலுகரணம் செய்பாமல் மாசுகமாதிரம் செயலுவருட்போது ஆசனசம் கோதது மாசுகம் நிறுத்தப்பட்டால் அர்மாசுகத்தை பறுமாசுகத்தோடு சேர்த்துச் செய்தல் வேண்டும் சபினலுகரணம் செய்து மாசுகம் செய்ப்பட்டிவந்தால் ஆசனசுகதி நின்றபாசுகத்தை அவ்வாசனசம் நீங்கியதினத்திலே செய்யலாம் பூரூட்டினச, புத்திரன் சிராத்தம்செய்யும்படி நேரிட்டால் சமசுரப விதாதகாபாசெய்தல் வேண்டும் ஒரேகாலத்தில்தேசாதிரத்தில பலர்துஞ்சினரென்று சேர்வியற்றால் யாவன் இறந்தானென்று முனபுக்கிட்டானே அவனுக்கு முன்பும் பற்றவருக்குப் பின்பும் பைசெய்தல் வேண்டும் மரித்ததினம் தெரிபாமல் செய்தாரென்று மாததிரம் கேள்விப்பட்டால் அமாவாசையில் கருமாசெய்தல் வேண்டும் தினம் தெரிந்துமாகுகொரியாவிட்டால், ஆடி, புரட்டாசி மார்கசி, மாசி, இந்த மாதங்களில்கிருஷ்ணபட்சத்தில் அந்த மரிக்கேனும், அமாவாசையிலேனும் செய்யலாம், தேசாதிரத்தில ஒருவனாகாத தினமாவ தமாமாவது தெரியாவிடின் யாதந்தைக்கு அவனபுரப்பட்ட ததியிலே செய்தல் வேண்டும். ஒருகுடம்பத்திற்குத் தலைவன் அவனைச் சேர்த்திலரோடு தேசாந்தரம் சொந்தகாலையில அவன ஒருவனாயிடுக அக்கலைவன் ஆங்கு ஆசனசம் அதுந்தததுப்பின்பு மீள்கு வருவானேல், அந்தக்காலத்தில்கிட்கிருந்த அவனபுத்திரன் வேறொருவருக்குச் சிராத்தம் செய்துகொண்டிருந்தால் அந்தக்கலைவன் சிராததம் செய்து முடிபுவரைநிலும், தூரத்திலிருந்து பின்பு வருதல் வேண்டும் சிராததத்துக்கு வரிககப்பட்ட பிராமணன் மேற்சொன்ன சபாசாரத்தை முன்னமேபுணராதது சிராத்தம் செய்கின்ற புத்திரனுக்கு அகனை சொல்லாமல் சிராத்தத்தில சாப்பிட்டால் தோஷம் அப்பிராமணன் எய்தாகும் தாய்தந்தையா இறந்த திகியை மரத்திலிட்டால் அஷ்டபாயிலேனும் ஏகாதயிலேனும், அமாவாசையிலேனும் செய்தல் வேண்டும், செய்யாமல் விடலாகாது சிராத்தம்செய்யாமற் விடுகின்றவன் யாவனே? அவனைச் சண்டாளன் ஒருவன்மரிக்கும் காலம்வரையிலும் நான் தோழமித்திய சிராத்தம் செய்வனேல் அவனுக்கும் க்கநலமுண்டாகும், இற

ந்தவனைக் குறித்தவலாமல உபிரோகிள்ளவன் தனலேமார்த்த
மாப்செய்யத் தக்கதாகிய இந்த நித்திபரார்த்தத்துக்கு விதி
யொன்று மில்லை, ஆவாகனமுமில்லை சாப்பிடுகின்ற பிராமணனு
க்கும் யாதொருநிர்மமந்த விதியுமில்லை தினந்தோறும் ஓராபிரா
மணனுக்குப்போசனம் செயவித்தவமாதிரிமேன்றருளி, ஏக
ருடா ! நிமினவியவாற்றெலலாமலிடைதந்தோபலுவினியேத
னும் வினவவாயேல் செப்புகின்றோம் என்றுபகர் தருளினன்.

முப்பத்தொன்றாம் அத்தியாயம் முற்றியது

ஸ்ரீராமதாசாகள் திருவடிகளே சரணம்.

முப்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம்

ஸ்ரீ வியாசர்மாணுகா பகவத்திருவாராதஸீபரர்களே ! க
ருடபகவான் வாசுதேவனைத் தொழுதுசுவாம் ! உலகில்தோன
துகின்றசீவரில் இந்தச்சீவன பூவசனமத்தில இன்னபாபம்செ
தவன் இந்தச்சீவன் இன்னபுணணியம் செயதவன் என்று பகுத
தரியலாகுமா ? பாபம்செய்தவனைத் தண்டிப்பார்யமன்றிலே
றொருவரும் இலரோ பகாந்தருள்க வெனலுய, பக்தவச்சலன்,
காசியபதனயா இந்தச்சீவன் இன்னபாபம் செயதவனென்று ந
ன்கு அறியலாகும்கூடனதவநிப்பாபம்செயலேனேல், அவனை
அவனுடைய ஆசாரியன் சீட்டுகின்றனன், துஷ்டன் ஆசாரியன்
ஆனாயிலும், அடங்காநுகரால் அவனை அரசன் தண்டிக்கின்ற
னன், சிஷ்டாநுடிலும் துஷ்டாநுடிலும் யாவரும் உணராவன்ன
ம், பாபம்செய்யின் யமநன்கு தண்டிக்கின்றனன் பாபம்செய்த
வன் அப்பாப நிவாத்தியின் பொருட்டுப்பிராயசத்தம் செய்யா
மல மாப்பனேல், அவனயம் லோகத்தில் நெடுநகலம் நரகவா
சருசெய்து, நாய்நரிமுதலாகிய இழிந்தசன்மமடைந்துபின்பு
னிடசன்மம்பெற்று முன்மாண்ட சன்மத்தில் செய்தபாவத்தை
யாவரும் அறியத் தக்க குறியுடையோ ஓவன் வார்த்தை சொ
லலவொண்ணமல் நெஞ்சடைப்புடையானைப் பூவசனமத்தி
பொய்சொல்லி நரகவாசம் செய்தவ னென்றும், மூங்கையானைச்
சுரபிவிஷயத்தில் இழுதை நீகழ்த்தினவனென்றும், பிள்ள இல
த்தைக்கொருத்தினவனென்றும், குஷ்டரோகியைப்பிரமகத்தி
செய்தவனென்றும், புழுக்குற்ற பல்லுடையானை மத்திய பான
ம் செய்தவனென்றும், புழுக்குற்றநகம் அடைந்தவனைச்சுவர்ண
ம் கிருடினவனென்றும், விகாரமுள்ள மேனியுடையானைக் குரு
ஸ்திரீகமனம் செய்தவனென்றும் சண்டாளசன்மமடைந்தவனை
ததன்சாதிப்பாஸ்திரியைச் சேர்ந்தவனென்றும் வறிஞனை ஒரு
வனுக்கும் ஒன்றும் கொடாதவ னென்றும் உணர்க.

கருடா ! பதிதனுக்கும் அசத்தூத்திரனுக்கும் புரோகிதரு
யிருந்தவன் பன்றிச்சன்மமடைகின்றனன் ஒருகிராமத்துக்குப்பு
ரோகிதர் பலருளரேல் பாபம்முழுதும் ஒருவனையே சாராமல்பு
ரோகிதரெல்லாரையும் சாரும் அவ்வனயின்றி ஒருகிராமத்துக்கு
ப்புரோகிதன் ஒருவனே இருப்பானேல் பாபம்முழுதும்அவனே
யேசாரந்து அப்புரோகிதன் கழுதைச்சன்ம மடைகின்றனன்ஸ்
கானமும்சந்தியுப், தேவதாராதனமுமசெய்யாமல்புசித்தவன்கா
ககைச்சன்மமடைகின்றன ல்லவம் அல்லதுபந்தல்முதலிய இ
டங்களிலின்றிவெளிச்சிலிருந்து உண்டவன் மனிதசஞ்சாரமில்லா
தஅரணியத்திலு ரூரவகுச்சன்ம மடைகின்றனன் யாரும்அஞ்ச
அதட்டிப் பேசினவன்பூனைச்சன்மமடைகின்றனன் செடிகளைக்
கொளுத்தினவன் பின் முனிச் சனமம் அடைகின்றனன் பிரா
மணருக்குநீயபதார்த்தப்புகொடுத்தவனும்.சூத்திர ஸ்திரியைப்
புணர்ந்த பிராமணனும் பண்டியுக்குமுடருதுர்ச்சன்மம்அடைகி
ன்றனா ஷிப்பிரனுக்குப் பழஞ்சோறு கொடுத்தவன் கருவகுர
ங்குர்ச்சன்ம மடைகின்றனன், காரணயின்றிபாரையும்விரோதித்
தவன்ருடாடும்பிடுககின்றவன். புஸ்தகம் திருடினவன்பிறந்
து சிறிதுகாலத்துக் கப்புறம் குருடனாகின்றனன் பிராமணகுடி
ம்பத்தை நடுககச்செய்தவன் பெறுகின்ற மகவையெல்லாம்இழ
ககின்றனன்பகித்துச்சோறுதர்மினென்றவனுக்குஅன்னவகொ
டாதவன் மககளைப்பெறுதபாபிபாகின் றன் ஆடைதிருடினவன்
உடம்புச்சன்ம மடைகின்றான், பிறருண்டிமரிக்கவிஷம் கொடுத்த
தவன்சாப்பாபாய் பிறககின்றான், சங்கியாசாசிரமம்பெற்றவனு
டைய மனைவியைப் புணர்ந்தவன் பிராச சன்மடைகின்றான் ம
ற்ற அங்கிய ஸ்திரிகளைக் கூடினவன் இறுவயநிலிநங்கின்ருன்கு
ருஸ்திரீயைஅணையுச்சித்தவன் ஓந்திச்சன்மமடைகின்றான்
தனக்குக்கழ்ச்சாதிப்பெண்ணைக்கூடினவன்செந்நாய்ச்சன்மமடை
கின்றான். குளம்வெட்டிக்கிணறுவதித்துப்பின்பு அவற்றைத் தூ
ர்த்தவனின்சன்மமடைகின்றான் நீதிவிரோதம்செய்தவன்கொ
ட்டான்சன்மமடைகின்றான் ஏகோதிஷ்டமசாப்பிட்டவன்நாய்
ச்சன்மமடைகின்றான் கந்தாபகாரம்செய்தவன்நரிச்சன்மமடைகி
ன்றான் இராஜஸ்திரியைப்புணர்ந்தவன்இழிச்சன்மமடைகின்றான்
வேதியருக்குத்தோஷம் கற்பித்தவன் ஆமைச்சன்மமடைகின்
றான் மூன்று வருஷம் வடையிலும் தகலினை பெற்று ஆராதன
ம்செய்தவனும் வேத மோது வித்தவனும் சண்டாள சன்ம ம
டைக்கின்றனர். கனிகாய்ப்புவிருக்கின்ற விருகஷங்களை வெட்டி

னவன் ஒருநதியுமில்லாதவனாகின்றான் வாசனைபொருளைத் திரு
டினவன் தீநாற்றமுடையசரீரமடைகின்றான். பிறனுடைய எப்
பொருளையேனும் கவர்ந்தவன் புழு முதலிய இழிசன்ம மடை
கின்றான் யமபுரிகஞ்ச்செலலுமார்க்கத்தில் சீயாலும். அர்த்தத்
தாலும் பலவகைமருகங்களாலும் முதலைகளாலும், கீடங்களா
லும் நிறைந்தவைதரணியென்ற ஒருநதியுளதென்றேமே! அந்ந
தியில் உருகதியெய்ம்போல ஊன்ற்பெருகாநின்றது. மகாபாபங்
களைச்செய்தவர்களுக்கெல்லாம் அந்நதிஸ்தானமா யிராநின்றது
எவற்றாலும் நம்மையொப்பவனும் ஒருவனுள்ளேவென்றுசெரு
க்குற்றவனும், தாப்தந்தையறையும்குருவையும் புரோகிதனையு
ம் அவ்வித்தவனுய்தன்னேநேசித்தவனுக்கும் தனக்குச்சீவனம்
செய்வித்தவனுக்கும், ஸ்திரீரளுக்கும், குழந்தைகளுக்கும் கண்
முதலிய இந்நதியைக் குறைவுள்ளவருக்குப்? தீங்குசெய்தவனும்,
விவாகவிஷயத்திலும் பிராமணவிஷயத்திலும் தானவிஷயத்தி
லும் தருமவிஷயத்திலும், மாறுபுரிந்தவனும் பிராமணருக்கு ஏ
தேனும் ஒன்றுதருகின்றேனென்றுசொல்லி, இன்றுநாளையென்
று அலைவித்தவனும், புரோகிதன் மனைவியைப் புணர்ந்தவனும்
ஸ்ரீமத்ராமயண பாரதபாகவதங்கள்படிக்கும்படித்தில் வீண்வார்
த்தைபேசினவனும் மணம்புரியுங்காலே கன்னிகைகளுக்குத்தோ
ஷம்கற்பித்தவனும், பசுமுதலியமருகங்களுக்குச்சபயாததீர்த்
தம்கொடாமல் தனக்குரியவற்றிற்கு, மிகுதியாயும் பிரானுகுறிய
வற்றிற்குக்குறைவாய்க்கொடுத்தவனும் ஒருபொருளையொருவ
னுக்குக்கொடுத்தது. கொடுத்தோமேயென்றுபின்பு துக்கித்தவ
னும், பிராமணனுக்குறிபகருமாறுஷ்டானங்களைச்செய்த நூத்
திரனும் கருமாறுஷ்டானங்களை விட்டுப்புலா லுண்ட பிராமண
னுப்பகவானிலன என்றவனும் எப்போதும்பிரைமுனிந்தவனு
ம், பிறன்பழிகூறினவனும், அந்நதியிலேயேமுழுநி மிருகங்களா
லும், முதலைகளாலும், கீடங்களாலும், துன்பப்படுவர்.

தார்ட்சியா! தீவினைசெய்யாமல் நல்லினைசெய்தசீவன் இறு
தியுற்றபின்புசுவர்க்கவாசம்செய்து நல்லகூடத்திரத்திலு உத்த
மகுலத்தில் சர்வசாஸ்திர சம்பன்னனாய் அதிகம்தனமுடையனா
யப்பிறந்துவாழ்வன். தந்தைமரித்தகாலே ஆசௌசம்நீங்குவதற்
குள் புத்திரன் இப்புராணத்தைக்கேட்பேனல், அத்தந்தைநிர
திசய இன்பவீடாகிய நம்முலகுளய்துவன்தாம்மரித்தகாலேகேட்
பேனேல் அத்தாய்புருடசன்மமடைந்துசுவர்க்கம். சார்வாளபி
திராகளும் நற்கதியடைவார்கள் சங்கிராந்தியிலும்விஷுவென்
னும் புண்யதினத்திலும், கிராணத்திலும் சிரார்த்ததினத்திலும்

இப்புராணத்தைப்படிப்போரும், சேட்போரும் படிப்பிப்போரு
ம், இருதியில்நல்லுருசேர்வர் அவர் ஒருடையதிருநீர்தரும் உத்
தமலோசமடைவார்கள் கோடிசன்னிகாதானம் செய்தலாலும்
நூறு ஆவர்த்திசோடசமகாதானம் செய்தலாலும் கயாசிரார்த்தம்
செய்தலாலும் வரும்புண்ணியம் இப்புராணத்தைக்கேட்டால் உ
ளதாசுர, சீவருகுபயமலோபயத்தைவிவர்த்திப்பதும், போசு
மார்க்கத்தைத் தெரிவிப்பதும் ஆகிய இப்புராணம் உலகநன்மை
யின்பொருட்டு நினக்கு நாமால் சொல்லப்பட்டதென்று பதத
ராவி திருவாய்மலாந்தருளின பின்னாக்கருடபகவான் பரமகா
ருணியனாகிய பகவானை வந்துதிருவழியைத் தொழுதுவே
தாவுக்கு வேதமோகியருளிய திருநாவால் சாவேன் புராணம்
சொல்லியருளப் பெற்றேனே, எத்தவம்புரிந்தேனே? என்மகிழ்
வுற்றனன். நுதர் கைம்சாரணிய வாகிகளே புராண சிவனம்
செய்யயிருப்பிப நங்குக்கு அறிந்தவாறு சொன்னேனென்று கி
ளத்தி, ஸ்ரீஹரிநாமங்களைப் புகன்றிருந்தனர். அக்காலே புராண
சிறவனமசெய்தசௌனகாதி மகருஷிகளெல்லாரும் ஆனந்தவே
லையில் ஆழ்ந்துபுராணிகரைநோக்கிநுதமாமுனிவரே ! அடிபோ
ங்களிடத்திலே கருணைசெய்துஇப்புராணம் பகர்ந்தருளினீர் அநே
கபுராணங்கள் தேவர்முகமாய்க்கேட்டிருக்கின்றோம் சிவனுக்கு
உறுதிகுர்பிசுகும் புராணம்இதனினும் பற்றென்றிஃது, தேவரு
க்கு விசேஷமாய்ச் சமர்ப்பித்தல் வேண்டுமென்ற எண்ணம் எங்
கடருக் தினுணமாயுளது, நங்கள் நிலமை தேவருக்குத் தெரி
யாததென்று யாங்கள் ஏலலாம் எனியே மாகவே யிருக்கின்றோம்
என்றுபுசன்று கைநகீர் அடிநீர்உண்ணீர் - கொடுத்திப்போற்றி
னர் - அவருள்ளருவர் வெறுமனே புராணம்சேட்டலாகாதென்
று புராணிகருக்கு ஒருகடகம்கொடுத்தனர், ஒருவர் மரவுரிகொ
டுத்தனர் ஒருவர்புலித் தோல்கொடுத்தனர். ஒருவர்பூணூல்கொ
டுத்தனர், ஒருவர் யாதைக கொடுக்கலாமென்று சற்றே ஆலோ
சித்துக் குசைப்புல் கொடுத்தனர். ஒருவர்கூநரைப் போலப் பு
ராணம் சொல்லுவோர திரிலோகத்திலும் உளரோவென்று வா
யாரப் புகழ்ந்கனர் ஒருவர் பலன்முறைதண்டம்சமர்ப்பித்தனர்,
பின்னர் யவாரும் புராணிகரைவலம்வந்து தண்டம்சமர்ப்பித்து
த் தத்தம் ஆச்சரமமேகினர்.

முப்பத்திரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஸ்ரீராமதாசர்கள் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ கருடபுராண வசனம் முற்றுப்பெற்றது.

